

ក្រសួងពីរៀម

ខ្លួនខាងមុខណ៍ណាស់ ដែលបានពុការនោះ។ មែនហើយ វាតែងតែ ជូនដែលខ្លួននិយាយពីមនុសា ខ្លួនបាននិយាយមកខ្លួន ថា “ខ្លួនបាននិយាយពីក្រសួងពីរៀមទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។” ខ្លួនបាននិយាយពីសេចក្តីផ្តើមការណ៍នោះមួយដែឡើត ថា “ខ្លួនបាននិយាយពីក្រសួងពីរៀមទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។” ខ្លួននឹងស្វាត់កំនែងណាងដែលប្រសើរជាង នៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ទេ អ្នកក៏ជូនគ្នាអំនេនទេ។

២ ឥឡូវ យប់នេះ យើងមានចិត្តភាពឱ្យខ្លះនៅទីនេះពីចចហ្មារ ពួកគេប្រហែលជាកំពុងបើកបម្រក—បន្ទាប់ពីអាហារវិច្ឆិកដោយប៉ែនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹង... ពួកគេខ្សោះពីផ្លូវបុះ ខ្លួនជូនដែឡើត។ ហើយបន្ទាប់ដែលយើងមានបើកសម្រាប់អ្នក។

៣ ហើយបន្ទាប់មកនៅយប់ថ្ងៃពុធយើងនឹងបន្ទុ សិក្សា ហើយបន្ទាប់មកនៅតាមដែឡើត បើជាព្រះបាបុទេយុបស់ព្រះជាម្នាស់ នៅថ្ងៃអាជីក្សបន្ទាប់ថ្ងៃត្រូវ។

៤ ហើយបន្ទាប់មក ចាត់តាតី ចាប់ដើមនៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ។ ជូនបានរិស្សមកាលបស់អ្នកគ្រួញបានគ្រាងទុក យើងវិនិច្ឆ័យថានឹងមានពេលវេលាដែលអស្សាយនិងអស្សាយនៅ ចាត់តាតី។ ដាក់នៅពេលយើងតែងតែមានពេលវេលាដែលអស្សាយបែបនេះ។ មិនមានមនុស្សប្រើនេះ យើងពេលខ្លះ...វានឹងមានប្រហែល...ខ្លួនគេបានយើងអាចជាកំមួយមីននាក់នៅក្នុងរាយការណាយក្នុងបានយ៉ាងងាយស្មួល។ ប៉ុន្តែជាមុនកាលពីថ្ងៃមុនខ្លួនខ្លួនគេបានយើងមានប្រហែល ៧០០០ នាក់ដែលមានលក្ខណៈជូននេះ។ ជាកំនែងដែលជូន ប៉ុន្តែមានកំនែងទំនេរប្រើន។ និងកោតីដែលពួកគេការចំណោះការបាន។ ជូនបានយើងកំពុងទីនេះដែលថ្ងៃដែឡើងនោះ។

៥ និងវិកាយដែលបានយើងបងបុនអ្នកដីកនាំរបស់យើងជាថ្មីននៅក្នុងនោះ។ ខ្លួនដែលនឹងការយើងបានឈ្មោះបស់គាត់នៅទីនេះ៖ អ្នកជូនជូនយ៉ាងដ៏ជីវិះល្អ បងប្រុសហួមនិងបងប្រុស គឺអ្នកអង្គយនៅទីនេះ៖ ហើយក្នុងវា យើងវិកាយដែលបានពួកគេជាអ្នកជូនជូនយ៉ាងដ៏ជីវិះល្អ។ អ្នកធ្លាផ្លូវប្រុស ជាតិបងប្រុស ជុលគុន និង អ្នកជាប្រើននៅតុបងប្រុស រឿងលីន៊ូ ។ ហើយបានយើងបងបុនស្ថិតិនៅក្នុងនោះ។

ខ្លួន កាលពីបុំន្ទាននាថីមុននេះ។ ហើយ អូ វាតិចាកក្នុងការហោះល្មោះពួកគេ ទាំងអស់។ បុំន្ទូយើងពិតជាអីកាយណាស់ដែលមានអ្នកនៅក្នុងដំណាក់បស់ ព្រះអម្ចាស់នាយប៉នេះ។ បងប្រុសដែលមានតម្លៃអស្សាប្រាកនេះបានអង្គយនៅពីរកាយ ខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីអធិស្សានជាមួយខ្ញុំខណៈពេលដែលយើងនឹងបារៀនព្រះបន្ទូល។ ភាសី វិកាយដែលបានផ្តល់អ្នកនិងបងស្រី ណែនី នៅទីនេះនៅយប៉នេះ។ នេះ គឺជាភី... ហើយការបងប្រុសនេះគឺជាមួត... បានបងប្រុស ដើម្បីខ្ញុំគ្រាន់តែ... កំពុង ស្វែងរកអ្នក ខ្ញុំយើងអ្នកកំពុងអង្គយនៅខាងក្រោមគីឡូនេះ។

៦ ការបងប្រុសព្រះគម្ពីរប្រើនៅពេលដើរកិចចូច បន្ទូច អ្នកដើរដែល យើងហោរការ និងនៅលើទីកកកកស្តីជាតុ បុំន្ទូយើងគ្រាន់តែមានអាមូណុជាប្រៀហែលជានៅពេល នេះនិងនៅថ្ងៃចុះឈើ យកលុយត្រូវតែយកបេស់នោះមកជាមួយ—ក្រោមជំនុះទៅ ខ្ញុំគឺទៅ—ការយល់ដើរពេញលេញ អូដែលយើងមាននៅក្នុងព្រះគិតស្សាយស្តីវា។ ហើយពេលខ្លះខ្ញុំគឺជាការធ្វើឲ្យដូចមួយគឺជាពីរដើរដើរដើរដើរ បុំន្ទូខ្ញុំដើរពេលខ្លះ បងប្រុស ប្រើបាយប៊ូលលី ហិរញ្ញវត្ថុនៃពីនេះទៅ ឡើត វាតាការល្អ...ជាតិសេសចំពោះ ក្រោមជំនុះ។

៧ ទីឡូវេះ ការធ្វើឲ្យដូចមួយគារបានបាបនាំគាត់នៅព្រោមការ ឆ្នាល់ទៅសេដ្ឋកិច្ចបន្ទូល។ បុំន្ទូការបងប្រុសនានាដាក់បុរសនោះថាគើតឱគាត់ ជានរណានា។ ហើយយើងពិតជាមិនអាចមានដំឡើងទាល់តែយើងដើរដើរដើរដើរ ជាមួយ។

៨ តីឡូវេះ ប្រសិនបើសហរដ្ឋអាមេរិក នៃទីកិចិយុត្តិធីនៅទីនេះ បានបញ្ចូន ខ្ញុំទៅប្រទេសសុសី ក្នុងនាមជាគិកអគ្គិភ័យដូចតីនៃប្រទេសនេះ ទៅកាន់ប្រទេស សុសី ប្រសិនបើពួកគេបញ្ចូនខ្ញុំទៅទីសុសីជាថ្មីរករណ៍ អំណាចទាំងអស់ដែល សហរដ្ឋអាមេរិកមានតីនេះពីរកាយខ្ញុំ។ ពាក្យរបស់ខ្ញុំគឺចិត្តច្បាស់នឹងសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានគេចូលស្ថាប់ជាងកាមគ្គុម្ភុម្ភ។

៩ ហើយបន្ទានប៉ះមកប្រសិនបើព្រះជាមាស់បានបញ្ចូនយើងខ្សោយធ្វើជាទុកបេស់ ត្រង់ អំណាចទាំងអស់នៅក្នុងសុគ្រិ អូវងទាំងអស់ដែលជាប្រះ គីអស់ទាំង ទៅការបេស់ត្រង់និងអស់ទៅព្រះបច្ចាថ្នូរបេស់ខ្ញុំដែលនៅខាងក្រោមគីឡូនេះ យើងប្រសិនបើយើងគ្រែបានតែនៅក្នុងទោះបីនៅក្នុង បានចាត់អ្នកនាំសារ ធម៌យទៅនិងប្រជាជន។ ព្រះជាមាស់ត្រូវតែគោរពព្រះបន្ទូល គីត្រង់បានសរស់រ

យ៉ាងខ្សោរិកចា នៅ: “អ្នកដោយដែលអ្នកចងនៅក្នុងផែនដីនេះ ខ្ញុំនឹងចងនៅស្ថានសូត្រា អ្នកដោយដែលអ្នកស្រាយនៅលើផែនដីនេះ ខ្ញុំនឹងស្រាយនៅស្ថានសូត្រដែរ។ ហើយខ្ញុំអាយកុនសោមៗនៅគោរ៖” អូ! ការសន្យាតីអស្ឋារំដែលត្រង់បានប្រាកាលដល់ពួកជា។

៩ ហើយខ្ញុំ បន្ទាប់ពីថ្ងៃធ្វើឡើត...ខ្ញុំតិចថាអ្នកកាលប័ណ្ណជាប្រើននៅទីនេះនៅព្រឹកនេះមកដើម្បីស្ថាប់ ដូចដែលខ្ញុំព្យាយាមពន្លំដោយកាបសា និងសាមញ្ញដើម្បីពន្លាប់ព្រះគម្ពីរ—និមិត្តដែលខ្ញុំបានយើត្រិតុស្ថានសូត្រា

១០ ខ្ញុំនឹងមិនសង្ឃឹមដែលណាមុកការប៉ែប្រាប់ខ្ញុំចាប់បានប្រាប់ពួកគោរ៖ ខ្ញុំធ្វើទោះបីខ្ញុំមិនបានយើត្រិតុស្ថាននៅក្នុងខំគាល់ ខ្ញុំនៅក្នុងខំគាល់ដើម្បីពាក្យរបស់បងប្រុសនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចនៅដោប់នឹងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅក្នុងខំគាល់បងប្រុសគ្នាន់តែយ៉ាងប្រចាំលំក៏ ចាត់ប្រែបាលជាបានលាយកាបន្ទិច។ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងខំគាល់—តាត់ជាបងប្បុនប្រុសសំខ្ញុំ។

១១ ហើយប្រសិនបើមានអ្នកដែលដោះគ្នាបិត្តខ្ញុំ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹម ថាការនឹងមិនទុកចោលនៅត្រូវក្រាយទេ ដែលខ្ញុំនឹងមិនគ្រប់អ្នកដែលបានកែតែឡើងកាលពីព្រឹកថ្ងៃអាជីកស្ថាប់មួយទេ។ វាបានធ្វើអ្នកមួយចំពោះខ្ញុំដើរបែលខ្លួនខ្ញុំខ្លះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនខ្សោចទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រានការកែយខ្សាច់ចំពោះការស្ថាប់ទេ។ ការស្ថាប់គ្នានការកែយខ្សាច់ទៅតែសោះ។ ហើយវា—វាមិនសម្រាប់អ្នកទេ ប្រសិនបើអ្នកយល់។ ឥឡូវនេះ ប្រែបាលជាប្រសិនបើ..អ្នកមិនចាំបាច់មានបច្ចុប្បន្នដីស្នើដី អំពីវាទេ ពីព្រោះមិនមានវិធីធ្លូល់បានទេ។ អ្នកមិនអាចកែពាក្យបានទេ ពីព្រោះមិនមាននៅក្នុងរបនានុក្រមអង់គ្លេសបុមិនមានរបនានុក្រមធ្វើឡើតដោ ពីព្រោះវាស្ថិតក្នុងភាពអស់កណ្តុ។ អត់មានមីលិនមិញ អត់មានថ្ងៃស្មោះ ទាំងអស់គីជាបច្ចុប្បន្នកាល។ ហើយវាមិនមែនទេ “ខ្ញុំមានអាមូណុណុណាស់” និងមួយម៉ោងពីពេលនេះ: “ខ្ញុំមិនមានអាមូណុណុណុទេ” និងមួយម៉ោងពីពេលនេះ: “មានអាមូណុណុណុមួយឡើត” បច្ចុប្បន្ននេះវាតីនៅតែងត្រប់ពេល។ យើត្រិទេ? មិនដែលឈប់ទេ គ្រាន់តែស្នើភាពឱ្យធូរដែលប្បុមុយ។

១២ ហើយគ្នានអ្នកដែលអាចមានបាបទេ ហើយកំមិនមានការប្រែណាងដែរ វាអាចនឹងមិនមានជីជាមួយនៅទីនោះ—គ្នានអ្នកដែលអាចទេ ដល់ផ្លូវសូត្របានឡើយ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំអាចមានជកសិទ្ធិនិយាយបែបនេះ ដែល ប្រែបាលជាល្អឺយ។

ខ្ញុំមិនមាន។ ប្រសិនបើខ្ញុំ មិនធ្វើដូចដែល ខ្ញុំអាចិត្តានសូមព្រះជាម្នាស់អកំយោទាស ឱ្យខ្ញុំ។ បីផ្លូវប្រសិនបើខ្ញុំមានធនកសិទ្ធិ ហើយវាតាការដែលព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ ចាប់ឡើងដើម្បីមិនអីមួយ ខ្ញុំចង់យោងទៅបានសូគ័តាតដំបូង។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំធ្វើចា នៅក្នុងព្រះគីឡូ ដោយណ៍ឃ្លាន៖ ខ្ញុំធ្វើចា កីជាបូលដែលត្រូវបានចាប់ ហើយកទៀងទៀងទៅបានសូគ័តិចិចិថី។ ហើយប្រសិនបើវាអីដឹងនៅបានសូគ័ដំបូង តើ សូនសូគ័តិចិចិថីមានអ្នីខ្លះ៖? កំស្មួលប់ចាត់មិនអាចនិយាយអំពីរឿងនេះក្នុងរយៈពេល ដីប់បុន្ណារា! លោកបញ្ជាក់ថាគារកម្មិនដឹងថារូបភាគនៅក្នុងខ្លួនបុគ្គាសការយោ នោះទេ។ ជាមួយសាក់កែងអស្សាស្ស នោះមិនមែនដើម្បីចែករំលែក—បស់គាត់ទេ —បស់គាត់—តាំណែងរបស់គាត់ វិកមិនព្យាយាមធ្វើអាយុខ្លួននឹងដូចជាកាត់ ត្រូវធ្វើ បីផ្លូវខ្ញុំអាចនិយាយជាមួយគាត់ថា ខ្ញុំមិនដឹងថាមាននៅក្នុងខ្លួននេះបុគ្គាសការយោ ទេ។ មានតែរឿងមួយទេ វាពិតជាតុចខ្ញុំកំពុងមិនអ្នក។

¹³ ហើយខ្ញុំតែងតែស្ម័គ្រល់ថាគើតខ្ញុំនឹងផ្លាសកាត់ហើយខ្ញុំយើបញ្ចប់កញ្ចប់មួយអំណុំត ដោយវិញ្ញាណា និងនិយាយ “មានបងបុន្មានប្រុសស្រីដែលជា នាលី និងណែលី៖ នោះគឺជាបងប្រុសនិងបងបុន្មានស្រីស្ថានសៀវភៅទៅនោះ។” ដែលតែងតែធ្វើឱ្យខ្ញុំស្ម័គ្រល់។ ហើយត្រូវខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងផ្ទុយ លូយ ខូច លូយ ហើយចោរចោរខ្ញុំមិននៅទីនេះដើម្បីស្ថាប់ ទៅទៀត ហើយប្រសិនបើយាមបែលខ្ញុំបានត្រូវបែកវិញ្ញាណហើយត្រូវការិនីនាន់ គូបតែងវា ហើយវាស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុងទីក្រុងដី និង បញ្ហាស្ថាកើតបែលខ្ញុំ កោសិក ខ្លក្តាលបែលខ្ញុំ ត្រូវបានបាត់បង់ទាំងអស់ ដូចដែលគើទីខ្ញុំនឹងមានអ្នកវិញ្ញាណ ដែលអំណុំតែងដើម្បីពីរីប្រុះ? ហើយនោះធ្វើឱ្យខ្ញុំអស់កំលាំង។ គើទីខ្ញុំចង់និយាយ យ៉ាងម៉ែច? “សូស្តី បងប្រុសជាតិ អូ ពិតជាតិការយោដែលបានជួបអ្នក! សូស្តីបង ប្រុសនេរិល គើទីខ្ញុំចង់ជួបអ្នកយ៉ាងណាលា!” បីផ្លូវខ្ញុំតិចថា “ជាការប្រើស្រើរាល់ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនមានអ្នកដែលត្រូវមិនមែល ជាមួយមាត់ដែលត្រូវនិយាយ ជាមួយវា សូយ លូយ វាគាត់ផ្លូវ គើទីខ្ញុំអាចនិយាយដោយរៀបណា សូស្តីបងជាតិ សូស្តី បងប្រុស នេរិល បុងចែងជា ‘សូស្តីនាលី’?”

¹⁴ តែតកទូរខ្ញុំដឹងថាតាតាខ្សែ។ ត្រូវការត្រូវបានសរសរណ៍នៅក្នុងបទគីឡូ ដែលខ្ញុំ និយាយចាប់រីនិងផ្ទុយទេ “ប្រសិនបើព្រះពន្លានៅក្នុំដែលដឹងដីនេះត្រូវខ្លោចខ្លី យើងមុខ ជាដែងចា” ងាយខ្សោយចម្លាយទៀតដែលមានខ្លួន ត្រូវចោរចោរ បុរាណាត់ សតិបញ្ញា។ “ប្រសិនបើឱងខ្សោយចម្លាយនៅក្នុំដឹងដីនេះត្រូវបានរំណាយ។” វាមានការយោដែល

ខ្លះអាជមានអាមេណុកអាជនិយាយបាន។

15 ហើយតុល្យវនេះវាមកដល់ខ្ញុំ ពេលនេះ តីចាប់លាក់មួយសេចានស្ថាប់ហើយ នៅក្នុងផ្ទុំដែលមិនបានសម្ងាត់អស់រយៈពេលប្រាំបីយេត្តខ្ញាំ ហើយអេស់សេចាន ឡាស្ថានសុគ្រែក ៥០០ ឆ្នាំមន ប៉ុន្តែនៅលើក្នុងផ្ទាល់បញ្ជូកគេត្រូវបានរកយើង្ហានិយាយជាមួយព្រះយេស៊ូវ។

16 បន្ទាប់ពីសំយុទ្ធដែលបានស្ថាប់យ៉ាងហេរាបណាស់បីទៅប្រាំឆ្នាំហើយផ្ទុំបែងបន្ថែមទៅបានហេរាបតាមក្របចុះនៅមុខដល់ដី ហើយពេលថា “អ្នកបានបោកបារព្រៃកខ្ញុំ ព្រោះអ្នកគឺជាសុល ផ្ទាល់។” នាងបាននិយាយថា “ព្រោះខ្ញុំយើង្ហានទេ! នាងជាសាសនីដែលអ្នកយើង្ហានទៅ “ខ្ញុំយើង្ហានទេ” ទៅក្នុងដំណឹងដើរទេ”

17 ហើយព្រះបានសូលមិនទាន់បានយើង្ហានតែនៅឡើយទេ ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើគាត់ជាមនុស្សដូចម្ខោច? ពណ៌នាពីគាត់មកប្រាប់ខ្ញុំ។”

បាននិយាយថា “គាត់ស្ម័គីយគាត់មានសម្បែកបំពាក់នៅលើស្ថាប់គស់គាត់។”

18 បាននិយាយថា “សំយុទ្ធដែលដែលជាបោកបាននៅគាត់មកទីនេះមុខខ្ញុំ។” ហើយខ្ញុំចងច្វារូម្បុកកត់សម្ងាត់ចាត់សំយុទ្ធដែលមិនបានគាត់បង់បុគ្គលិកលើកណ្តាលៗ: គស់គាត់ទេ។ គាត់នៅតីជាបោក។ គាត់បានប្រាប់សូលនូវឯណីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃបន្ទាប់។

19 ជូនធេះ: អ្នកយើង្ហានទេ ហើយចាប់សេចក្តីស្ថាប់មិនបន្ទូយយើងទាំងប្រុងទេ ពេលយើងយំនិងសោយសោកនិងនៅផ្ទុំ។ វាគ្រាន់តីផ្ទាល់បញ្ជូកវិនិច្ឆ័យសំនួរនៅក្នុងបែងបន្ថែមពីភាពខ្មែរៗ។ វាគ្រាន់យើងពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ...តើវាយុប្បែន្ទាន់? ប្រសិនបីខ្ញុំសំនួរនៅមួយយោងទៀត ខ្ញុំនឹងមានអាយុក្រឹងដែលដំបីខ្ញាំ ខ្ញុំនឹងមានអាយុក្រឹងដែលមានអាយុប្រាំឆ្នាំ។ អាយុគីត្តានអូរីូវ។ យើងទៀតប៉ែត្រូវបានកំណត់នៅទីនេះសម្រាប់គោលបំណងដើម្បីធ្វើឱ្យមួយ។

20 មែនហើយ តុល្យវនេះ: អាយុដែលបានបុរសម្រស់ស្ថាតជាប្រើនកំណុងគោត អង្គូយនៅទីនេះ ពួកគោខ្លះ:មានអាយុខ្លះ៦០ប្រព័ន្ធប្រាំ។ “មែនហើយ បង្រួស ប្រាកដហំ តើខ្ញុំបានធ្វើឱ្យី?” អ្នកបានចិត្តឲ្យមក្បន់របស់អ្នក។ អ្នកបានធ្វើឱ្យដែលអ្នកសន្និត ចាប្រែរង់ឱ្យ។

- 21 ប្រកែលជាមីតុកចាស់ខ្លះដែលអង្គូយនៅទីនេះ និយាយថា “ស្ថាបាស់ ខ្លួនធ្វើក្នុងច្បាប់ខ្លួន បានធ្វើក្នុងការនោះ។ ខ្លួនដែលអធិប្បាយទេ។” បើនេះមួយការណ៍ ដើម្បីដែលព្រះបានចាត់អាយអ្នកធ្វើ។ មានកំន្លែងសម្រាប់អ្នក។
- 22 និយាយទៅកាន់ដួងបណ្ឌិតចាស់ កាលពីមីលមិញ មិត្តភក្តិរបស់ខ្លួនក៏ ដាច់ មិត្តភក្តិ អាយ ៤៨ ឆ្នាំ។ ហើយបងច៉ែប្រសិរីបស់គាត់នៅទីនេះនៅព្រះវិហារនោយប់ នេះ ហើយនាងសុមស្អាតដែលមានការព្យូយបាម្នអំពីគាត់។ ហើយ ខ្លួនទៅ ជួបគាត់។ ហើយនៅពេលខ្លួនបានចៀងដែលគាត់មានជាព្រឹងឆ្លាមកហើយនៅវិវឌ្ឍខ្លួរ ដូច ដែលជាប្រចេទសំខ្លែមយ៉ាងខ្លួនបានចៀងដែលខ្លួនបានចៀង។ អស្សារិនីក្នើស្អាត! ហើយខ្លួន និយាយថា “ដួងបណ្ឌិត តើអ្នកបានអនុវត្តយោពេលប៉ុន្មាន?”
- 23 គាត់បាននិយាយថា “នៅពេលអ្នកកំពុងចោះដោះ។” ហើយនិយាយបន្ថែម... “និង ប្រើនិង” គាត់បាននិយាយថា “ខ្លួនអនុវត្ត យកអង្គីនិងបេស់ខ្លួនជាក៏ក្នុងកាបុប នៅលើសេះ។ ខ្លួនយកសាម្ពារូចកូចហើយខ្លួនដើរទៅ។”
- 24 ហើយខ្លួនបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ នៅតាមបណ្តុកយកចំនួននេះ ពីរដៅ នៅពេលព្រឹក ជាមួយពិលរបស់អ្នក ព្យាយាមរកដ្ឋានដែលក្នុងគុចលើពេះបុណ្ណោយ កំពុងយើពេះ។”
- “ត្រូវត្រូវហើយ។”
- 25 ហើយខ្លួនបាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ដួងបណ្ឌិត ខ្លួនធ្វើបន្ទាត់បែងចែកនៅ ទីនេះ រាងដីគឺមែនស្អាត់និងអមពកាត ព្រះជាម្នាស់មានកំន្លែងសំរាប់ដួងបណ្ឌិត ចាស់ស្អាតដែលបានបំផុករំបែន៖។”
- 26 ទីកន្លែកប្បរយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងក្នុករបស់គាត់ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមយំ គាត់ ឈ្មាមដែលខ្លះខ្សោយហើយនិយាយថា “បងប្រុស ខ្លួនធ្វើមីថ្ងៃដូច្នេះ។” ពាសពាយ ទីកន្លែក ព្រះជាម្នាស់និងច្បាប់យកព្រឹកដែលមនុស្ស តើគាត់ជាអ្វី។
- 27 បន្ទាត់បំមកខ្លួនអាយបចនាគ្នូរដែលគាត់ពេញចិត្តនេះដល់គាត់។ ជាព្រើនិង ក្នូរដឹងនៅក្នុងបំបាត់បំបាត់ដែលមានការក្រោមដែលយប់ ដោយព្យាយាមជួយនរណា ម្នាក់ ប្រកែលជាមិនដែលទទួលបានមួយការកំសម្រាប់រោច បើនេះការិនអីទេ។ ខ្លួននិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅក្នុងបចនាគ្នូរដែលបានកំន្លែងបំបាត់បំបាត់។” មានរបៀប

អស់ដែលអ្នកណាមានចិត្តមេត្តាករុណា ដើរអ្នកនោះនឹងទទួលបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ។” ហើយនោះជាការពិត។

28 ហើយនៅយប់នេះយើងចង់កំណត់ក្រុមដំនុះនៅក្នុងមេដ្ឋានទាំងបីនេះ ប្រសិនបើព្រះជាមាស់អនុញ្ញាត របៀបនិងអើងដែលគ្រឿងឱ្យទៅ អើងដែលយើងមាន។ យើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅដំពូកទី១ នៃសំបុត្របស់បូលឈានការអេកសូវ។ ហើយ យើងនឹងជួនដំពូក ៣ ដែលបូលឈានការសិក្សា ៣ បន្ទាប់របស់យើង ព្យាយាយការដំពូក មួយនៅពេលណាម៉ោង ប្រសិនបើយើងអាច យប់នេះ ថ្លែងទុង និងព្រឹកថ្លែងអាជិក្ស បន្ទាប់។ អេកសូវដំពូក ១៦ តម្លៃរោពលយើងសិក្សាដាមួយត្រា ខ្ញុចដែលឈាយ ដីនេះ ស្រីរការអេកសូវនេះស្រាប់យើងនឹងគឺជាយុទ្ធសាស្ត្របានសំបានតាមខ្លះ។ អេកសូវ ស្រីរការអេកសូវ។

29 ឥឡូវ ចាំថា ប្រសិនបើយើងកែតីទី២ ដើម្បីទទួលការប្រព័ន្ធបស់អ្នក គ្រាន់តែអក់យាយទោសឱ្យពូកយើង ហើយក្នុងត្រាំជាមួយយើងមួយពេល។ មុនពេល យើងបើកវា សូមឱ្យទ្រដែងជួយយើង ពេលយើងខិនក្បាលចុះ។

30 ឯព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំកំពុងតែចូលឈានដើរអ្នកនិតន្ទីដីសុទ្ធនិងពិសិដ្ឋ របស់ទ្រដែង ដែលមានសុវត្ថិភាពជាងធ្វើមេយិនិងដែនដី។ ដើរយើងអាននៅក្នុង ព្រះបន្ទូល ហៅថា ព្រះគម្ពុជានោះ “ទាំងធ្វើមេយិនិងដែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ តែ ពាក្យខ្ញុំមិនដែលបាត់ទីឱ្យ។” បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃដែលដីខ្សោយិកនេះដែលខ្ញុំបានមក ដីទិន្នន័យនៅឱ្យបាន មុនពេលការណែនាំលាយរបស់អ្នក ដើរកំមេងស្ថាប់ដីក្នុងឱ្យ ស្របទាញព្យ័េទាំងនេះដែលបានកំណត់នៅទីនេះយប់នេះ ចាប់យកសេចក្តីសង្គម គិចគុចដែលពូកគោរចធ្វើបាន ដើម្បីដំឡើងនៅនេះដែលគ្រឿងក។ សូមឱ្យរាជី បានគ្រប់គ្រាន់ នៅយប់នេះ ដែលអ្នកធ្វើទាំងអស់នៅទីនេះនឹងយើងបានបែងចាយ គោរព គាត់ ហើយអស់អ្នកដែលមិនទាន់បានចូលរួមក្នុងការប្រកបដីអស្សារ្យនេះ នឹងនាំត្រា ចូចបើក្រោរជាមួយបាន ហើយគោរព ទ្រាវាប្រកដែលអ្នកចាំបីកទ្រា។ ផ្តល់ ឱ្យរាយក ព្រះអម្ចាស់អើយ។

31 យើងកំពុងអាននៅទីនេះដែលព្រះគម្ពុជានេះមិនមានការបក្រោយជាលក្ខណៈឯកជនទេ។ ព្រះជាមាស់អើយ សូមកុំហាយថា បូមុកបែនិងឱ្យដោរទៀត ដែលព្យាយាយជាក់ការបក្រោយបស់ពូកគោរចំពោះព្រះបន្ទូលទីឱ្យ។ សូមឱ្យ យើងគ្រាន់តែអានវាកៅហើយធ្វើវា ក្នុងវិធីដែលវាគ្រឿបានសរស់រាយ ហើយជាតិសែស

យើងជាមួកយោលហុងចោរ យើងជាគ្រីតម្នាល់ដែលនៅវិថ្និរាយធនឹងប្រមុល នៅក្នុងទីកិចដីដីដីដីដីដីដី ហើយយើងនឹងឈរនៅក្នុង គ្រីមានលេស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នឹងយើងជាន់មនុស្សឡើងមក ជានាន់នោះមាន លោកបូល លោកពេញត្រួស លោកលុក លោកម៉ាកុស លោកម៉ាចាយ និងអ្នក ទាំងអស់នោះដី ហើយខិលបញ្ហាកេវិត្ស់យេនីទៅទីនោះជាមួកយក្រុមបេស់ពួកគេ។ ឥត្រាប់ជាមួកស់អីយេ សូមច្រោះអនុញ្ញាតឡើងទូលបង្គំអាចរកាន ១០ លានដុល្លារ នៅនឹងព្រះបានរបស់ព្រះអង្គ ឧណាពេលដែលទូលបង្គំបន្ទាបខ្លួនទាំងអស់ ជាក់ដែលបើដើរដីជំនាញនៃពេលបេស់ព្រះអង្គ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ពួកគេជាបរស់ ត្រួច”³²

³² ឥត្រាប់ជាមួកស់អីយេ សូមបំពេញទូលបង្គំយើងខ្ញុំដោយព្រះនិញ្ញាណាបរស់ ព្រះអង្គ និងដោយសេចក្តីសេឡាភ្លាថ្វីនិងព្រះបាបុទីយសបុរាណបេស់ព្រះអង្គ។ ហើយសូមឱ្យយើងដូចដែលកើតានសំមួងនៅក្នុងបទចម្លោងជាប្រចាំឆ្នាំកន្លែងមក “ក្នុងចោរម៉ែងដែលបានស្ថាប់ជាទីសេឡាភ្លាថ្វីអីយេ ព្រះលោកពីត្រួចនឹងសេសបេស់ច្រង់ និងមិនបាត់បង់អំណុញដែលព្រះបានប្រាស់លោះ ជាបណ្តាលអស់អ្នកដែលព្រះបានប្រាស់លោះបានរួចធុកពីអំពីបាបហើយ។ តាំងពីពេលនោះមក ដោយជំនួយខ្ញុំបានយើង ស្ថាមរួសហ្មបេស់ច្រង់បានផ្តើមផ្តើម សេចក្តីសេឡាភ្លាថ្វីដែលបានលោះគឺជាប្រជាធិបតេយ្យបេស់ខ្ញុំ ហើយនឹងហរុតដល់ខ្ញុំស្ថាប់។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងអភិវឌ្ឍន៍ បទចម្លោងដើម្បីជាង គាត់បន្ទានិយាយថា “ខ្ញុំនឹងព្រៃះចេស្ថាបេស់ព្រះអង្គ ដើម្បីសង្គោះ នៅពេលដែលការឡ្វេងប្រាប់ ពីអណ្តាត់នេះនឹងស្ថាត់នៅក្នុងផ្ទារ។” បន្ទាប់មកដូចរីមិនមានសេចក្តីស្ថាប់សំរាប់ក្នុងវបស់ច្រង់ឡើយ។ វាគ្រាន់តែជាកំនែងសំរាក បុជាកំនែងលាក់ខ្លួន ដែលអំពីពួករបួុយនេះនឹងនាំឱ្យមានភាពមិនចេះពួករួមូយៗ។

³³ សូមឱ្យយើងយប់នេះមិនយើង ព្រះអម្ចាស់អីយេ ជាជម្យគា ដូចដែល វាគ្រីបានផ្តល់ឱ្យយើងនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនេះ។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវការយេល់ដឹង។ ហើយជាក់យើង នៅនឹងគ្មានទីរបស់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចបាយម៉ែងដោយស្មោះត្រួច ហរុតដល់ច្រង់មក។ យើងសូមការនេះនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ និងសូមរាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ច្រង់។ អាម៉ែន។

³⁴ តម្លៃនេះ ព្រះគម្ពីរអេកសូវ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយហើយ ខ្ញុំ...តាមគំនិត

របស់ខ្ញុំ គិតថាសៀវភៅរកម្មយកុងចំណោមសៀវភៅរកដើម្បីអស្សារ្យបំផុតនៃគម្ពិសត្វីសបញ្ហានី។ វា ទុកដោយនៅក្នុងដែលខាលិនីសរតែនៅលើដែងដែងម្នាច់ ហើយមាមមីនៈនៅស្តីសិមរត់លើអរយ៍: ធ្វើដោរីត បុំនុំគម្ពិសរកសុវត្ថានគុរាជាមួយគ្នាបើយដាក់ក្នុង ក្រមជំនួយ។

³⁵ ឥឡូវ ខ្ញុំបានបញ្ចូលវាតាមួយយុំស្រាប់ ប្រសិនបើអ្នកបានកត់សម្ងាត់ យើងបានអីស្រាប់លាងត្រូវបានគេនាំចេញពីប្រទេសអរបីប្រើបានបី ដំណាក់កាលនៃដំណើរបស់ពួកគោះ ដំណាក់កាលមួយកំណុងចាកចេញពី ប្រទេសអរបីប្រើបានបី ដំណាក់កាលបន្ទាប់គឺនឹងរបាយនានា ហើយដំណាក់កាល បន្ទាប់គឺការណានៅ។

³⁶ ឥឡូវនេះ: ការណានមិនតំណាងឱ្យសម្រេចយកាលសហស្សន៍គ្នា។ វាគ្រាន់តែ តំណាងឱ្យសម្រេចយកាលសំអ្នកឈ្មោះ ការកាន់ការប៉ែត្រាត្រា ពីព្រោះនៅស្ថុការណានពួ កគេបានសម្ងាប់និងអុតនិងដោកាមយកទីក្រុងជាប្រើបាន។ ហើយនឹងមិនមានការ ស្វាប់នៅក្នុងសហស្សន៍គ្នា។

³⁷ បុំនុំធ្វើដែងមួយទៀតដែលវាណើ រានំម៉កនូវការរាប់ជាសុចិត្តដោយសារ សេចក្តីជំនួយ បន្ទាប់ពីពួកគេបានធ្វើលើលាកម្ម់សេហើយបានចាកចេញពី ប្រទេសអរបីប្រើបាន ការរាប់ជាបីសុទ្ធដើម្បីដោរាយការណានពីក្រមាយបង្អាល់ហើយនិង ការទទួលទណ្ឌកម្មបែស់ក្នុងធ្វើមដែលចូលរួមបាននៅក្នុងសហស្សន៍។ ហើយ បន្ទាប់មកចូលក្នុងទីកិចដែលត្រូវបានសេឡារា

³⁸ ឥឡូវនេះ: ទីទីកិចដែលន្មានអីដល់អ្នកធ្វើនេះសបញ្ហានី? ការសន្យាតីព្រវិញ្ញាបណ ឪសុទ្ធតី។ “ជីវិថីថ្លែងក្រាយនឹងអកដល់” បើដួល ២៤៣៨ “យើងនឹងចាក់បង្កុ ព្រវិញ្ញាបណបែស់យើងទៅលើមនុស្សទាំងអស់។ ក្នុងបុសក្នុងស្រីបសំអ្នកនិង ចេះទាយ។ យើងនឹងចាក់បង្កុរបោរបិញ្ញាបណបែស់យើងទៅលើអ្នកបំផុតនិងអ្នកដែល បង្កើតដោយដែលបែស់យើង ហើយពួកគេនឹងចូលរួមបន្ទូល។ ខ្ញុំនឹងបង្អាញការ អស្សារ្យនៅលើមយុខលើក្នុងព្រោះបន្ទូល។ ខ្ញុំនឹងបង្អាញការ និងធ្វើដែរីយកនៅពីរបស់គោះ ហើយនៅលើដែនដឹងដី សសាក្តីង និងធ្វើដែរីយក ចំហាយ។ ហើយពួកគេបាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី ៥០ បន្ទាប់ពីគាត់បានយក អគ្គបទបែស់គាត់ហើយអធិប្បាយ។ “ចូលអ្នករាល់គ្នាប្រើចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យ ព្រមិនទីកនោះក្នុងព្រោះនាមនៃព្រោះយេស៊ូវគិតីសម្រាប់ការលើកកំលែងទោស” ដើម្បី លើកលែងទោសអរយ ដកបុគ្គលូរាល់កំបាតសត្វបែមកិញ្ញ។

³⁹ តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់ យើង មុនពេលពួកគេផ្តល់ទេនូយ៉ាដាន់ទេ លោកយើងរួចរាល់មានប្រសាសន៍ថា “ផ្តល់កាត់កណ្តាលលជាំវិហីយសំអាតសម្បៀកបំពាក់សំអ្នកហើយ”ព្រមទាំងអ្នករាយបានបិសុទ្ធមេរីយ៉ា ហើយមិនត្រូវរាយនាយកម្ពាត់មករាយប្រព័ន្ធរបស់គាត់ឡើយ ក្នុងរយៈពេលបីចូល អ្នកនឹងយើរិបសិទ្ធិរឿងរបស់ព្រះជាម្មាស់។ យើងពួកទេ? វាតីជា—វាតីជាដំណើរការនៃការត្រូវមខ្លះដើម្បីទទួលមុខភាពការសន្យាបាន តម្លៃវនេះ ការសន្យាគារនៃអ្នកសាច់រលក់ពីព្រះបានប្រចានការសន្យារបស់រក្សាបារា វាតីទីកិដ្ឋាប់លើស្វែន ទីកនើនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេរហូតដោយក្នុងស្រុកនេះជានិច្ច។

⁴⁰ តម្លៃវនេះ ពួកគេបានមកជាបីជំណាក់កាលហើយមកដល់ទីកដីសន្យានេះ។ តម្លៃវនេះមិនបានវាត្រូវបានវាយបញ្ហាលយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងគម្ពីសញ្ញាឌី។

⁴¹ តម្លៃវនេះ ដូចខ្ញុំបាននិយាយ មិនយល់ប្រសិនិះការគិតរបស់អ្នកខ្លះទេ។ អ្នករាយប៉ុណ្ណោះនូវឈាមសុវត្ថិភាពសារិនធមានតម្លៃ ក្រោមដំនឹងព្រះ ជាដើម កំធ្វើឱ្យរាយលើចាប់ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមិនវាត្រូវជិតហើយមិនបានប្រឡងនេះ។ មិនគ្រប់កន្លែងពីមានកន្លែងណាប់ដែលមិនទាក់ទងគ្នាយ៉ាងតតខ្ចោះ។

⁴² មានបីជំណាក់កាលនៃការធ្វើដំណើរ ហើយមានបីជំណាក់កាលនៃដំណើរនេះ។ ជូន យើងត្រូវបានរាយប៉ុណ្ណោះជាសុបិវិជ្ជាយសារដាំឡើ ដើរឯកពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រីស្ស ដែលបានលប់បង់ទីកដីអំពីប៉ុប ចេញមក។ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានរាយប៉ុណ្ណោះជាសុបិវិជ្ជាយសារអ្នកធ្វើដំណើរនិងអ្នកស្នាក់នៅអេរ៉ូបានយើងកំពុងស្សីរកទីកដីក្រុងដែលនិងមកបុករាសន្យា។

⁴³ ជនជាតិអ្នកសាច់រលនៅវាបាលហេរាស្សាន ជាកំន្លែងស្នាក់នៅដែលគ្នាតំនួនសំរក ធ្វើដំណើរពីមួយយប់ទៅមួយយប់ ដើរការមបង្ហាលឡើង ប៉ុន្តែទីបំផុតបានមកដល់ទីកដីសន្យាដែលពួកគេបានតាំងទីលំនៅ។

⁴⁴ នោះហើយជាកំន្លែងដែលអ្នកធ្វើមក។ គាត់ទទួលស្នាល់មុនចាត់ជាមនុស្សបានបាប។ បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានបំហែកដោយទីក នៃការបាន ដោយល្អាម និង...បុករាល់ទីកដោយព្រះបន្ទូល ជាការ ធ្វើឯកពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រីស្ស។ ជូន យើងដោយសារព្រះអង្គរបានសម្រួលសុវត្ថិភាពសារិយនុចំណែកដោយសារដាំឡើ គេបានចូលរួមជាមួយ ហើយមានសេចក្តីសុខសាន្តជាមួយព្រះជាម្មាស់គ្មាយរយៈព្រះ

គ្រឿស បានទទួលបុណ្យរដ្ឋមនុជទីក្រុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស ដើម្បីលុបតាត់ ចូលក្នុងដំណើរោះ អូកយល់ទេ? ចូលទៅក្នុងការធ្វើដំណើរោះ! បន្ទាប់មកតាត់បាន ត្រាយជាអ្នកស្ថាក់នៅនឹងអ្នកធ្វើដំណើរោះ តាត់កំពុងធ្វើដំណើរោះរក្សី? ការសន្យា ដែលព្រះបានធ្វើ។

⁴⁵ អីស្រាវអេលមិនទាន់បានទទួលការសន្យានៅទៅឯើស ហើយដោយត្រានកាបិត្រីម...សូមមេត្តាយល់។ នោះហើយជាកំពុងដែលអ្នក ធនាសារិន និង កិលព្រឹម ហូលីណេស ជាដើម បានដូល។ ពីព្រោះ អីស្រាវអេល ពេលពួកគេមកដល់កំពុងនៃការដែស-បារ នា ពេលដែលអ្នកសុប្បរ ការណ៍បានទៅ ហើយនិយាយថា “ទីកដីលូណាលស” ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះក្នុងបែងការឲ្យ ហើយនិយាយថា “យើងមិនអាចយកវាបានទេ ពីព្រោះទីក្រុងនានាប្រចាំបាន ពីទូដីពីព្រោះ ល។” ប៉ុន្តែយើងសិងការលើបានរូការឈរឡើងហើយនិយាយថា “យើងនឹងយកវាបានលើសទៅឯើត!” ដោយសារតែសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដែលបាន ចុះហត្ថលេខាប្រចាំហើយ ពួកគេបានធ្វើលើការងារពីនៃព្រះគុណ ការប់ជាសុចិត្ត និងការប់ជាបីសុទ្ធ ហើយមិនអាចដៀរទៅមុខទៀតបានទេ។ ហើយ សូមស្ថាប់ មនុស្សដំនាន់នោះបានស្ថាប់នៅទីរហោសនៅ។ ប៉ុន្តែពីនោះបានទៅទីកដីដែលបានសន្យា ហើយបានយកកសុតាងដែលចាប់ជាទីកដីណូ “ហើយយើងលើស ពីយកវាបានទៅឯើត ពីព្រោះវាគារការសន្យាបែស់ព្រះ។” បន្ទាប់មកដំនួលសឱ្យ មនុស្សដែលកំពុងបន្ទ ទទួលបានព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធ និយាយភាសាជែ ទទួលប្រទានភាពបែស់ព្រះជាម្នាស់ ពីជីជ្រើមជីកពីព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធ ជាទីសំគាល់ប្រុទ្ទាទ័រី ការអស្សាយ ពួកគេមានអាមេណុចាបាននឹងបំបកប្រែពេណីនៃគោលលក្ខិត របស់ពួកគេ។ ហើយពីមានវីរីកើតទៅឯើងចំពោះវា? វិនាសនៅលើមើលិកជី! ត្រីមព្រោះ ហើយ។

⁴⁶ ប៉ុន្តែពួកអ្នកធ្វើ ដែលជាប្រមដំនុំការលើបនិងយូរស្ស ដែលកំពុងតែបំពេញ ការសន្យា ពួកគេបានធើទៅក្នុងទីកដីនោះ ហើយយកដីនោះមកវាស់នៅ ក្នុងទីកដីជាកម្មបេទ្ទិរបែងពួកគោះ ហើយយើងមិនដែលបាយប់ការប់ជាបីសុទ្ធ។ សូម បន្ទទទួលបុណ្យរដ្ឋមនុជដោយព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធ។ កំណុប់ធ្វើលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស ដោយទទួលបុណ្យរដ្ឋមនុជទីក។ កំណុប់ព្រោះឡើងបានសំអាតយើងពីជីវិតនៃអំពើបាប។ ប៉ុន្តែតម្ផរនៃយើងបានលាយជល់ហាន់មួយ ទៅការសន្យានៃ

ពីដីបុណ្យរួចរាល់ទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ ដឹកជញ្ជូនការពេទ្យសាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី ៥០ ថា “ដឹកជញ្ជូនការសន្យាតីសម្រាប់អ្នកនិងក្នុងថ្វីរបស់អ្នក ហើយចំពោះពួកគេដែលនៅឆ្ងាយ សូមធ្វើតែមនុស្សជាព្រឹនដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងឡើងត្រូវសៀវភៅ”

⁴⁷ ដូច្នេះនរោត្តមន្ត្រីនេះកំណត់ថាយើងជូនជាយុំស្រួល អ្នកកត់សម្ងាត់ យុំស្រួលបន្ទាប់ពីឆ្លងកាត់ទីកន្លឹង ហើយយកទីកន្លឹង បន្ទាប់មកគាត់បានបែងចែកទីកន្លឹង។ អ្នកនិមនៅទីនេះ ម៉ាណាសនោទីនេះ និងមួយនៅទីនេះ ការដនោទីនេះ នេនយ៉ាមីននៅទីនេះ។” តាត់ចែកដី។

⁴⁸ ហើយសូមកត់សម្ងាត់! អូ នេះគ្មាន់តែជាការដុំដឹងចិត្តបស់យើងប៉ុណ្ណោះ! ម្នាយជនជាតិហេត្តីនឹមួយា ផ្តល់កំណើតជាលក្ខនទាំងនៅ៖ នាងបាននិយាយនៅកន្លែងដែលយើចូកចាប់ តុងការដាររបស់នាង ជាកន្លែងដែលពួកគេនឹងត្រូវបានជាក់នៅក្នុងទីកន្លឹងនៅទីនោះ។ អូ វាតីជាការសិក្សាដីអស្សាយ! ប្រសិនបើយើងអាចចូលទៅក្នុងរាល់អិត ដែលនឹងចំណាយពេលវាប់ម៉ោង។ ថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែលយើងជូសជុលព្រះវិហារយើង ខ្ញុំចង់ចូលមកចំណាយពេលមួយខែប្រឈមទៅខេត្ត។ សូមមើលនៅពេលដែលពួកគេម្នាក់រៀនអ្នកយកចាំងនោះ នៅពេលដែលនាងបានបែងប្រកចេះ ធម្មប្រាកុម្ម នៅពេលបែលនេងយើពោះ ជាក់គ្នាដែលនៅកន្លែងដែលដឹងបស់គ្នាតែកំពុងចាក់ប្រឈង។ ពិតប្រាកដណាស់ពួកគេម្នាក់រៀនត្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេនៅ!

⁴⁹ ហើយលោកយុំស្រួល មិនបានដឹងដឹងនេះទេ បុំន្ទូលតាមរយៈការបំផុសតាំនិតិជីកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ បន្ទាប់ពីបានចូលទៅទីកន្លឹងនៅ ផ្តល់ឱ្យបុសម្នាក់រៀនការសន្យារបស់គ្នា ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបានសន្យាតាមរយៈកំណើតនៅទីនោះ។

⁵⁰ តើព្រះជាម្នាស់ត្រូវបានជាក់មនុស្សមួយចំនួននៅក្នុងពួកជំនួយ: ការលើពោះ! អូ ពួកគេទទួលបានពេលដែលដឹងអស្សាយ។ នៅពេលដែលព្រះវិហារកំពុងចូររការការឃីទុក្ខបុកមួញពីកិត្តិការខាងក្រោម ពីរបីប្រអទ្នាក់យេស៊ូវីគិស្ស ថា ការសន្យារបស់ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធគឺពិតសំរាប់យើង ដូចជាថ្ងៃបុណ្យទី ៥០ ដែលពួកគេក្លែងក្លែងពីក្លែងពីក្លែង បុំន្ទូលនៅពេលដែលពួកគេបានជាក់កើតមក ហើយមានទីកាំងនៅនៅរាង បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបានជាក់

នៅក្នុងព្រះរាជាណ ខ្លះជាសារក ខ្លះជាបោរក ខ្លះគ្រូបង្កែវ ខ្លះគ្រឹតចង្ចាល ខ្លះគ្រូដាយដំណឹងលូយ បន្ទាប់មកទ្វេដៃនឹងប្រទានទៅដល់ទីនោះ ដោយនិយាយភាសា ជំទៅ ការបកប្រែភាសា ចំណោះដើង ប្រាជ្ញា អំណោយទាននៃការព្យាបាល ការអស្តូរក្រប់ប្រគល់។

51 កំន្លែងដែលក្រុមដំនុំនៅ...តម្លៃវនេះគឺជាគោលបំណងសម្រាប់ខ្លួនការធ្វើដីដី នេះ។ ក្រុមដំនុំតែងពេញចិត្តនៅក្នុងព្រះគ្រឿង ប្រសិនបើអ្នកគឺជាអ៉ានាស់។ អ្នកមិនអាចជាពោតនៅក្នុងព្រះគ្រឿងឡើងទេ នៅក្នុងព្រះគ្រឿង ហើយយកទីតាំងនោះ។ អូ វាការនៃពេលជាហើយសំរួលខ្មៅពេលបើដីជូលមកដល់ទីនេះ គឺព្រះជាម្នាស់ប្រជែងជាក់នៅណោនៅក្នុងពួកដំនុំដើម្បីនិយាយភាសាដើម្បី យ៉ាងដូចមួច... តម្លៃវនេះ យើងត្រូវបានបង្កែវនាបាបីនៅជាបីនិង យើងទាំងអស់ត្រូវត្រូវនិយាយភាសាដើម្បី។ វាគីឡុសហើយ។ យើងទាំងអស់ត្រូវត្រូវធ្វើវាបានជាបីនិង អត់ទេ យើងអត់ទេ។ ពួកគេទាំងអស់មិនបានធ្វើអ្នកបានឡើងទេ... តុកគេទាំងអស់មិនបានធ្វើអ្នកបានឡើងទេ... តុកគេទាំងអស់មិនបានធ្វើអ្នកបានឡើងទេ...

52 នីមួយៗ ទីកើតដែលត្រូវបានដឹងថ្មីនឹងបែងចែកជាយករដ្ឋកសិកម្ម ហើយម្នាក់ ខ្ញុំអាចយកបទគគិយបង្ហាញរាល់អ្នកយ៉ាងច្បាស់ ដែលគាត់បានជាក់ពួកគេនៅក្នុងដែលពួកគេត្រូវបានសន្និតិខ្សោះ និងយាយពីទីតាំងនៅក្នុងពួកគេ តើកូលសម្ព័ន្ធតីនិងពាក់ណុកណាល់ទៀតនៅជាប់នឹងទន្លេម្នាច់ឡើតវិញ របៀបដែលម្នាយសម្រាប់ពួកគេបានវេស្សកយ៉ាងក្នុងកំណើតបស់ពួកគេ និងរបៀបដែលក្នុងនីមួយៗត្រូវបានគេសន្និតិថានឹងមាន។

53 ហើយទុក្សូបន្ទាប់ពីអ្នកបានចូល នោះមិនមាននៅបានអ្នកនឹងរួចរាល់ពីសង្គមទេ។ អ្នកនៅតែក្រោវគិតសុធម៌បានបោកល់ទីកើតដែលអ្នកយើរ ដូច្នេះ សុធម៌ឈើលបស្ថុការណានមិនបានកំណានដូចស្ថានសុគ័រទៅ ពីព្រះជាសង្គមនិងបញ្ហានិងការសម្ងាត់បែនិងការប្រឈមុទ្ធលោ បើនេះបានកំណានដូចស្ថាន ចាប់ត្រូវពីជាការដើរដីលូតតាមទីនោះ។

54 នៅខាងនោះហើយដែលក្រុមដំនុំកំពុងហាងដើរនៅក្នុងនោះ ដើរបើផ្លូវនោះ។ តើអ្នកដើរទៅបានសុម្រើតភាកប្បីកិយាង្វាល់ខ្លួនបស់អ្នកអាចរាយអ្នកដែលរាយជាសេស្តីយាន់? ការប្រព្រឹត្តិតុមិនត្រឹមក្រោរបស់អ្នក ពីអំពីបាបដែលមិនបានសារភាពបស់អ្នកដែលមិនធ្វើ អាចធ្វើឱ្យក្រុមដំនុំនេះបានដើរយ៉ាងដូចតែ។

ហើយនៅថ្ងៃដីនាំដែលក្រោចទូលខុសគ្រាប់ទីផ្សេន៖។ “អូ!” អ្នកនិយាយ ថា “តម្លៃវនេះ នៅថា មួយដ៏ភ្លាម បងប្រឈម ប្រាកាបំ។” ម៉ោនហើយ នេះគឺជាសេចក្តី ពិត។ គិតមើលទៅ!

⁵⁵ លោកយុំស្ស បន្ទាប់ពីគាត់បានឆ្លងកាត់ទីកដីនោះ ព្រះបានសន្យា ជាមួយគាត់... គ្រាន់តែគិតថា ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រលាំងនឹងយុទ្ធដាការទាំងមូល ដោយមិនបាត់បង់មនុស្ស ដោយមិនមានស្ថាកស្ថាម ដោយមិនចាំបាច់មាន គិលានុបញ្ញាយិក បុណ្ណែលយដំបុងប្រុក្រាមត្រូវ។ អាម៉ែន។ ព្រះបានបន្ទូលថា “ទីកដី នេះជាបស់អ្នក ទៅប្រយុទ្ធចុះ។” សូមគិត ពីការប្រយុទ្ធនឹងយុទ្ធដាការមួយ ហើយ ត្រូវឱ្យតាងក្រហមអីទាំងអស់ ត្រូវឱ្យរាយការណាមួកនឹងគ្រូរដឹងចាប់ឡើយ!

⁵⁶ ហើយពួកគេបានសម្ងាប់ជួនជាតិអាមួរិនឹងជួនជាតិហេត បីនៅត្រាននរណា ម្នាក់ឈើចាប់ក្នុងចំណោមពួកគេទៅដាក់រឿងបានរាជពីបាបច្បែលមកក្នុងដំរូ នៅពេល ដែលអេការនបានយកសម្បៀកបំបាត់របស់ជួនជាតិ បាបីទ្វននឹងមាសនោះមក លាក់ខ្លួននៅក្រោមដំរូរសំគាត់ បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃបន្ទាប់ពួកគេបានបាត់បង់បុស ១៦ នាក់។ លោកយុំស្សបាននិយាយថា “ឃប់! ឃប់! ដែលចាំបន្ទិច មានអី ខុសហើយ! មានអីខុសនៅថ្ងៃនេះ។” យើងនឹងហេការពេមណថ្ងៃយ៉ាងលើវីន។ ព្រះបានសន្យាជាមួយយើង ត្រូវអ្នកដើរីឱ្យយើងលើចាប់ឡើយ។ សង្ក្រាវបស់យើងនឹង ជូលនៅថ្ងៃបីដើរយើង។ ហើយមានអីខុសនៅថ្ងៃនេះ។ មានអីមួយខុសប្រកតិ នៅកំន្លែងណាមួយ ព្រះយើងមានបុស ១៦ នាក់ដើរកស្ថាប់នៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេជាបងបុនជួនជាតិអីស្រាវអល ហើយពួកគេបានស្ថាប់ហើយ។”

⁵⁷ ហេតអីបានជាបុកគេស្ថាប់ ជាបុសស្សគ្រាប់? ដោយសារតែបុសម្នាក់បាន ដើរចេញពីផ្ទារា អ្នកយើងបុកដីដែលចាំបាច់គ្រូរបង្កែវនៅទេ? ពួកដំនុំលិរ គ្រប់ដូរគ្នា ជាមួយព្រះបន្ទូលបាស់ព្រះជាម្នាស់ គ្រប់ដូរជាមួយព្រះជាម្នាស់ ហើយគ្រប់ដូរគ្នាទៅរីប្រាយមេក ដើរដោយឡើងគ្រាប់ នឹងដោយគោរពគោរពខ្លួច ព្រះនៅមួយមនុស្សទាំងអស់។ ដោយសារតែបុសម្នាក់បានលួចខាងក្រោម ហើយធ្វើអីមួយដែលគាត់មិនគូរឱ្យ បានយកជីវិតរបស់បុសទាំងនាក់។ ខ្ញុំគិតថាអាមានដំប្រាំ មួយ ប្រំហែលជាប្រើនឡើត។ ខ្ញុំធ្វើថាការជាបុសទាំងនាក់ដែលបានស្ថាប់។

⁵⁸ យុំស្សបានហេ ថា “មានអីខុសហើយ! ព្រះជាម្នាស់បានសន្យា ហើយមាន អីខុស។”

៥៩ នៅពេលដែលយើងនាំអូកដីមីមករកយើង ហើយពួកគេមិនបានជាសោស៊ីយ៍ យើងចាំបាច់ត្រូវបារាការពេមាបារដីខ្លួនវិក ហើការដូចប្រជុំត្រានមានអូមួយខ្ពស់នៅក្នះនាមឈរ។ ព្រះជាមាស់បានសន្យា ហើយទ្រង់នឹងធ្វើតាមការសន្យានោះ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើជាមិនខាន។

៦០ ហើយគាត់បានហេរិយ៉តម។ ហើយពួកគេបានរកយើងឡើង ពួកគេបានធ្វាត់ជាបីន។ ហើយអការនានសាការ។ ហើយពួកគេបានសម្រាប់អការន ត្រូសានិងអូមួយទាំងអស់ ហើយដុតភ្លាយជាដេល ហើយទុកវានៅទីនោះ ដើម្បីទុកជាការបង់ចាំ។ លោកយើងស្មួរឡើងស្រាម ដណ្តើមយកអូមួយគ្រប់យ៉ាងដោយគ្នានស្នាកស្នាមបុស្នាមហូកឡើយ។ ហើងហើយ។

៦១ ថ្វីមួយគាត់ត្រូវការពេលដែលបានបន្ទិចបន្ទិច ប៉ុន្មានទីតាំង ព្រះអាមិក្សកំពុងឆ្នាក់ចុះ បុសមិនអាចប្រយុទ្ធបានលួននៅពេលយករៀន។ យើងស្មួរដែលជាអូកបច្ចាថ្មី ដីអស្សារ្យដែលបានចាក់ប្រុងតាំងបែលសំពុះ បានជាក់នៅក្នុងទីកដីដូចជាអាមេរិក ទៅត្រូវវិហាយឡើង កាន់កាប់ កាន់កាប់ ទីកដី កាន់កាប់រា។ គាត់ត្រូវការពេលខ្លះ ដូច្នៃគាត់បាននិយាយថា “ព្រះអាមិក្សសុមិលយ៉ាង!” ហើយនាងបានលួរទ្រង់នៅប្រែកបាលដប់ពីរម៉ោង ហរូដដល់គាត់បានយកទីកដីបាន។ យើងឡើទេ?

៦២ ឥឡូវនេះសៀវភៅអេកសុទ្ធបានជាក់យើងនៅក្នុងទីកដីបែលសំព្រះគ្រឿស្ស នៅក្នុងអូមួយដែលពួកគេស្និតនៅក្នុងដែនដីបិសុទ្ធ។ យើងមិនបានជាក់នៅក្នុងទីកដីបិសុទ្ធទេ ប៉ុន្មាននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធ! ឥឡូវនេះសូមឱ្យយើងគ្រាន់តែអានពាក្យមួយ មើលថាតីក្រមជនុកិត្យុតតែខ្លះ។

ខ្ញុំបូល ជាសាក់ការបស់ព្រះយេស៊ូគ្រឿស្សស្របតាមព្រះហប្បទ័យបស់ព្រះជាមាស់។...

៦៣ អូ ខ្ញុំបូលចិត្តបែបនោះ! ព្រះបានធែងគាត់ជាសាក់ការ ត្រានពួកដីបែនីជានជាក់ដីហើការតែ ត្រានបិស្សុពាណិជ្ជនភាគតែមួយនាមឈរ ប៉ុន្មានបានហេរិយ៉តមឈរ ហើការគាត់ ហើយធែងគាត់ជាសាក់ការ។

ខ្ញុំបូល ជាសាក់ការបស់ព្រះយេស៊ូគ្រឿស្សស្របតាមព្រះហប្បទ័យបស់ព្រះជាមាស់ ធ្វើមកពួកបិសុទ្ធ ដែលនៅក្នុងអេកសុទ្ធ (ជាពួកអូកសុទ្ធ) ក្នុងព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវ

⁶⁴ មើលរបៀបដែលគាត់និយាយអំពីរឿងនេះ។ នេះមិនមែនសំរាប់អ្នកមិនដឹងទេ។ នេះតើសម្ងាប់ក្រុមដាំនុំ។ វាគ្មោះបានសម្ងាប់អ្នកដែលបានហៅចេញ ជាអ្នកដែលបានរាប់ជាបិសុទ្វនិងជាអ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវ។

⁶⁵ ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងពីរបៀបដែលរើឱងចូលក្នុងព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ទៅមើលកូវិនុសទី១ ដំពូកទៅ វាបាននិយាយថា “យើងទាំងអស់គ្មានទទួលពិធីជួលុយក្នុងព្រះវិញ្ញាណភ័ពមួយនិងក្នុងរាយការ ពេលយេស៊ូវ” ដោយរបៀបណា? ទទួលបុណ្យជួលុយក្នុងព្រះគ្រឿស្សយេស៊ូវទៅមិនមែនជាយើកទេ អ្នកតើជាក្រុមដាំនុំនៃព្រះគ្រឿស្ស ប៉ុន្តែដោយគោរមងារ វិញ្ញាណ-ណា ដោយព្រះវិញ្ញាណភ័ពមួយ។ មិនមែនដោយការចាប់ផែត្រា ដោយលិខិតមួយ មិនមែនដោយការរោចោះណាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែ “ដោយព្រះវិញ្ញាណភ័ពមួយយើងទាំងអស់គ្មានទទួលបុណ្យជួលុយក្នុងរបៀបការ ពេលយេស៊ូវ” កម្មសិទ្ធិរបស់យើង តើជាកីកដឹងជំនាញនៃព្រះប្រទានជាលំដាប់ ក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្វ។ ដូចជាភ្លេងបានប្រទានការណានជាលំដាប់រួចរាល់ជាប្រទានប្រទានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្វដែលយើងលិខិត្តារាយការ ទាំងអស់គ្មានទទួលបុណ្យជួលុយក្នុងរបៀបការ ពេលយេស៊ូវ។

⁶⁶ ឥឡូវនេះ: គាត់កំពុងតេនិយាយទៅការនៃពួកគាយនាមិញ្ញាណអីស្រាវអំលួចជាពួកអីស្រាវអំលួចខាងវិញ្ញាណ ដែលបានកាត់កាប់ទីកិចិនេះ។ អី តើអ្នកមិនសិរីយិចត្រូវដែលអ្នកបានចេញទីខ្លួនបានដោយពីរីករាយទេ? តើអ្នកមិនវិភាគយេទេដែលអ្នកចេញទីនីរោគស្ថាន? ហើយ ចំពោះ ពួកគេគ្រឿស្សឱ្យការតំណែងដែលជាអារាបរបស់ទេវាតេចញ្ចាត់ស្ថានសូគ៌ រហូតដែលពួកគេចងច្រើនចូលទីកិចិនេះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានផ្តល់ចូលទៅក្នុងដឹងនៅ: នំម៉ាន៉ាលំលងបានធ្លាក់ចុះ។ នៅពេលនោះពួកគេជិតេចញ្ចាត់រីយ៍ ហើយពួកគេបិវិកាតោតាស់នៃទីកិចិនេះ។ ឥឡូវ អ្នកមិនមែនជាបានកោតែទេ ឥឡូវនេះអ្នកមិនចង់បានទីកិចិនេះគោះ ជាដាំនីងល្អទេ ដែលអ្នកមិនចំពោះគ្រឿស្សប៉ែន្តោះ និងរឿបចំដែនការ ហើយបញ្ចប់បញ្ហាបាយមកព្រះវិហារ ឥឡូវនេះអ្នកតើជាក្រឿស្សនៃដែលមានភាពចាត់ទុក ពេញលេញ ហើយអ្នកបានគ្រឿមខ្លួនជាបសិរីដើម្បីបានចូលមកក្នុងរឿបចំដែនការ អ្នកគ្រឿមខ្លួនជាបសិរីដើម្បីបានចូលមកក្នុងរឿបចំដែនការ គាត់បាននិយាយថា អ្នកគ្រឿមខ្លួនយល់ពីអ្នកដឹងជំនាញនៃបុរីប៉ែប។ អី យើងនឹងចូលទៅក្នុងរាយការជាតុល់។ ហើយ

អូ វាគ្វោរបានលាក់តាំងពីមុនកំណើតលោកិយ។ តាក់បាននិយាយថា “តម្លៃអ្នកចូលរកនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយដើរនេះទៅអ្នកទៅ” មិនមែនចំពោះអ្នកដែលខើប់ពេញចិត្តបានឡើងទេ ប៉ុន្មានអ្នកដែលនៅទៅក្នុងស្រុកដែលបានសន្យា គេបានទទួលព្រះបន្ទូលសន្យា។

៦៧ តើមានបង្កួនប៉ុន្មាននាក់បានទទួលការសន្យាពីព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ? អូ! តើអ្នកមិនសង្គមបិត្តទេដែលអ្នកបាននៅលើទីកើតនេះ? មកដល់ទីនេះ ហិរិភាគពោតចាស់ ហិរិភាគបស់ដើរបស់ព្រះហើយមានការយល់ដឹងច្បាស់។ របស់អ្នក—តាំងនិតិខាងវិញ្ញាបាលរបស់អ្នកគឺមិនអាក់អូលទេ។ អ្នកដឹងច្បាស់ថាគ្រោះអ្នកដឹងច្បាស់ថាគ្រោះដើរដើរ។ អ្នកដឹងច្បាស់ថាអ្នកក្រុងទៅទីណាម។ អ្នកដឹងច្បាស់អំពីការបង្កួនប៉ុន្មាននេះដែលអ្នកដើរដើរ។ ហើយដើរពីតាមក្រោះអាចចែករកបានបានប៉ុន្មាននេះដែលអ្នកដើរដើរ។ អូ! នោះគឺជាម្នាក់ ដែលបូលកំពុងពេតិយាយទៅការនៃតម្លៃនេះ។ ស្ថាប់ឱ្យជិតា តម្លៃរីមីល។

...ស្មោះក្រដ់នៅក្នុងព្រះគ្រឿសុរាយក្នុះ

៦៨ តម្លៃ ខ្ញុំសូមឱ្យក្រុមដឹងនូវនិយាយវាមួនទៀត។ តើយើងចូលទៅក្នុងព្រះគ្រឿសុរាយដូចម្ខោច? ដោយចូលមួយព្រះវិបារ? ទេ ដោយជាក់លេហ្មោះរបស់យើងនៅលើសៀវភៅរកាមួយ? អត់ទេ ដោយទទួលបុណ្យប្រឈមុជទីកើតដោយការពេន្ធដែល? ទេ តើយើងចូលទៅក្នុងព្រះគ្រឿសុរាយដើរយ៉ែបំបាតា? តាមយោះព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធតែមួយយើង កំណើនច្បានទទួលបុណ្យប្រឈមុជនៅក្នុងសេចក្តីសន្យាដែមួយ តីប្រកាយហើយជាចំណោកទាំងអស់ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទីកើត។ អាម៉ែន! អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវាត្រូវបានប្រសិនបើខ្ញុំមិនសូកទេ ខ្ញុំអាចពេសកបាន។ ខ្ញុំជាកម្មវិធីទាំងអស់ដែលព្រះបង្កើតខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងដើរនៅលើទីកើតដឹងបិតិសុទ្ធ ជាកុនរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ ខ្ញុំបានចេញពីស្រុកអស់បុរាណ តាមយោះទីកើតដឹងបិតិសុទ្ធ បានផ្តល់ការពេតិយាយ របៀបណា? ដោយវិញ្ញាបាលកំតែមួយ។ វិនិច្ឆ័ទត្រូវដែលបានប៉ុំលួចទទួលបានវា បានប្រព្រឹត្តិកម្មខ្ពស់តាមរបៀបដែល រាជាណទីលើគាត់ក្នុងវិនិច្ឆ័ទដែលរាជាណពីពីរអ្នក។ “ដោយវិញ្ញាបាលកំតែមួយយើងទាំងអស់ត្រូវបានទទួលបុណ្យប្រឈមុជទីកើត។” មិនបានប្រាជៈ គ្រាន់តែជាការរួចរាល់បន្ថីថ្មីនៃវាមានអាម៉ូណុកលូណាស់ បុំនឹងបានជាក់នៅ

ក្រាម! ទាំងអស់បានហេលនៅក្រាម នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ នោះជាការសន្យា។

⁶⁹ ធមេរីសុរបស់យើង យុំសុរបស់យើង ដែលជាប្រព័ន្ធដឹបិសុទ្ធ យុំសុមាននៃយោចា “ព្រះយេស៊ី ជាប្រព័ន្ធអង់គ្លេសក្បែរក្បែរ។” យុំសុមាននៃយោចាប្រព័ន្ធដឹបិសុទ្ធតំណាងឱ្យវានៅក្នុងខាងវិញ្ញាណដូចជានៅក្នុងធ្វើដាតិ ចាត់ជាតិជាអ្នកចេញដំឡើងអស្តាប្របស់យើង។ តាត់ជាអ្នកដឹកនាំអស្តាប្របស់យើង។ ដូចព្រះជាម្នាស់គង់នៅជាមួយយុំសុរបស់យើង ព្រះជាម្នាស់ (នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ) កំពុងតែធ្វើចេលនៅក្នុងយើង។ ហើយនៅពេលដែលអំពីបាបចូលមកក្នុងដំឡើងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទាមទារធ្វាយបញ្ហាប់ “តើមានអ្នីខុសនៅក្នុងក្រុងជំនួន៖? មានអ្នីមួយខុសប្រក្រពី។” ឬ អ្នកមិនអាចធេះលយើញពីរបៀបដែលយើងមានក្នុងប្រសុរបស់គឺសម្រិះនៅក្នុងទេរទេទូររវនេះ៖? សូលប្រើប្រាស់ពេលការកំចាត់សិក្សាសាលានិងសាលាឌ្ឋានីសិីហើយចេញទៅក្រោមហើយបង្កែវិនិយោគឯងមិនពិតទាំងនេះ៖ ដូចព្រះគម្ពីជានិយាយចាត់ការតែនឹងធ្វើ។ មិនមែនជាផួចជាចាមិនមានជំនួយទេ ពួកគេបានចេញទៅខាងចេញពេញពីអ្នក ដោយត្រានាការសេតកប់ជាមួយអ្នក ជាភីម មានទម្រង់បែបទែនការគោរពព្រះ តែបដិស់ដំណាច់បែស់វា។ ពួកគេមិនដឹងថាតុកគេមកពីណានេះចេញពីអ្នកគេមិនអាចចូលបែកពាណិជ្ជកម្មបានទេ។

⁷⁰ ខ្ញុំនិយាយមីនីនេះពីបង្របស ឬទី ខ្លួនប៉ែន ដែលជាមិត្តភកកូរបសខ្ញុំ ប្រសិនបើមានអ្នីដែលមិនស្រួល-...អ្នីដែលនៅលើលោកិយនេះ៖ តីជាសត្វិលាតា សត្វិលាតីទាបបំផុតនៃបែសទាំងអស់។ តាត់គីជាតា...តាត់—តាត់មិនដឹងថាតាត់ជាអ្នីទេ។ តាត់មិនអាចធេះលិតខ្លួនឯងបានឡើតទេ។ សត្វិលាតិនអាចបង្ហាគកិច្ចកាលាមួយដើរដោយត្រានាបញ្ចប់ហើយ។ តាត់មិនដឹងថាតាត់ជាប់គស់គាត់មកពីណានេះ ហើយកែមិនដឹងថាម៉ោកៈកំបស់គាត់ជាអ្នកណាម៉ោរ ដើរគាត់នៅក្នុងបាបចូលសត្វិលាតីទេ។ កំពុងបែបនេះជាក់លើព្រះ។ ព្រះមិនដែលធ្វើដូចខាងក្រោមនេះ៖ ព្រះមានបន្ទូលថា “អ្នីគ្រប់យ៉ាងនីងនៅមកនូវប្រពេទដែលធ្វើបែស់វា។” បានម៉ោនហើយ។ ប៉ុន្តែសត្វិលាតីជាតិ—ជាតិ—ជាតិបែស់គាត់ជាសត្វិលាតិហើយមាយបែស់គាត់ជាសេះមួយ ដូចៗគាត់មិនដឹងថាតាត់ជាប់គស់អ្នីទេ។ តាត់—តាត់—តាត់ជាសេះដែលព្យាយាយធ្វើជាលាប្តុលាតា...បុ—បុគាត់ជាសេះដែលព្យាយាយធ្វើជាសត្វិលាតា សត្វិលាតីកំពុងព្យាយាយ

ធ្វើជាសេះ។ តាត់មិនដឹងថាគាត់ជាកាត់ជាកម្មសិទ្ធិបស់អ្នកណាទេ។ ហើយកាត់គីជាបីដែលពិបាកបំផុតនៅបើពិភពលោក។ អ្នកមិនអាចទុកចិត្តកាត់បន្ថីចេញឲ្យយា។

71 ហើយនោះជាកិត្តដែលមនុស្សជាប្រើននៅក្នុងក្រុមដំនុំមាន។ ពួកគេមិនដឹងថានរណាបានបស់ពួកគេទេ ពួកគេមិនដឹងថាបាក់បស់ពួកគេជានរណាទេ។ តើអ្នកដែលពួកគេដឹង ពួកគេចាំងរោសបីដើរដែន មេត្តីខិស បាបទីស្ស បុពនេទីកុសុ ធត បុអីធ្លូងឡើត។ ពួកគេមិនដឹងថាផួកគេមកពីណាទេ។ ហើយសត្វលាតាស់អ្នកអាចប្រសិទ្ធភាពកាត់តាមដែលអ្នកចង់ធ្វើជាកាត់តាត់ ហើយកាត់នឹងលិនោះទៅ ទីនោះហើយបិទគ្រប់គ្រប់ដំឡើងហើយមែនទេ។ អ្នកអាចធ្លូងរោយដល់ពួកគេពេញ មួយយប់ ហើយពួកគេមិនដឹងអ្នកប្រើននៅពាល់ពួកគេចាកចេញហើយធ្វើអ្នកដែលពួកគេជានធ្វើនៅពេលពួកគេចូលមក។ ឥឡូវ ត្រីមគ្រូវហើយ។ ខ្ញុំមិនមាននៃយចាតាមនុស្សយើរឱ្យទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីការពិត៍តារ។

72 ប៉ុន្តែមានរឿងមួយដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ពួកគេជាកម្មករណ្យ។ អូ ពួកគេគ្រាន់តែធ្វើការ ធ្វើការ ការងារ។ ដែលរឿងខ្លួនខ្លួនតែក្នុងគំនិតនៃក្រុមហោ មិនបានចាំងនេះដែលតែងតែពាយរាយធ្វើការរបស់ពួកគេទៅស្ថានស្អែក។ ត្រីមគ្រូ ហើយ ជាសត្វលាតា។ អូ សមាគមដំនួយស្រីនិងពិធីជប់លើង សាច់មាន់ សម្រាប់ ប្រាក់ខែ គ្រូអធិប្បាយ។ “ហើយយើងគ្រូវតមានរបាំនេះ និងសង្គមនេះ។” វាគ្រាន់តែជាការងារ ការងារ ការងារ ការងារ ការងារ ហើយ ពួកគេ តើពួកគេ ធ្វើការដើម្បីអ្នក?

73 ស្ថាបុរិយោតែ “តើអ្នកបានទទួលប្រវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធតាំងពីអ្នកបានដើរហើយប្រនៅ?”

74 ពួកគេបិទគ្រប់គ្រប់ ហើយមិនដឹងថាផួកគេនៅទីណាទេ ពីអ្នកចង់មាននៃយចាតាមយោងម៉ោងម៉ោង? តើអ្នកចាំងអស់នេរនេរនេរ? តើអ្នកចង់មាននៃយចាតាមវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធនឹង? ខ្ញុំមិនដែលពួកអ្នកឈោះអំពីវា។ អូ អ្នកជាមនុស្សរួចរាល់។ សូមមើល ពួកគេមិនដឹងថា បានបស់គេជានរណាប្រចាំថ្ងៃគេជានរណាប្រចាំថ្ងៃ។ ហើយអ្នកគ្រូវតែរាយពួកគេលើអ្នកប្រប់ប៉ោងដែលអ្នកធ្វើ រាយនោះហើយ រាយនោះហើយ ហើយរាយនោះហើយ ហើយរាយនោះហើយ ហើយរាយនោះហើយ ហើយ ហើយ តើជាលាតាស់។

⁷⁵ បើផ្តល់ ខ្ញុំបាប់អ្នកថា អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើឱ្យបន្ថោះទេដោយសេះហ្មត់ចាំពីត្រាករដ។ គ្រាន់តែវាយនឹងរាយការណ៍តាត់លើតាត់មួន ហើយបងប្លុន តាត់នឹងទៅ។ តាត់ដឹងថាតាត់កំពុងធ្វើខ្លឹម។ អូ! តើការដឹងៗសេះហ្មត់ចាំពីលូយ៉ាងណាមេទោ! និយាយបាន លូណាស់ “សូមអារ៉ីញ្ញមក ក្រុងប្រុស។” អូ បុសអីយេ! អ្នកគ្នាតែការណ៍ឱ្យតើងជាង មុន តាត់នឹងបានដឹងអ្នកទេដើរការស។

⁷⁶ នោះជារបៀបដែលវាកៅតែឡើងជាមួយពួកគ្រឿស្សានដែលបានដំឡើមុតមាំ។ ហាបេលូយ៉ាង! “ទទួលបានព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន សូមបូចិត្ត អ្នករាល់ត្រា ហើយ ទទួលបុណ្យជ្រើមធមិនទៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស សម្រាប់ការលើកលែង ទោសពីអំពើបាបសសអ្នក។” ចប់ហើយ លើវិនាមាផែលគេអាចចូលក្នុងទីកន្លែង ទៅកែវិបាទ់។ ពួកគេមិនអាចសម្រាកទាំងយប់ទាំងចេះរោបុគារណ៍លើពួកគេបាន ទទួលព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន ហេតុខ្លឹម? អ្នកដឹងហើយថា គ្រឿស្សានដឹងថាតាត់របស់គ្មានរណា។ សូមមើល វាគ្រោរការពេលពីដែងដៅមួបដើរក្នុង។ ព្រឹមព្រឹម ហើយចាត់នឹងម៉ាក។ សត្វុណាមិនដឹងថាមួយណាបានជាតាត់ បូមួយណាបានម៉ាក របស់វាទេ។ បើផ្តល់យើងដឹងថាតាត់នឹងម៉ាក យើងជានាន់កៅពីពួកដោយព្រះបន្ទូលដែលបានសរសាងទុកដោយព្រះជាមាស់ ដែលបានបញ្ជាក់ដោយ ព្រះវិញ្ញាណ។ ពេក្តុសបាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី ៥០ “ប្រសិនបើអ្នកនឹងបូចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រើមធមិនទៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស សំរាប់ការលើកលែងទោសបាប អ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ បិសុទ្ធបាន”

⁷⁷ ហើយ បងប្រុស ជាក្រឿស្សានដែលកៅតាមី (អូ ខ្ញុំអីយេ) វិញ្ញាណរបស់តាត់បន្ទាប់ពីតាត់បានទទួលព្រះបន្ទូលទោនេះ តាត់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន សូម តាត់អ្នកយុបន្ទាប់មក! តាត់ដឹងកំន្លែងដែលតាត់ឈរ។ “តើអ្នកធ្វើលើការព្យាបាល ដីទេវាតទេ?”

“អាកំម៉ែន!”

“តើអ្នកធ្វើលើការយោងមកជាលើកទីពីរទេ?”

“អាកំម៉ែន!”

⁷⁸ សូមរបាមួយនោះ។ សាសនាលាកាត់ “អូ ខ្ញុំមិនដឹងទោ។ ដួងបណ្តុះតចូនបាននឹង យាយម្នាច់ហើយ...” ហើយ! នោះនោះ បន្ទាត់ណើរីព្រះបានសុល។ យើងទេ? “អូ

ពួកគេមិនដឹងទេ។ មែនហើយ ខ្ញុំបាប់អូកចា ក្រោមជនុរបស់ខ្ញុំមិនបាកដអំពីរឿងបីដឹងទេ។”

⁷⁹ អូ! បងបុនប្រុសស្តីកើតមកម្មង់ឡើតគឺជាសំណាល់ពីការបានដាក់មករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ពួកគេគ្រាន់តែបាកដថាពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទ ដូចជាមានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទដែរ។

⁸⁰ ឥឡូវ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល...ស្តីនៅអណ្តុងទីក “យើងគោរពបុជានៅលើក្នុងនេះ ហើយដើរជាកិច្ចុប្បន្នគោរពបុជានៅក្រោមយុសាគ្មាយ។”

⁸¹ តាត់បាននិយាយថា “ស្តីឡើយ សុមស្អាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ! ពេលដែលនឹងមកដល់ ហើយឥឡូវនេះគឺជាបេលដែលដំលើព្រះវិសិទ្ធភាពកំស្បែករកអស់អ្នកដែលនឹងច្បាយបង្កំច្បងដោយវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពីគា។”

⁸² “ព្រះបន្ទូលគឺជាបេចក្តីពីគា។” ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអាជីវកិច្ច ធ្វើការលើពាក្យដែលព្រះគឺបានចែង ហើយធ្វើតាមការណែនាំបស់វា ហើយទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទទៅម៉ូយៗដែលពួកគេបានទទួល វិធីដូចគ្នាដែលពួកគេបានទទួលដែរ លទ្ធផលដែលពួកគេបានទទួល អំណោចដូចគ្នាដែលពួកគេទទួលបាន នៅពេលពួកគេទទួលវាតាត់ដឹងថានរណានិងចាត់ចានិងម៉ាករបស់តាត់។ តាត់ដឹងថាតាត់ត្រូវបានលាងដោយព្រះលោហិតបស់ព្រះយេស៊ូវគឺស្សែរ ដែលបានប្រសុទ្ទពីព្រះវិញ្ញាណ ដែលបានបំពេញដោយព្រះហប្បទ័យបស់ព្រះ។ ច្បងដឹងកំន្លែងដែលតាត់យោ។ ប្រាកដណារ់! ទ្រង់នៅស្រែកការណារ៍។ ទ្រង់ដឹងថាតាត់មកពីណារា នោះហើយជាបៀបដែលវាតីជាប្រើស្នានពិតប្រាកដ។ ស្អារាត់ “តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទតាំងពីអ្នកបានរឿងហើយប្រាកនៅ?”

“អាម៉ែន បងប្រុស!”

⁸³ ឈរនៅថ្ងៃដៃរឿងឡើតដោយពួកបិសុទ្ទចាស់ អាយុទេញឆ្លើំ និយាយជាមួយគ្រួគម្រាងអាយុ ឈើ ឆ្លាំបស់នាង ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដីជូន?”

ផ្លើយទាំងរាក់ទាក់ នាងបាននិយាយថា “ចាសក្បន្លែប្រុស របស់ខ្ញុំ។”

⁸⁴ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទតាំងពីពេលណា?”

នាងបាននិយាយថា “ច្បាយសិរិលូដល់ព្រះ! ប្រែកលជ្ជ ៦០ ឆ្នាំមកហើយដែលខ្ញុំបានទទួលវា។”

៨៥ តម្លៃវេនេះ ប្រសិនបើនានាដាសត្ថិភាពនាងបាននិយាយថា “តម្លៃវេនេះ ដែលចាំបុំយកគ្នា ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាក់និងរក្សានៅពេលខ្ញុំ... មែនបើយុទ្ធគេតាននាំខ្ញុំទៅក្រោមីហាមីយេខ្ញុំបានយកលិខិតបស់ខ្ញុំទៅ” អូ មេត្តាអាណាពិតខ្ញុំ! ឬកគេមិនចាំងដឹងថាពួកគេនៅទីណាងដោយ។

៨៦ ប៉ុន្តែនាងដឹងថាសិទ្ធិពីកំណើតរបស់នាងមកពីណាង។ នាងនៅទីនោះពេលវាកើតឡើង។ នាងបានកើតពីទីកន្លែងប្រវិញ្ញាបាន។ នាងដឹង ហើយទីការមានរយៈការណាងទីកដោយព្រះបន្ទូលទទួលយកព្រះបន្ទូល។

៨៧ តម្លៃសុមមើលពីរបៀបដែលបញ្ជានេះប្រវាតានដោះស្រាយ។ “ចំពោះអ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រឿសូយសូវ។” តម្លៃវេនេះ ប៉ុល ចាំខ្ញុំចំណាយពេលយុទ្ធប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងមិនធ្លាផកាត់ដំណូរនេះទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រញាប់... តើអ្នកចូលចិត្តវាទេ? អូ វាប្រាប់យើងថាយើងនៅទីណាង ប៉ុន្តែយើងមិនការចើងថ្វាតានតែមួយយុទ្ធប់ទេ។ យើងក្រោរកាមួយខ្លួចបុរីពីខេនេះ រាល់យុទ្ធឌ្ឋានតែធ្លាផកាត់វា ពីព្រះបន្ទូលដោយព្រះបន្ទូល។ ត្រឡប់ប្រាយហើយនៅក្នុងប្រវិទិសាស្ត្រហើយជាក់រាមួយមួយទេ។ ហើយបង្ហាញអ្នកថាគាត់បេចកិត្ត។ តម្លៃខ្ញុំសុមអារាននោះម្នាច់ឡើត។

ខ្ញុំប៉ុលជាសាក់របស់ព្រះយសូគ្រឿសូសុប្តាមព្រះបង្រួមឱ្យរបស់
ព្រះជាម្មាស់ (មិនមែនតាមបំណងប្រាទ្យាបេស់មនុស្សទេ) ធ្វើឱក
ព្យាកបិសុទ្ធ ដែលនៅក្នុងអរកសុវ (ឲ្យប៉ា) ជាពួកអ្នកស្រោះក្រដៃក្នុង
ព្រះគ្រឿសូយកសូវ។

៨៨ មាននៅយុទ្ធប៉ុន្តែ ពួកគេប្រវាតានហៅទី ពេញចេញ ហើយតម្លៃប្រវាតានទទួលបុណ្យដែលមិនទីកដោយព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ ហើយពួកគេនៅក្នុងព្រះគ្រឿសូយកសូវ។ ខ្ញុំកំពុងធ្វើសំបុត្រនេះទៅការនៃអ្នកជាទីស្រឡាយពីរ។ អូ! ខ្ញុំគឺពីប៉ុលនៅទីនោះជាមួយពួកគេតែម្ខ្នោះ: អូ ពីតជាក់រាយណាស់! សាក់ជីតុចនោះបានកាត់ក្បាលធម្មោះនោះទេ។ ខ្ញុំយើកក្លាស់ដែលពួកគេកាត់ក្បាលបេស់គាត់។ ប៉ុន្តែ អូ! ក្បាលបេស់គាត់គឺតិត្យនៅក្នុងរូបកាយម្លូវ ហើយមិនអាចប្រវាតានកាត់បេញឡើតទេ។ ហើយគាត់កំពុងកែលយកនៅទីនោះជាមួយពួកគេនៅនោះទេ: គីជាសាក់កដែលដែលបានសរសេរនេះ។ ហើយបាននិយាយថា “សំរាប់អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រឿសូយកសូវ! តាមរយៈព្រះវិញ្ញាបាលតែមួយយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យដែលនៅក្នុងរូបកាយទៅមួយ។” តម្លៃមើល។

សូមទូរអ្នករាល់ត្រាតានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត
អំពីព្រះដៅព្រះរាបិកាន់ដើង...ហើយអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគីសុំ
។

សូមសរសើរដល់ព្រះដៅព្រះរាបិកាន់ព្រះយេស៊ូវគីសុំ ជា
ព្រះអម្ចាស់នៃយេងរាល់ត្រា ដែលទ្រង់បានប្រទានពរមកយើងគឺ
ព្រះគីសុំ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពារ...

អូ តើនើកពួកទេ នាមី?

...បានប្រទានពរមកយើងគឺដោយព្រះគីសុំ ដោយគ្រប់ទាំងព្រះពារ...

៨៩ មិនមែនចំពោះតែពួកសារកនាងអ្នកខ្លះទៀតទេ បើតើឡ្យទៀតបានប្រទានពរដែល
យើង ជាមួយនឹងគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណាពាហិជ្ជការ តីជាប្រព័ន្ធផិញ្ញាណាបិសុទ្ធតែមួយដែលបានចុះ
មកនៅថ្ងៃបុណ្យទី ៥០ តីជាប្រព័ន្ធផិញ្ញាណាបិសុទ្ធតែមួយនៅថ្ងៃយប់នេះ។
តីជាប្រព័ន្ធផិញ្ញាណាបិសុទ្ធតែមួយដែលធ្វើឱ្យមាយម៉ាកិស្រកហើយនិយាយភាសា
ដីទៅ ហើយមានពេលដីអស្សារហើយអរសប្បាយ ហើយអីដែលនាយកបានធ្វើតីជាប្រព័ន្ធផិញ្ញាណាបិសុទ្ធតែមួយនៅថ្ងៃយប់នេះ។ តីជាប្រព័ន្ធផិញ្ញាណាបិសុទ្ធតែមួយ
ដែលអនុញ្ញាតឡើបុលនៅលើកចាត់បានសំនាន់នៅ កន្លែងដែលមើលទៅដូចជាបាក្រុំ
បានលិចទិកហើយគ្រួយបានចាត់ ហើយដំបូងឡើងយើងយប់ត្រូវបានប្រាកែយ
ទេ។ គាត់បានសំលើងមើលនៅថ្ងៃនោះហើយការលកចាំងអស់មានអារក្សនៅលើ
ក ដោយក្រឡាងកម្មិលហើយសំឡើងមើលផ្ទុក្របស់ក ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំនឹង
ពនិចអ្នក កុនប្រុសបាន តម្លៃនេះ។ ខ្ញុំបានចាប់ឯងគឺនេះ។”

៩០ ហើយនៅពេលដែលបុលចុះទៅអធិស្តានបន្ទិច មានទៅកាមួយរូបបាន
និយាយថា “កំខ្មែចអី បុល។ កចាត់បានសំនាន់នៅ នឹងគ្រូលិចនៅលើកោះជាក់លាក់
មួយ។ ទៅមុខហើយពួរការពេលណាចប់បស់អ្នក តម្លៃនេះ។”

៩១ នៅថ្ងៃនេះគាត់បានមកជាមួយពួកគេដោយព្រះរាក់នៅក្រោមដើរដើរដើរ
អូសពួកគេនៅលើដំបូងបស់គាត់ ហើយនិយាយថា “ចូរមានចិត្តភាពបានឡើង
ចំពោះព្រះជាតុកសំរួលគោរពសំរួលគោរព ដែលខ្ញុំជាអ្នកបំផី បានយកក្បែរខ្ញុំ
ហើយនិយាយថា ‘បុលកំខ្មែចអី។’” ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដែលនៅថ្ងៃនេះនៅ
យប់នេះ តីជាប្រព័ន្ធផិញ្ញាណាបិសុទ្ធយុបសំព្រះជាមួយ ដែលបានប្រទានពរដែលយើង
កល់ត្រា។

...សូមប្រទានពាណិជ្ជកម្មបង្កើតការណ៍...
ស្ថានសុគ្រិត...

⁹² អូ សូមឈប់មួយនាទីទៅតែនៅថ្ងៃនេះ។ “នៅនៃស្ថានសុគ្រិត” តម្លៃវនេះ មិនមែននៅក្លែងណាទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងក្លែងសុគ្រិត។ យើងត្រូវបានប្រមូលដុំ នៅក្នុង “បានសុគ្រិត” វាអាមាននៅយចាទីការបែកអ្នកដើរ។ ប្រសិនបើខ្លួនអធិស្ឋាន អ្នកបានអធិស្ឋាន បូក្រមជាំនុញ្ញានអធិស្ឋាន ហើយយើងបានត្រូវមិនខ្សោយប៉ះ សារនេះ ហើយយើងបានប្រមូលដុំត្រូវជាប្រជាធិបតេយ្យដើម្បីសុទ្ធទុ ដែលប្រះជាម្នាស់ បានក្រាស់ហោយដើរពីដែលបង្ហាញបានប្រជាធិបតេយ្យដើម្បីសុទ្ធទុ ពោរពេញទៅ ដោយប្រះពាយប់ព្រះជាម្នាស់ ការក្រាស់ហោយ ការរួសិលិះស ឱ្យនៃស្ថានសុគ្រិត ជាមួយគ្នា យើងជាបានសុគ្រិតក្នុងព្រៃលបែកដើរយើង។ វិបត្តុណាបែកដើរយើងបាន នាំយើងចូលទៅក្នុងបិយាកាសសុគ្រិត។ អូ! នៅថ្ងៃនេះអ្នកគឺមានបិយាកាស សុគ្រិត! អូ តើមានអ្នកចាប់កើតឡើងនៅយប់នេះ តើមានអ្នកចាប់នឹងកើតឡើងនៅយប់នេះ ប្រសិនបើយើងនឹងអង្គូយនៅថ្ងៃនេះក្នុងបិយាកាសសុគ្រិត ហើយប្រះវិបត្តុណា ហើសុទ្ធទីចំណែកទៅការបែកដើរយើងនៅថ្ងៃនេះ? កាលបរិច្ឆេទនៅក្រោមប្រះលោកិត ក្នុង ការច្បាយបង្កើតឯកតាមខ្លះដោយការលើកដៃឡើងទៅការអ្នកប្រះ ហើយចិត្តរបស់ យើងបានលើកឡើង អង្គូយនៃស្ថានសុគ្រិតក្នុងអង្គូយប្រះគ្រឿសុយសិរី និងច្បាយបង្កើត នៅស្ថានសុគ្រិតជាមួយគ្នា។

⁹³ តើអ្នកឆ្លាប់បានអង្គូយទេ? អូ! ខ្ញុំបានដោរការបែកដើរយើង ហើយ និយាយចា “ប្រះមិនដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបាកចច្បាប់ទីនេះទេ” គ្រាន់តែក្លែងនៅ ស្ថានសុគ្រិតនៅក្នុងប្រះគ្រឿសុយសិរី!

⁹⁴ ប្រទានពាណិជ្ជកម្មបង្កើត? ការព្យាបាលដើរការ ការដើរមុន ការបែក សិម្បូងនិមិត្ត អំណាច់ និយាយភាសាជែទេ ការបែកប្រាយ ប្រាជ្ញា ចំណោះដើរ គ្រប់ទាំងប្រះពាយនៃស្ថានសុគ្រិត និងសេចក្តីអំណាច់ដែលមិនអាចពន្លេល់បាន និង ពេញដោយសិរី គ្រប់ដឹងចិត្តដៃពេញដោយប្រះវិបត្តុណា ដើរជាមួយគ្នា អង្គូយជាមួយគ្នា នៅស្ថានសុគ្រិត ត្នានគិតអាក្រក់ណាមួយក្នុងចំណោមយើង ទាំងអស់គ្នា ត្នានការដែកបាន ត្នានសម្បៀកបំពាក់ខ្លួនមួយឡើយ មិនមាន មួយបែបនេះបុមុយផ្សេងទៀត ដែលត្នានគិតអាក្រក់ ត្នាននរណាម្នាក់ទាល់

នឹងគ្មានទិញទៅមេរោគ មនុស្សគ្រប់គ្មានឱយដោយភ្លើសទ្វាត់ និងកាត សុខជាមរោគ អូកភាល់គ្មានព្រមទាំងត្រូវការ នៅកន្លែងនៃមួយ “ពេលនោះស្រាប់ព័ត៌មានសម្រាប់គ្មានទិញទៅមេរោគជាការយ៉ាងខ្មៅង។” ហើយហើយ “បានប្រទានពាណិជ្ជកម្មនៃពាណិជ្ជកម្មយ៉ាងខ្មៅងអស់។”

៩៥ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធអាចនឹងយាងមកសណ្ឌិតបើមនុស្សមួយចំនួន ហើយនិយាយថា “នេះគឺជាព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទៅកន្លែងជាក់ណាក់ ហើយធ្វើដីមួយ។” មិនវាកើតឡើងដូចនេះទេ បងប្រុសប្រាកបហំបាប់ប្រាមដែលបស់គាត់—នើងខ្លួនទៅបងប្រុសបស់ព្រះអម្ចាស់។ ធ្វើដីមួយ នៅកន្លែងជាក់ណាក់។ មិនវាកើតឡើងដូចនេះទេ បងប្រុសប្រាកបហំបាប់ប្រាមដែលបស់គាត់។”

៩៦ “សូមប្រទានពាណិជ្ជកម្មនៃព្រះព្រះពេន្ធស្ថានសូគ់។”
មិនលោ!

យោងទៅកាម្មីដែលគាត់បានរដិសិលិកឱ្យយើង...

៩៧ តើយើងបានរដិសិលិកទេដី ប្រចង់បានរដិសិលិកយើង? ទ្រង់បានរដិសិលិកយើង។ ពេលណា? យប់ដែលយើងទទួលយកទ្រង់? រដិសិលិក!

ព្រះអង្គបានរដិសិលិកយើងក្នុងអង្គព្រះគ្រឿស្តីគាំទៅមុនកំណើត លោកឯ។ ធើម្យីអាយុយើងបានរដិសិលិកទេ... តុកកន្លែងបន្ទាសបានមុន ពេលដែលទ្រង់នៅក្នុង... (និកាយ?) ...ក្នុងភ្លើស្តាត់

៩៨ តើព្រះបានរដិសិលិកយើងនៅពេលណា? តើនៅពេលណាដែលប្រះជាម្នាស់ រដិសិលិកអ្នកដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាបាយបិសុទ្ធ? តើនៅពេលណាដែលទ្រង់ រដិសិលិកអ្នក? តាំងពីមុនកំណើតដែនដី។ តាមរយៈការដើរមុនបេស់ទ្រង់ ទ្រង់បានយើងអ្នក ហើយដើរមុនក្នុងស្រោច្រាវទ្រង់។ ហើយមុនមានគ្រឿះលាកឯ ទ្រង់បានរដិសិលិកអ្នក ហើយបានបញ្ចប់ព្រះយេស៊ូវិច្ឆាប្រចង់អាចជាផ្ទាយផ្តុននឹងបាបបេស់អ្នក ដើរមុនក្នុងឱ្យធ្វើដែលគ្មានទិញទៅមេរោគជាបាល់ ដើរមុនទ្រង់ដ្ឋាន អូ! សង្កែរបានយើងមានពេលពីរបីនាទីទៀត។

៩៩ សូមឱ្យខ្ញុំ មុនពេលដែលយើងទៅការ ព្រមប៉ះទៅក្រោយមកវិញ លោកបុ បតិ ១២៦។ ខ្ញុំនឹងយកវានៅថ្ងៃពុធ។ នៅពេលដែលប្រះបានបង្កើតមនុស្ស...

មុនពេលដែលប្រចាំថានបង្កើតមនុស្សលោក ថានហេរអង្គប្រជែងជាតាល់ “អនេរ” និង-ល និង-ល-ហ “អនេរហូរីម” ពាក្យមាននីយចាន់នៅក្នុងហេរវីរ “អភិវឌ្ឍន៍ ដោយខ្លួនឯង” ទាំងអស់ដោយអង្គប្រជែងជាតាល់។ ត្នានអ្នៃដែលមាននៅថ្ងៃប៉ះប្រជែងទេ ប្រចាំថានអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ គឺការសែននៅដោយខ្លួនឯង! នៅលើ អនេរហូរីម មាននីយចានា “ត្រប់ត្រាន់ ទាំងអស់ ដែលមានអនុភាព មហិមា អភិវឌ្ឍន៍ជាតាល់ខ្លួន មួយ” អូ!

¹⁰⁰ ប៉ុន្មាននៅក្នុងលោកហូតិ ២ នៅពេលដែលប្រចាំថានបង្កើតមនុស្សមក ប្រជែង មានបន្ទូលចា “ខ្ញុំគឺ-យ៉ា-ហូ យ៉ា-ហូ-ឱ-ហ “ព្រះយេហ៊ូរី” តើវាមាននីយអ្នៃ? “អញ្ចប់អ្នកមានអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានបង្កើតឱ្យចេញពីខ្លួនអញ្ចប់ ដើម្បីត្រាយជាកុនប្រុសបស់អញ្ចប់ បុបណ្ឌាជាមាសនុ បុអ្នកស្តីត្រួចចិត្ត គួចបស់អញ្ចប់” សូម ច្បាយសិរិធមួយ! ហេតុអ្នៃ? ប្រចាំថានផ្តល់ឱ្យមនុស្ស...ព្រះយេហ៊ូរីមាននីយចា “ប្រជែង បានរាយបុសធ្វើជាអ្នកត្រប់ត្រង់” ពីព្រះប្រជែងគឺជាប្រព័ន្ធរឹបិតា ហើយប្រជែងបាន បង្កើតបុសម្នាក់រាយធ្វើជាអ្នកស្តីត្រួចចិត្ត ដូច្នេះប្រជែងមិនមានជីវិកសំឡែកទេ ប្រជែង នៅជាមួយត្រូវសារបស់ប្រជែង។ នៅលើ អនេរ អនេរហូរីម។ ឥឡូវនេះ៖ ប្រជែង គឺជាប្រព័ន្ធរឹបិតាផ្លូវការ ព្រះយេហ៊ូរីមានអត្ថនិយចា “អ្នកដែលនៅជាមួយត្រូវសារបស់ប្រជែង។” ឥឡូវ ព្រះបានបង្កើតមនុស្សឡើងធ្វើជាអ្នកត្រប់ត្រង់ គួចបទគម្ពិរនោះ គាត់មានអំណោច។ ហើយដែនដីគឺជាអំណោចរបស់មនុស្ស។ តើមានបទគម្ពិរនោះទេ? បើនោះជាដែនរបស់គាត់ គាត់គឺជាប្រព័ន្ធអីដីដែនដី។ ប្រជែងអាចចិនយាយបាន ហើយវាតិជាប្រជែងដែនដីៗ ប្រជែងអាចចិនយាយពីឯងនេះបាន ហើយវាតិជាប្រជែងដែនដីៗ អូ! នៅខ្លួននោះ ប្រជែងជាប្រព័ន្ធរឹបិតាប្រជែង ជាមួយត្រូវសារបស់ប្រជែង។ និងកុនងបស់ប្រជែងនៅជាមួយប្រជែង។ បីដែនហើយ។

¹⁰¹ ឥឡូវ សូមអាន។ យើងនឹងចូលទៅក្នុងវានៅយេប់ថ្ងៃពុធ នៅពេលដែល យើងមានពេលបច្ចីនជាងនេះ។ យើងនៅប្រហែលដែលបំបោះនីមួយៗ ទៅកៅហើយយើង និងបន្ទុ... ខ្ញុំគឺជាតាមីនឹងទៅដឹងជាក់ណាក់មួយនៅខ្លួននោះ៖ ប៉ុន្មានយើងនឹង មិនបានទៅដឹងជាក់នៅឯងដែលយើងបានដោចណាំដោយព្រះវិញ្ញាណហិរិសុទ្ធនៃ សេចក្តីសន្តានេះ។ ត្រូវហើយ។

¹⁰² ឥឡូវនេះ៖ តើយើងត្រូវបានហេរឡើងធ្វើជាអ្នកបរមីរបស់ព្រះនៅពេលណា? តើអេ រីមននៅរីលប្រព័ន្ធដានហេរឡើងធ្វើជាអ្នកបរមីរបស់ព្រះនៅពេលណា? អូ ខ្ញុំធើយោ! នេះ៖

ធ្វើឱ្យខ្ញុំរដ្ឋាភិបាល ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក សូមចូលទៅក្នុងបទគម្ពីនខោះ។ ខ្ញុំចង់ចូលចូលទៅពេទ្យត្រូសទី១ ជំពូក១២០។ ហើយជាត់ បើកវិវាទ៖ ១៧៩៨។ ហើយខ្ញុំនឹងបើកក្នុងវិវាទ៖ ១៣។ ឥឡូវនេះយើងចង់ស្ថាប់នៅទីនេះ៖ អ្នកចង់ដើងនៅពេលដែលព្រះបានបោកអ្នកឱ្យធ្វើជាគ្មោះស្ថាន។ អូ ខ្ញុំស្របញ្ញាប្រៀបារោងនេះ៖ “មនុស្សនឹងមិនសំនោះជាផាយនីងប៉ុងប៉ុងបែណ្តាការ៖ ទេ ប៉ុន្តែដោយគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលដែលបច្ចេកពីព្រះខិស្សព្រះ។” ត្រូវហើយ បងប្រុស នៅឯណ៌ អ្នកអានពេទ្យត្រូសទី១ជំពូក១២០។ បងប្រុស នៅឯណ៌យើងថា “១២០—អីខ្លួន សូមអាន ១១៩ និង ១២០។ ស្ថាប់ការនេះ។” ១១៩១៩ និង ២០១១ មែនហើយ។

[គឺបានលោកដោយសារព្រះលោកបិតិវិស័យបស់ព្រះគ្រឹះនឹងវិញ
ទុកដូចជាបាយមនៃក្នុងចំណេះគោលការណ៍ តកស្តាកស្តាម]

[ដែលបានស្ថាប់ការណ៍ពីមុនកំណើនលោកកិច្ចការ តែមើលើកដែល
មកនៅជាត់ក្រាយបង្កើស់នេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់ត្រូវ។]

¹⁰³ តើត្រូវដោនតាំងខ្ញុំអ្នកជាមុននៅពេលណា? ការណ៍ពីមុនកំណើនលោកកិច្ចការ បងប្រុស ជាត់សូមអានវិវាទ៖ ១៧៩៨ សំរាប់ខ្ញុំ។

[ជាសត្វដែលអ្នកបានឃើញនៅ៖ ពីដើមរោគ ឥឡូវនេះបានតែមេ ហើយ កើរឲ្យបីនឹងទេរីងចេញពីដុកកំមកវិញ រច្ឆានឹងត្រូវវិនាសបាត់ទៅ ឯអស់អ្នកនៅដែនដី ដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ញីជីតិក ការណ៍ពីកំណើនលោកកិច្ចការ គេនឹងមានសេចក្តីអស្សាយ ដោយយើងបានដើរ ពីដើមរោគ ឥឡូវនេះបាត់ តែនឹងត្រូវបែងប្រៀបារោងវិញនោះ។]

¹⁰⁴ តើអ្នកណានឹងត្រូវគោរកបញ្ជាក់? តើអ្នកណានឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយអ្នកកាន់សាសនាលេ:ដូចជាសូលោ? នោះគ្រាន់តែជាលួចកលប់ហើយលូតកាទោះហ្មតដែបាយបញ្ជាក់ដែបី? គ្រប់...[ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អ្នកនឹងការណ៍។”—អីខ្លួនបៀប...[អាចធ្វើទៅបាន។] បើសិនជាអារ៉ា ត្រូវហើយ វិវាទ៖ ១៣៩៨ ខ្ញុំសូមអានវាសម្រាប់អ្នក

ឯអស់មនុស្សទាំងប៉ុន្មាននៅដែនដី ដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ញីជីតិកបស់ក្នុងចំណេះគោលការណ៍ ការណ៍ពីកំណើនលោកកិច្ចការ នោះនឹងក្រាបច្បាយបង្កើចំពោះសត្វនោះ អ្នកទាំងនោះគ្មានឈ្មោះ

**កត់ទុកក្នុងសៀវភៅដើរករបស់ក្នុងចំណោមនៃកំណើត
លោកកីឡ់ទេ។**

¹⁰⁵ តើឈ្មោះរបស់យើងត្រូវបានកត់ចូលក្នុងសៀវភៅដើរករបស់ក្នុងចំណោមនៃពេល
ណា? នៅពេលដែលក្នុងចំណោមត្រូវបានគេស្វាប់នៅមុនកំណើតលោកីយ។
នៅពេលដែលព្រះជាព្យាប់យេហ្ឌក៏ អល ឃោន ធមទ្របីម ដែលជាអ្នកនៅ
ត្រូវកិច្ចនេះ។ តើដូចជាថាមធ្វើអស្សារូមយ ហើយទ្រង់មិនអាចជាអ្នកដើរដោយទៀត
បានទេ ប៉ុន្តែនៅខាងក្រោមពេលចិត្តរបស់ព្រះអង្គតីជាព្យាប់អង្គសង្គ្រោះ។ នៅក្នុង
គុណលក្ខណៈនេះ នៅថ្ងៃក្នុងចំណោមនេះទេ តើជាអ្នកកញ្ចបាល។ មែនហើយ ត្រានអ្នក
ដើម្បីសង្គ្រោះនិងត្រានអ្នកដើម្បីព្យាបាលទេ ប៉ុន្តែលក្ខណៈបស់ទ្រង់បានហើតការ
មក។ ដូច្នេះ នៅមុនកំណើតលោកីយ នៅពេលដែលទ្រង់បានដឹងថា ការបង្ហាញ
ដើម្បីសង្គ្រោះទីនេះគឺអំពីទ្រង់ ចាថ្វេងនឹងធ្វើជាព្យាប់អង្គសង្គ្រោះ ដែលទ្រង់នឹងយាង
មក ហើយត្រាយជាសាប់លាយម ហើយតង់នៅក្នុងចំណោមយើង ហើយទ្រង់ត្រូវបាប
ដោយស្មាយចំពាត់របស់ទ្រង់យើងនឹងបានជាសោះស្សីយ ទ្រង់បានសម្ងាត់ក្នុងចំណោម
នៅលើក្រោងរបស់ទ្រង់មុនគ្រឹះលោកីយ ហើយបានសរសររួម្យោះរបស់អ្នកនៅលើ
សៀវភៅដើរនោះតាមការដំឡើងពីមុនកំណើតលោកីយ។ អ្នក!

¹⁰⁶ ស្ថាប់ការនេះ! ការព្យាករណ៍ទុកមុនគ្រប់ទៅការដើរមុន ខ្ញុំមានន័យចាការ
ព្រឹកដើម្បីស៊ិស៍។ ការព្យីស៊ិស៍នាក់ទៅក្នុងការដើរមុន ហើយការតាំងទុកជាមុនមើលទៅ
នឹងជាតារាសនា។ កំព្យូចចា ការព្យីស៊ិស៍នោះមើលទៅនៅទីនេះវិញ វានៅទីនេះ
“ខ្ញុំតើជាក្នុងជាតិបន្ទាត់។ ខ្ញុំតើតមកមានបាប មានរូបរាងជាមនុស្សទូច្ចិត ហើយចូល¹⁰⁶
មកលោកីយដែលសិរាយកុហក ហើយតើតមកក្នុងចំណោមមនុស្សមានបាប។ ខ្ញុំតើជា
ក្នុងជាតិបន្ទាត់។ ប៉ុន្តែ ភាម។ ខ្ញុំតាមរាយជាស្ថីសាតី។ តើវាតើតាមឡើងយ៉ាងដូចម្នេច?”
នោះគឺជាអ្នកដើរដោយស្មាយចំពាត់ទេ តើអ្នកដើរដោយស្មាយចំពាត់ទេ? ព្រះអង្គ
បានដើម្បីស៊ិស៍ក្នុងជាតិបន្ទាត់ដើរដោយស្មាយជាក្រោប់ស្ថីសាតី។ “តុល្យខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជាផ្លូវសាល់ ពីព្រះខ្ញុំបានបែង្រៀន។ តើខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជាផ្លូវស្មាយចំពាត់ទេ?
ក្រោយហើយយើងបានកំណើតទុកការ ជាយុមហើយ។ តាមរយៈការ
ដឹងមុនទ្រង់បានយើងបានខ្ញុំនឹងស្របតាមព្រះខ្ញុំទ្រង់ ដូច្នេះទ្រង់បានធ្វើយ៉ាងបញ្ហាបុជាតាមរយ
តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាដ្ឋានបែង្រៀន ដូច្នេះតាមរយៈព្រះអង្គខ្ញុំអាចនឹងត្រាយពី

ក្នុងជាតិបន្ទាមយទោស្សីសាលីមួយ។ “ឥឡូវនេះ តើខ្ញុំនៅទីណា?” ខ្ញុំបានសរសៃរៀបចំពីការដែលបានបន្ថែមថា “តើការតំរើទូកជាមុនមានអ្នកខ្លួនខ្លះ?” ដើម្បីរាយសន្តារា “តើទ្រង់នឹងនៅខ្ញុំទៅទីណា ហើយតើខ្ញុំនឹងទៅទីណា?” នាម៉ែន។ ហើយហើយ។ អ្នកនៅទីនោះ។

¹⁰⁷ ឥឡូវសូមអានបន្ទិចទៅតែ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងក្រុងបិទយោងតាមរបៀប។

តាមយោប៊ី... ព្រះអង្គបានផ្តើសិរីសិរីយើងក្នុងអង្គព្រះគ្រិស្សតាំងពីមុនកំណើតលោកកិយា ដើម្បីអាយុយើងបានរីសុទ្ធសម្រាប់បាយគ្មានការស្តីបន្ទាសនៅថ្ងៃពេលទ្រង់នៅក្នុងសេចក្តីស្របតាមរបៀប។

ព្រះអង្គបានតាំងរួមឱ្យដើរយើងទូកជាមុនរាយដើរក្នុងចិត្តីម តីព្រះអង្គបានយកព្រះគ្រិស្សយកស្តីរួមករើបិបុគ្គលសំប្តុះប្រាប់។ នេះហើយយោងតាមការរួមឱ្យនៅថ្ងៃនេះរបស់ទ្រង់នឹង។

¹⁰⁸ តើទ្រង់បានរឿងអ្នក? ដោយដើរយើងជាមុន ស្អាត់យើងជាមុន ដើរបានដើរព្រះអង្គសរសៃរៀបចំពីការតំឡើង។ ត្រានទៅការទៅ ត្រានអ្នកទៅ។ មានពេកព្រះជាមុនបំផុត នៅ ឬទូទៅបីម ដែលជាអ្នកនៅក្រោមកំឡើង ត្រានអ្នកពីទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ បុំន្តែនៅក្នុងទ្រង់គឺជាប្រះអង្គសរសៃរៀបចំពីការតំឡើង។ មែនហើយ តើទ្រង់នឹងជួយសរសៃរៀបចំពីតាមរបៀបដែងទៅ? ដោយដើរបាន បន្ទាប់មកទ្រង់បានដើរបានក្នុងបញ្ហាលក្ខណៈដែលអស្សារុនេះនៅក្នុងទ្រង់នឹងបង្ហាញអ្នករួមឱ្យដែលទ្រង់អាចសរសៃរៀបចំបាន។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលរាយបានរឿងប្រចាំថ្ងៃ ដោយការដើរយើងជាមុនទ្រង់បានមែនបុំន្តែ ហើយដើរយើងជាមុនទ្រង់បានដើរយើងជួយសរសៃរៀបចំពីការតំឡើង។ បុំន្តែនៅក្នុងបន្ទាប់មកដើរយើងជួយសរសៃរៀបចំពីការតំឡើង នឹងចុះមកដោយខ្លួនឯងហើយភ្លាយជាសាច់លាយហើយទូលាយការអំពីបាបរបស់មនុស្សដាក់ហើយទ្រង់ ហើយស្មាប់សំរាប់គាត់ ចាត់អាចជាមនុស្សដែលគោរពបុជា” ពីព្រះទ្រង់គឺជាប្រះដែលជាកម្ពុជាត្រូវការថ្វាយបង្កើ។

¹⁰⁹ បន្ទាប់មកទ្រង់បានយាងចុះមកហើយចាប់យកអង្គទ្រង់។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានរឿងប្រចាំថ្ងៃ ទ្រង់អាចបែកសរសៃរៀបចំបានសរសៃរៀបចំ។ តើអ្នកយល់ពីអត្ថន៍យកបស់ខ្ញុំទេ? តាមយោប៊ីដើរយើងមុន ព្រះដែលត្រានទីបញ្ហាប់ ដែលបានដើរយើងចំងារសំរាប់គាត់ បានយើងក្នុងចំណេះចំងារ ហើយទ្រង់បានសម្ងាប់ក្នុងចំណេះចំងារ កំណើតលោកកិយ ហើយទ្រង់បានដាក់ឈ្មោះបស់អ្នកនៅក្នុងសៀវភៅដើរបាន

ក្នុងເង់ម៉ា ហើយទ្រង់បានយើត្រការណាកបបញ្ចាត់របស់សាកាំង តើវានឹងធ្វើដីទី ឬ ជុំចេះទ្រង់ជាក់ឈ្មោះរបស់អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយទ្រង់បាននិយាយយ៉ា មេប្រាំង ព្រះគ្រឿសនឹងភ្លាយជាសាសនា យ៉ាងល្អុណាស់ ជាមិត្តលូ ដួចជាមនុស្សនាត ម្នាក់ ដួចជាបុសដែលមានជីវិ៍ ដែលវានឹងបញ្ចាត់ដល់ពួកដីសាកាំងបើសិនជាអាច។ បីនេះវាថីមិនអាចទៅត្រួចទេ ពីព្រះរោងឃុំរបស់ពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុន តាំងពីមុនកំណើកលោកិយ។ តាមរយៈការបារោងផ្ទាត់បានពីសាក់ពួកគេ ហើយដោយកំណត់ទុកជាមុន ពួកគេដើងថាបួកគេត្រូវទៅណាតា អ្នកនៅទីនោះ។

¹¹⁰ ឥឡូវ តើអ្នកណាមានបសដូរឃុំយុបាន? នោះជាអ្នកដែលបូលបាននិយាយ។ នោះជាបទទីរបស់បូល។ នោះជាការសេរសរបស់បូល។ នោះជាអ្នកដែលគាត់បានបង្រៀននៅព្រះវិហាររបស់គាត់។ ទៅក្នុងដំនឹង នោះទីកំណែនោះ នៅមួនត្រីវណា កិយ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្នាស់ មានការឈើចាប់ក្នុងការងាររបស់ត្រេង កំពុងតែធ្វើអាយុក នាំអាយុងដីអ្នកដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ទ្រង់បានជាក់អ្នកចូលទៅក្នុងរងកាយរបស់ត្រេងដ្ឋាល់ ធ្វើជាមេដ្ឋាន ធ្វើជាកសិក ធ្វើជាក្រុមដិល្បាយ ជាបោកភ្លាយជាអ្នកនេះ វិជាអ្នកនោះ។ ទ្រង់បានជាក់អ្នកនៅទីកំណែនោះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលយើងបានមកពីទីកើតដីក្រុងក្របាយនៃប្រទេសអរប៉ូប តាមរយៈការប់ជាបិសុទ្ធ ហើយត្រូវបានទទួលបុណ្យរាជមិនិកចូលទៅក្នុងទីកដីសន្យា... សម្រាប់ការសេវានរបស់ព្រះគីជាព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ អនុកស្ស ៤:៣០ ប្រាប់ចា កំ ធ្វើអាយុរវិញ្ញាណដីសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្នាស់ព្រះបាបុទ្ធ យោសោះទីនីយដីក ព្រះអង្គបានដោចចំណាំបងបុន្មានរហូតដល់ថ្វីរដោះ។ បន្ទាប់មកព្រះជាម្នាស់បានកំណត់ទុកពួកដំនឹង ទ្រង់មានបន្ទូលចា ហើយប្រជាតិនានាកំណែនទុកពួកដំនឹង មានពេកអ្នកដែលមិនបានបញ្ចាត់ទេ គីជាអ្នកដែលបានចូលបមកទីកដីសន្យា តាំងពីមុនកំណើកលោកិយ មក គោមានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅបិសុទ្ធ ក្នុងថ្វីរដោះ ហើយត្រូវបានទៅដែលទីកដីសន្យា ហើយកើកយ។

¹¹¹ មនុស្សជាព្រះនកំយឆ្លាបចា អ្នកនឹងលែងសៀចា។ មនុស្សជាព្រះនកំយឆ្លាបចា ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនឹងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើដីមួយ—អ្នកនឹងខាងស់អ្នែនចំពោះមនុស្ស។ មនុស្សជាព្រះនកំយឆ្លាបចា គេនឹងយ៉ាងយ៉ាង ហើយសំណែរចិត្តគីជានឹងយើត្រគេយ៉ា ម៉ាក បុ

អ្នកជិតខាងលេស់អ្នក ប្រចាំប្រាប់របស់អ្នក នឹងយើងឱ្យអ្នក។

¹¹² ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកអំពីបុរសម្ងាត់ពេលមួយ អុនពេលបញ្ហាប់។ មានបុរសម្ងាត់ ឈ្មោះជាអីខ ហើយនៅពេលដែលបិបរបស់ព្រះជាម្នាស់បានធ្លាក់ចុះនៅប្រុកកី លីស្ថីន ហើយបានឆ្លងកាត់ ទាញឱ្យដោយគោចាស់ កំពុងទាញឱ្យពុកគេ ពេលជាអីខ យើងឱ្យទុកជំនោះមកដល់ តាត់មានរូបគុចំ១នៅលើខ្លួនតាត់ ហើយតាត់កំពីថ្មី ឡើងក្រោរ រកាតជាយដើរដៃនេះទេ ហើយលោកជីវិត ហើយព្រៃក ហើយលោក ហើយ កំ ហើយលោក ហើយវា ហើយតាត់ជាស្ថិតិអូស្រាវេល! ហើយកវិយាបស់តាត់ បានក្រោឡូកមើលឡើកបង្គច ហើយយើងឱ្យតាត់ធ្វើសកម្មភាពពេញកង្វេចេះ នាន មិនអាយុរោគទៅ ហេតុអី នានគ្រួចតែនិយាយថា “មនុស្សឲ្យដែន៖! មិនរាជតាត់ នៅទីនោះ វិដីដែលតាត់កំពុងធ្វើ សកម្មភាពបាន៖ដើរបស់តាត់ទៀតយើងលើអាកាស ហើយលោកជីវិត ហើយធ្វើដូចនោះ។ ហេតុអី តាត់គ្រួចតែនូវគេ!“ ហើយនៅយប់ នោះនៅពេលដែលតាត់ចូលមក នាននិយាយ ដោយពាក្យបែបនេះ “ហេតុអី អ្នកធ្វើ ឱ្យខ្ញុំខ្សោះអ្វីនៅ។ ហេតុអី បានជាអ្នក ដែលជាប្រពេះមហាក្សត្រ ជាបីរបស់ខ្ញុំ នៅ ទីនោះ ធ្វើដូចនោះដើរដូចនោះ!”

¹¹³ ជាអីខបាននិយាយថា “ថ្វីស្មឺកខ្ញុំនឹងធ្វើជានប្រសើរជាងនេះ។ បាន មែនហើយ!” តាត់បាននិយាយថា “ធ្វើអ្នកឲនដើរខេចចាត់ខ្ញុំកំពុងរាជ្យព្រះ អម្ចាស់?” តាត់បានឆ្លងកាត់។ តាត់ស្ថិតីគ្រួចកូងទីកិច្ចដីសន្យា។ តាត់បានបាត់បង់ ស្ថិលធ្លាល់ខ្លួននិងភាពមាក់ដាយនៅលោកិយ។ តាត់សហ្ថយចិត្តណាស់ដោយ ដើរបាននេះជាអាស់នេះជានចូលមកទីក្រុងរបស់តាត់។

¹¹⁴ ហើយ អូ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា មនុស្សខ្លះខ្ងាប់ការទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ខ្ងាប់ ថាទុកគេនិយាយភាសាជ៊ែទេ។ ពួកគេខ្ងាប់ថាមានគេនិយាយ “តិច្ឆ្រូវនេះ៖ តាត់គីជាម្នាក់កូងចំនោះពួកគេ ដែលនិយាយភាសាជ៊ែទេ។” ពួកគេខ្ងាប់កូងការមកព្រះវិហារ ហើយទទួលបុណ្យជីកកូងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ ពីព្រះពួកគេខ្ងាស់នឹង វាតិ។ អូ! អូ!

¹¹⁵ មានអ្នកជាម្នាក់បាននិយាយថាខ្ញុំនឹងគ្រួរហារកែខ្មែរកាត់ដឹងអ្នកបស់ខ្ញុំ មកវិញ្ញា ពីព្រោះខ្ញុំបានធ្វើធ្វាយពីការទទួលបុណ្យជីកកូងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ។ ខ្ញុំមិនចាំបែកពួកគេមកវិញ្ញាទេ។ ខ្ញុំកំពុងធ្វើបំនុំមេឡៀត! ព្រឹមព្រោះ ហើយ ដែលធ្វើឱ្យការនេះជីវិ៍នឹង! នោះគីជាប្រពេះគីវី។ ប្រសិនបើពួកគេមិនចូលចិត្តអី

ដែលយើងបានធ្វើកាលពីមួយិតិមួញ គ្រាន់តែមើលថាគើងនឹងរឿងរៀងនៅថ្ងៃស្អែក! នោះជារឿងដែលត្រូវវិធី សូមមើល បន្ទាន់មិខេត្តឯក រាជាណទីបញ្ហាប់ទេ ពីព្រះអម្ចាស់។ រាជាណទេ

¹¹⁶ តើអ្នកដឹងថាគ្រោះបានធ្វើរីទេ? ព្រះទេដែលមើលពីលើមួយមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដើម្បី អ្នកគឺជាបុសម្នាក់ ដែលជាសំណុំចុច្ចិត្តអញ្ញា” ដើម្បីមិនខ្សោះអ្នកទេ។ គាត់ជាម្នកបំផើបស់ព្រះអម្ចាស់។ គាត់ស្រឡាយព្រះអម្ចាស់។ ហើយគាត់ពីរដើរការ និងវិកាយខ្លះដែលរាស់ រហូតដល់គាត់មិនបានគិតអំពីកិត្យានុភាពបស់មនុស្ស។

¹¹⁷ អ្នកយើងឲ្យដឹងថ្មីទៅបាននិយាយនៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយបស់ខ្លួនកាលពីព្រឹកមួញ យើងខ្សោចខ្លាំដែលរាស់ យើងចង់អាយសូលបង្កើនយើង យើងចង់ឱ្យសូលបើកច្បាក់សិត្សាសាលាភ្លះប្រាប់យើងពីរៀបបំផើបានយើងក្នុងរឿងសាលាបស់យើង និងរៀបបំផើបានយើងក្នុងរឿង។ នោះគឺនៅផ្ទុកម្នាក់ឡើងទន្លេយ៉ាងនៅទៅ ផ្ទុកនេះគឺព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដឹកនាំ។ នៅទីនេះអ្នកធ្លីតុកធម្មាត់នោះហើយ។ នៅទីនេះ អ្នកមិនខ្ចល់ពីរឿងដែលចុរាគគិតិតទេ។ នៅទីនេះអ្នកបានស្វាប់ ហើយដឹកបស់អ្នកត្រូវបានលាក់នៅក្នុងព្រះគីស្ស...ហើយត្រូវបានលាយការដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ អ្នកមិនខ្ចល់ប៉ុណ្ណោះ អ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងការរាយ។ អ្នកអារម្មណយ៉ាង ពោតល្អ។ អ្នកគឺជាមនុស្សដី នៅក្នុងព្រះគីស្សយ៉ុរៈ។ អ្នកត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ទីកដឹងដែលបានស្ថាន។

¹¹⁸ ខ្លួនបានថា ខ្លួនកំពុងយកនៅទីនេះ បងប្រុស ខូលិន ប្រែកាលជា ៣០ មុននៅពេលដែលព្រះវិហារនេះមិនទាន់ត្រូវបានសាងសង់នៅឡើយ។ រាជាណរាយជំនួយដែលអ្នកយកនៅការចំណុចនេះ គឺជាការប្រជំនួយបស់ខ្លួន។ ខ្លួនជ្រាយជំនួយល្អដឹងប្រចាំគ្រាន់ដែរ គឺជារោទ្យសម្រាតដឹងមិនអាចចំស្រួលបានបស់ព្រះគីស្ស៖ បុណ្យរៀងមុជទីកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយ៉ុរៈគីស្ស ធើត្រូវប់ពាក្យទាំងអស់ថាក្រុមដោការពិត បុណ្យរៀងមុជទីកនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ការព្យាបាលដែរការ កំណានចំនោះព្រះដឹងខ្លួនអិប្បាយរាជកម្មនេះ មិនធ្លាស់បូរុមុយអិញ្ញពីរាយ មួយបស់រាជកម្ម។ ព្រះបានបង្ហាញឱ្យដឹងបន្លំមួយឡើតិចជាលំខ្លួន ដូច្នេះដឹងដែលច្រង់បានបង្ហាញរាជកម្ម ខ្លួនគ្រាន់តែបន្ទាន់មិនការ ទ្រង់មិនដែលដកយកចេញពីរឿងដែលបានកើតឡើងទេ ទ្រង់គ្រាន់តែបន្ទាន់មិនការ។

¹¹⁹ ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះនៅពេលដែលមនុស្សបែកល្អបារាំយោនាក់បានឈរ នៅថ្ងៃច្បាច់នៅ ប្រចាំថ្ងៃ នៅថ្ងៃច្បាច់នៅឆ្នូលដានៗមានពុំ ខ្ញុំឈរហើយសម្រៀង មិន ទៅការនៃទីកិចដីដែលនឹងវិភាគយ សស់ស្ថុគការណានដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ ស្ថិតនៅ។ តើនៅពេលណាដែលខ្លួនទៅដួលបែងដែលណូហើយមានពាណិជ្ជ រហូត តើពេលណាដូនខ្លួនទៅដួលបែបតាមខ្ញុំ...និងសម្រាកជាផុំងរហូត?“ នៅពេល ដែលពួកគេចាប់ផ្តើមប្រចាំថ្ងៃ ខ្ញុំបាននាំក្រុងប្រុសម្នាក់ចូលទៅក្នុងនៅឆ្នូលដើម្បី ធ្វើបុណ្យប្រុមុជទីក ឲ្យតាត់នៅទីនោះក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវា ខ្ញុំបាន និយាយថា “ព្រះវិបីតានឈសនុគិត ធម៌ដែលខ្លួននាំក្រុងប្រុសនេះមកជួង់ តាមការសារការពេលគោត់...” គ្រាន់តែ ក្រុងប្រុសម្នាក់ ខ្ញុំធ្លាល់ បានចិត្តហើ នៅផ្ទះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើពីជំដូរមុជទីកិចុយតាត់ជាមួយទីក ព្រះអម្ចាស់អីយ លើការសារការពេលគោត់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគិតិស្ស ជាព្រះរាជបុគ្គារនៃព្រះ ត្រង់បានបំពេញគោត់ ធោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ទ់” ហើយ នៅក្រោនោះមានអូម្បូយបានបញ្ហាប្រាប់ក្នុង ហើយនៅទីនោះមានខ្សោះក្នុង ហើយដូចមួយទីកនោះ។ មាននៅដែលបានឈរដែលអ្នករើប្រាយនៅបី រូបភាព។ នៅលើទីនោះ។

¹²⁰ វាបានកើតឡើងនៅជីវិតលោកកិយ រហូតដល់ការណាមិនសៅជីវិញ្ញា ពួកគោ ចា ពន្លឹមអារ៉ាកំបាំងបានលេចមកលើបញ្ជិតម្នាក់ក្នុងក្រុមជំនុំពេលគោត់កំពុង ធ្វើបុណ្យប្រុមុជទីក។

¹²¹ កាលពីបុំន្ទានថ្ងៃមុន ពេលដែលដែលដូចបណ្តុំកទ្វាមសាមករកខ្ញុំ ហើយមិនដែល ដើងអីសោះជីវិងនោះ ហើយបានយកូរបការពេកខ្ញុំ កើបងបន្ទុនណាមានវានៅ ទីនោះជាមួយគោត់តិចឡើងនេះ។ តើអូកមានរូបភាពនោះទេ? តើអូកមានព្រះគីឡូ នៅជាមួយអ្នក ជាក់នៅទីនោះ មាននៅក្នុងសៀវភៅរបស់អ្នកទេ? ត្រីមគ្រោះហើយ។ មានរូបភាពនៃទីសំគាល់របស់ហេតុរីប្រាណណាបេស់ព្រះ ពិត្យប្រាកដណាលស់ដែល មាននៅក្នុងថ្ងៃរបស់យុធប មុនពេលដែលព្រះគីឡូត្រូវបានសរស់រីង។ ព្រះ នៅក្នុងគុណាលក្បណ៍ ចាំបីរបស់ទ្រង់ មិនមែនជាព្រះវិអង្គទេ។ ព្រះជាមួក តែមួយអង្គដែលមានគុណាលក្បណ៍បីយ៉ាងគី៖ ព្រះវិបីតា ព្រះរាជបុគ្គា និង ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ទ់ មានករិយាល័យបីដែលព្រះបានធ្វើការ។ មិនមែនជាព្រះបី អង្គទេ គីគុណាលក្បណ៍បី៖ ហើយវានៅទីនោះ។ នៅពេលដែលបុសដែលស្ថាយ

ម្នាក់ ដែលជាបណ្ឌិតទ្វាមសា ការបកប្រែព្រះគម្ពីរទ្វាមសា នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយនៅព្រឹកនោះ... ពេលខ្ញុំប្រាប់គាត់ ខ្ញុំនិយាយ—ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើសញ្ញានោះជាអ្វី?”

¹²² គាត់បាននិយាយថា “នេះជាសញ្ញាតីប្រាការបស់ព្រះ ជាការហេរបៀវិជ្ជៈ” ព្រះមួយអង្គដែលមានពាណិជ្ជកម្មណា។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដូចជាភ្លោរវិបីតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ?”

¹²³ ឡើងឈប់ ហើយគាត់ជាក់កំរកការហេរបស់គាត់ធេះ គាត់មើលមកខ្ញុំ។ ដែន ដីជាអ្នកនោះទៀនោះ ឡើងអ្នក។ បាននិយាយថា “តើអ្នកធីទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដោយអស់ពីចិត្តខ្ញុំ”

¹²⁴ គាត់បាននិយាយថា “កាលពីយប់មិញ្ញ ដោយឈរនៅក្នុងការប្រជុំបស់អ្នកបងប្រុសប្រាកាលហំ ខ្ញុំបានយើញការស្អាត់ខសស្អាត់ត្រូវ។ ខ្ញុំមិនដែលយើញវិមុនមកនៅអាមេរិក ក្នុងទីកន្លែងបស់ខ្ញុំទេ។” គាត់បាននិយាយថា “ប្រជាធនអាមេរិកទាំងនេះមិនទាំងស្អាត់ព្រះគម្ពីដែន។” ឬដឹងតែមួយគត់ដែលពួកគេដឹងគិតនិកាយបស់ព្រៃកគោ។ ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេកំពុងលើនៅទីណាងទេ។” បាននិយាយថា “ពួកគេមិនដឹងអ្នកទាំងអស់។” គាត់បាននិយាយថា “បើផ្តល់នោះពេលដែលខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះកាលពីយប់មិញ្ញ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបាននិយាយថា...” គឺទូរសព្ទ៖ បងប្រុសដែន ខ្ញុំនិយាយការនោះដោយការគារពន្ធនឹងសេចក្តីស្រឡាត្រូវ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបាននិយាយថា នោះគ្រែកតាបោក។” បើផ្តល់នោះពេលដែលខ្ញុំយើញថាអ្នកធីថាព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធមិនមែនជាប្រះបីអង្គនោះទេ គឺជាតុលាកម្មខ្ញុំដឹងថាអ្នកជាបោកបេរបស់ព្រះ បុរាណីងមិនគ្រែបានបង្ហាញដល់អ្នកក្នុងនោះទេ។” គាត់បាននិយាយថា “នោះគឺជាសញ្ញាដែលគ្មានទេខ្លះ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលជាកំណែសទេបុរាណីងមិនមែនជាកំណែសទេបុរាណីង?”

¹²⁵ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ លោក។ ខ្ញុំមិនមែនជាកំណែសទេ។ ខ្ញុំធីថាប្រះជាប្រះដែលមានគ្រប់ព្រះចេស្តា ហើយគុណាលក្ខណៈទាំងបីនេះមានកំករិយាល័យបីប៉ុណ្ណោះ ដែលព្រះមួយអង្គគេងនោះ”

¹²⁶ តាត់បាននិយាយថា “ដែនពេទ្យ់គឺបស់អ្នក!” តាត់បាននិយាយថា “ថ្មីណាមួយ អ្នកនឹងចាក់ឈាមរបស់អ្នកបើដែនដីសម្រាប់ការនោះ ប៉ុន្តែ” បាននិយាយថា “ហាការគេងតែស្ថាប់ដោយសារបញ្ហាបានគឺបស់ពួកគេ។”

¹²⁷ ហើយខ្លួនបាននិយាយថា “ប្រសិនបើវាគារប់ព្រះហប្បទ័យព្រះអ្នកសំរបស់ខ្លួន” ការបកប្រែព្រះគម្ពីរទ្វាមសារ។

¹²⁸ អូ វាតីជាការពិតណាស់។ ពីមានប៉ុន្មានដឹង ដូចដែលខ្លួននិយាយទៅកាន់ព្រះវិហារនេះ ដូចជាសំរាយនៃបាននិយាយមុនពេលពួកគេធ្វើសិសសុល “មុនពេលអ្នកចេញទៅក្រោមហើយចូលមួយជាមួយនិភាគយុទ្ធសាស្ត្រនៃពួកគេនេះ” ហើយត្រូវប៉ុន្មានអ្នកទៅនឹងសាសនប្រឡងពាណិជ្ជកម្ម ហើយតីបានជាអ្នកមិនអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទដឹកនាំអ្នក? ” ហើយតីបានជាអ្នកមិនយកព្រះធ្វើជាមួយដឹកនាំរបស់អ្នកហើយទុកឱ្យចង់ប្រទានជាមួក ហើយត្រូវអំពីនិភាគយុទ្ធសាស្ត្រនៃព្រះវិហារទេ អ្នកតីជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ ប្រសិនបើអ្នក។ ប៉ុន្តែខ្លួនបាប់ដែលអ្នកម្នាក់ចោរអ្នកទៅព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទដឹកនាំអ្នក។ អ្នករានព្រះគម្ពីរ។ ហើយអីដែលព្រះគម្ពីរបាប់ឱ្យអ្នកធ្វើ។ សូមព្រះប្រទានទេ។

¹²⁹ ហើយគោលរូរនេះខ្លួនដែងចាំជាយុរកហើយ។ ខ្លួនបានពីមានកន្លែងណានៅទីនេះដែលចង់មកតាមរយៈខ្សោយអិស្សានដើម្បីត្រូវអងិស្សានអាយ។ ប្រសិនបើពួកគេនឹងលើកដែឡើង។ គ្រាន់តែមួយ ពី ៣ បីម៉ា ត្រូវមានអស់គ្នា មកទីនេះហើយនៅទីនេះបន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកចង់ទៅនៅពេលនេះ និង—ហើយយើងនឹងមានការអងិស្សាន។ ហើយបន្ទាប់មកយើង..ខ្លួនចង់អាយអ្នកទាកចេញទេ។ ខ្លួនដែងធ្វើដែរដោយពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកយើង..ខ្លួនចង់អាយអ្នកទាកចេញទេ។

¹³⁰ ពីមានមនសុប៉ុន្មាននៅក្នុងបិត្តការសិក្សាសៀវភៅរការឡាតាំង...អូ ខ្លួននឹងយចារាមកាសុរោះ តម្លៃនេះ នៅយោប់ថ្ងៃពុធ យើងនឹងចូលទៅក្នុងគ្រាន់ ហើយបន្ទាប់មកនៅត្រូវក្រោមថ្ងៃគ្រាន់ថ្ងៃបន្ទាប់ យើងនឹងជាក់ព្រះវិហារទៅទីតាំងនោះ។ អូ ប្រសិនបើ...យើងប្រែលជាបុលិទ្ធផ្លូវដើរឯងជើងនៅ៖ នៅយោប់ថ្ងៃពុធជាងមុខនេះ សំរាប់អ្នកនៅទីនេះនៅដោយ។ ជាក់ទីតាំងក្រោមដំនឹងដែលជាកម្មសិទ្ធិ ផ្លូវខ្លួន។ រួចបែងដែលយើងត្រូវបានហៅឱ្យធ្វើជាកុងចិត្តម៉ា ព្រះជាម្នាស់បានយកយើងជា

ក្នុងប្រុស យើងជាក្នុងដែលហើតមក។ បានទទួលបិទីមនិងជាក់ទីតាំងដោយ ព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធ។ មើល! ពួកគេម្នាក់រាជធានីជាតិហេត្តី នៅពេលពួកគេបាន ផ្តល់ទន្លេ ហេកាយូស្ស៊ឬចកទឹកដីអាយមតែក្នុងក្នុងតាមទំន័រម្នាក់បស់អ្នយ តាត់នៅពេលកំណើត ដែលជាកំន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបិសុទ្ធបានប្រាប់នាង។

¹³¹ សូមក្រឡេកមើលយ៉ាកុបនៅពេលដែលតាត់ស្អាប់ ហេកាយូស្ស៊ឬ បានខ្សោត នៅ ហើកដើងបស់គាត់ឡើងលើពីរ បាននិយាយថា “បច្ចុមកក្នុងប្រុសបស់យ៉ាកុប ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីកន្លែងដែលអ្នកនឹងនៅថ្ងៃចុងក្រាយ។” ថ្វាយសិរិលូ! អី ខ្ញុំដើងថាខ្ញុំហាក់ជូចជាចម្លក។ ប្រជាជនហាក់ជូចជាចម្លក។ បីនេះ អី! ហើក ស្អាប់—ការធាននេះ—ការអុត្តិដឹងដឹងចិត្ត! “បច្ចុមកហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពី កន្លែងដែលអ្នកនឹងស្ថិតនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រាយ។” ហើយខ្ញុំរាជយកខកចិត្តដែល នោះ ហើយយកដែនទីដែលជនជាតិយុជាកំពុងអង្គុយស្សោច្ចោ ហើយបង្ហាញ ដល់អ្នកចាត់ពួកគេស្ថិតនៅកន្លែងដែលមួយដែលយ៉ាកុបបាននិយាយថាពួកគេនឹង នៅថ្ងៃចុងក្រាយ។ ហើយពួកគេមិនដែលធ្វើ នៅទីនោះ មិនបាននៅកន្លែងនោះ ទេ ហើយដល់ពួកគេឱកទ្រឡប់ចាប់តាំងពីថ្ងៃពីពី ខេខសភាគ្មោះ ១៩៤៦ នៅពេល យប់ទៅគារបស់ព្រះមហាស៊បានលើចមកជូបខ្ញុំនៅទីនោះហើយនិយាយសម្រាប់ សេសកក្យនេះ។ ហើយខ្ញុំរាជបង្ហាញអ្នកចាត់ នៅពេលពួកគេត្រឡប់ចូលទីកន្លែង ពួកគេបានរាយចំបំណុចដែលយ៉ាកុបបាននិយាយថាពួកគេនឹងអង្គុយ។ ហើយ នៅទីនោះពួកគេកំពុងអង្គុយនៅថ្ងៃនេះ។ អី អី ខ្ញុំអើយ! យើងនៅជិតជួរហើយនៅ ថ្ងៃណាង គឺស្របហើយ។

¹³² អ្នកជាទីសែទ្វាង អ្នកឈើ បុអ្នកនឹងមិនឈរនៅទីនោះគ្រាន់តែឈរដែម្នាត ទេ។ ខ្ញុំជាបងប្បន្នរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមានបញ្ហាពីព្រះដើម្បីអធិស្ថានសំរាប់អ្នកឈើ។ មិនមែនជូចខ្ញុំទេ...ជូចខ្ញុំមានអំណាចក្នុងការប្រាសិទ្ធបាន ខ្ញុំអត់ទេ។ បីនេះខ្ញុំ មានអំណាចអធិស្ថាន។ ជូចខ្ញុំបាននិយាយនៅថ្ងៃកនេះ ដើម្បីមិនមានអ្នកក្រោពីខ្លួន ដឹងកំទេ បីនេះគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំដើងថាអ្នកឈើដែលវានឹងធ្វើជាមួយអំណាចបស់ ព្រះនៅទី។” យើងឡើទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែអធិស្ថានបន្ទិចបន្ទូចសម្រាប់អ្នក ហើយដឹងខ្ញុំនឹង ជាក់លើអ្នក តែខ្ញុំដើងថាកែងជំនួយឬព្រះនឹងធ្វើអីខ្លះ។ វាក្រោបានធ្វើសំរាប់អ្នកដែល វានឹងធ្វើយូរអ្នក។ អ្នកធ្វើថាគទ្វូររៀនេះនៅពេលអ្នកបានដំបានទៅមួន គ្រាន់តែនៅ ជិតកន្លែងបន្ទិច។

¹³³ តុល្យវនេះ ខ្ញុំធ្លល់ ដើម្បីធ្វើឱ្យការនេះមានប្រសិទ្ធភាព ប្រសិនបើខ្ញុំមិនចង់ឱ្យបងប្រសិលស់ខ្ញុំមកមីនេះហើយបានក្រោមលើក្បាល់គោ។ តើអ្នកនឹងធ្វើឡើ បងប្រសិលសែប? ខ្ញុំនឹងស្អាតក្រោមដាំនុំចា ពើអ្នកនឹងអជិស្សនាប្រអភ័យ

¹³⁴ តុល្យវនេះចាំចា កាលពីសុខាប់មុននៅពេលដែលខ្ញុំយើងណាស់ជាមួយនឹងប្រងធម្មុជាតាស់ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកចាំងអស់ប្រសិនបើមានគេមកហើយបានប៉ែងខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមាននរណាម្នាក់ក្នុងមកចា ព្រះបានប្រទានពានិងជ្លួយខ្ញុំខ្ញុំពីតាមពេញចិត្តណាស់។ អ្នកចាំងអស់តាមរាយក្រារណាម្នាក់តុល្យវនេះដូចខ្ញុំអ្នកនឹង តុល្យវនេះអាម្នូលការអ្នកបង់អាយុខ្ញុំដើម្បីដែលខ្ញុំបង់ពីរដែលរាយក្រារណាម្នាក់ដើម្បីសរប់ខ្ញុំអ្នកនឹង។ ព្រះជាម្នាស់បារម្មូលិចនៃដែលលើប៉ែងពីការនេះទេ។ ឥឡូវខ្ញុំធ្វើជានិច្ចទោះបីខ្ញុំហាត់នឹងយោ កនៅដែលខ្ញុំនឹងយោហាត់ជាកន្លែងដែលខ្ញុំមិនអាចការើកបានពីដែងមួយទោះដើងមួយឡើត សូមឱ្យខ្ញុំទៅ ពីព្រះខ្ញុំនឹងជ្លួយអ្នកចាំងអស់តាមមួយឡើត នៅលើទីកដីនោះនោះទេ។

¹³⁵ បន្ទាប់មកអ្នកជាប្រសើ ជាបុរសចំណាស់ ដែកចាក់ មានសក់ពណ៌ប្រជែះ ហើយដូចជាបំណោករងដូចជាកុណាបំដែលបានដូចជានឹង ស្រក់ស្រទាប់ជាបេញ ហើយបានបោលទៅ អ្នកទើប់តែមកដល់បំណោកនេះមែនទេ? ត្រីមត្រូវហើយ។ គ្រាន់តែ...ហើយឱ្យដែលមួយភកតែដែលអ្នកបង់នៅជាមួយត្រូវដើម្បីប៊ីសិនិអុងឱ្យ របស់ព្រះជាម្នាស់។ ដូច្នោះនៅពេលដែលសត្វបានចាប់អ្នកហើយតែបេញ ខ្ញុំកំពុងមកដោយហើយខ្ញុំខ្សោចងុយបស់ព្រះ ដោយបានដើរីជាមួយនឹងអំណោយដែលព្រះ ប្រទានដល់ខ្ញុំ នេះជាអ្នកដែលខ្ញុំបាននិយាយ ដូច្នោះអ្នកនឹងយល់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើពេញត្រូវនឹងច្បូលមក បុរុកគេមួយចំនួន។” កំនិយាយបែបនោះ។ អ្នកមិនចាំបាច់អជិស្សនាសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ គ្រាន់តែច្បូលមកបែបនេះ ហើយនិយាយ ដូចជាប្រសើនេះនិយាយ “តើអ្នកគឺជាបងប្រើដូច្នោះហើយដូច្នោះ?” តើអ្នកលេញហើយ? បងប្រើ ហោវ៉ែត និយាយថា “អ្នកគឺជាបងប្រើ។” អ្នកគឺជាបងប្រើ។ អ្នកគឺជាអ្នកធ្វើ បងប្រើ ហោវ៉ែត? អ្នកធ្វើទេ។ អ្នកគឺជាអ្នកធ្វើ។ បន្ទាប់មកអ្នកយើងចា អ្នកមានសិក្សិ ទទួលបានការប្រាស់ហោះចាំងអស់។ បន្ទាប់មកខ្ញុំនិយាយថា “បងប្រើ ហោវ៉ែត អ្នកប៉ែងនឹងមិនអែទេ” ហើយដើរបេញទៅ។ អូ! ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹង ក្រុងក ខ្ញុំនឹងក្រុងក” ខ្ញុំនិយាយថា “ឱ្យព្រះជាម្នាស់អើយ! ការប្រាស់ហោះបីរី។”

¹³⁶ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ជាការប្របែលនរណាស់ មនុស្សគិតថារឿងដូចត្រានៅពេល

ដែលខ្ញុំមកអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។” នោះជាអ្នី។ អ្នកមើលយើព្យីកដែលខ្ញុំមាននឹងយោទេ?

¹³⁷ ហើយខ្ញុំបានឈរ ប្រើនដង ហើយបាននាំនុស្សហើយនិយាយថា “អូបុនស្រីជាឌីស្រឡាត្រូវត្រូវ តើអ្នកនឹងដើរដើរ? អូ តើអ្នកនឹងដើរដើរ?” ឯព្រះជាម្នាស់ដើរយ សូមច្រោងដើរឱ្យពួកគេដើរដើរដើរដើរដើរ។ ឱ្យពួកគេដើរដើរ។ “អូ សូមអ្នកនឹងទទួលយកវាតិទ្ធីនេនៅ?” មិនមែនអញ្ញីដើរទេ។ ខ្ញុំបានឆ្លងជុំតិចជីវិះនោះ។ ខ្ញុំបានឆ្លងជុំតិចជីវិះនោះ។

ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយបីដែន៖ “បងស្រី ហេវីក អ្នកជាអ្នកដើរដើរ?”

“ចាស តីខ្ញុំជីវិ៍។”

¹³⁸ “មិនអីទេ បងស្រីហេវីក ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកដើរដើរ អ្នកគឺជាអ្នកស្ថិសមរភកនូវអ្នកប្រើប៉ែងដែលប្រាមាន។” ហើយគ្រាន់តែទទួលបានដែលសំនង។ យើព្យីទេខ្ញុំជីវិ៍។ ខ្ញុំទាក់ទងបងស្រីហេវីក ដោយជាក់ដែលលើនាន។ ព្រះយេស៊ូមិនដែលមានបន្ទូលថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “គ្រាន់តែជាក់ដែលលើពួកគេ។” នោះហើយ បន្ទាប់មកនៅបានជាសេស្តីយ។ នាងអាចនិយាយបានថា “អូគ្រប់យ៉ាងនឹងមិនអីទេ” បងស្រី ហេវីក។ បន្ទាប់មកអ្នករាជត្រច្បាប់ទៅផ្ទះវិញ្ញាបានហើយ។ សូមព្រះប្រទានពេ។

¹³⁹ សំរាប់អ្នកបងស្រី...បងស្រីនិយាយថា “ហាំគុន។”—អីខី។ បងស្រីហាំគុនអ្នកគឺជាអ្នកដើរដើរមិនទេ? [ខ្ញុំជីវិ៍។] អ្នកគឺជាអ្នកស្ថិសមរភកចំពោះអូគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានផ្តល់។ ព្រះគឺជាដាមួយអ្នកបងស្រីហាំគុន។ អ្នកត្រូលប់ទៅផ្ទះវិញ្ញា ហើយតិចអ្នកបានជាហើយ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តីនឹងព្យាបាលអ្នក។

¹⁴⁰ អ្នកគឺជាបងស្រី...បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ស្ថិដើរដើរ។”—អីខី។ ស្ថិដើរដើរ។ នោះហើយ...អ្នកគឺជាម្នាស់ដែលយើងបានអធិស្ឋាននៅមន្ទីរពេទ្យ។ អ្នកគឺជាអ្នកដើរដើរ មែនទេបងស្រីស្ថិដើរដើរ អ្នកជាអ្នកស្ថិសមរភកទាំងអស់ដែលយើងសូម។ បងស្រីស្ថិដើរដើរ សូមអាយអ្នកទទួលបានអូដែលអ្នកបានស្រើសំ ហើយសូមអាយបានជាតា ព្រះជាម្នាស់នឹងប្រទានវាគិណល់អ្នក។

¹⁴¹ បងប្រុស ដែន តើអ្នកជីវិ៍ថា ព្រះជាម្នាស់នឹងប្រទានឱ្យអ្នកទេ? បងប្រុស ដែននិយាយថា “បានលោក។ បានលោក។”—អីខី។ ហើយសូមអាយព្រះជាម្នាស់ប្រទានដល់អ្នក នូវអូដែលអ្នកសំ!...?...

¹⁴² ខ្ញុណាល់អ្នក។ [បង្រើសិមនិយាយ—ធមី។] អ្នកគឺជាអ្នកដើរី ឬនេះ ខ្ញុណាល់អ្នក។ នេះគឺជាបីបែស់អ្នកនៅទីនោះ។ តាត់ជាម្នាក់ដែលខ្ញុណាល់បានអធិស្សន តាមទូសំពួននៅថ្ងៃនោះ។ ខ្ញុចងចាំជានិច្ច។ មិនអារម្មោគប្រជុំនៅទូលសាទាន ទេ។ មកចូលរួមការប្រជុំ។ ព្រះអម្ចាស់បានរោចសាត់អាយុជាបី ហើយចាត់ គាត់អាយុទៅចូលរួមកុងអង្គប្រជុំ។ នៅក្នុងប្រុកសី អ្នកឈរដំនឹងសនរណាម្នាក់ ធ្វើដោរការ។ [ក្នុងប្រុកសីខ្ញុំខ្លះ។] នេះហើយដែលជាព្រឹត្តស្ថាន បង្រី! យើង ទេ? តាត់គឺនៅក្នុងប្រុកសីដែរ។ តាត់បានឈរសេវាប់យើងទាំងអស់ត្រាប។ អ្នកគឺជាអ្នកដើរីហើយមានសិទ្ធិគ្រប់ខ្លួនដែលព្យាបាលសន្យាបាន ខ្ញុជាអ្នកបំពើបែស់ទ្រង់។ ហើយដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីស្តី ខ្ញុណាល់បែស់អ្នកសី។

¹⁴³ សូមអរព្រៃញកដងប្រុសណែនា។ សូមព្រះប្រទានពារ។ បានលួចចំពោះអ្នក។ អ្នកគឺជាអ្នកដើរី។ ខ្ញុដើរការដែលអ្នកគឺជាអ្នកដើរី។ ខ្ញុដើរការដែលអ្នកគឺជាអ្នកដើរី។ ក្នុងនាមជាអ្នកបារើបស់ ទ្រង់ ចំពោះអ្នក បងបូនខ្ញុំ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវិគីស្តី ខ្ញុណាល់បែស់អ្នកនៃ បំណងប្រាផ្ទាប់អ្នក។ ទៅហើយទទួលភាព។ សូមព្រះប្រទានពារ។

¹⁴⁴ បង្រីប្រុស ខ្ញុណាល់អ្នក។ គិតិវាលុបដ្ឋាយិកាតូចដែលត្រួតសង្គមខ្ញុណាល់អ្នក។ នានេរកពីទីនោះនៅក្បែរមួយកំពូលដែល ឡាតេង បុរីមួយដូចនោះ។ អ្នកនឹង ឈរដំនឹងសម្រាប់ខ្លួន ហើយនៅយោប់នេះគឺអ្នកចំណែកអ្នកដើរីពីព្រះរបីតាប់ស់អ្នក? បង្រីប្រុសនិយាយថា “សម្រាប់ខ្លួនខ្ញុជាល់នៅយោប់នេះ។”—ធមី។] សម្រាប់ ខ្លួនអ្នក នៅយោប់នេះ។ [បង្រីប្រុសនិយាយមួយនៅក្នុង បន្ទាប់មក សព្វរបាន ក្រឡាក់អ្នកហ្មសពិការទៅដល់បែស់អ្នកបណ្តិកត ហើនុខ្ញុំនឹងមកតាមអ្នកដោយបី ខ្សោដអ្នក។ ហើយនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវិគីស្តី ខ្ញុបញ្ហាប្រព័ន្ធដែលដឹងអ្នកនៅ ហើយដោដ្ឋានចូលទៅក្នុងតាំងនៅនាមក្នុងស្ថានភាពបិទជិតា។ នឹងនំអ្នកត្រូលប់ ទៅក្រព្រះនេះដែលជាបីបែស់ទ្រង់វិញ។

យើងបានសូមទ្រង់ តាមរយៈព្រះនាមបែស់ព្រះយេស៊ីវិគីស្តី។ អាម៉ែន។

¹⁴⁵ តើអ្នកជាមិត្តករបែស់បុរសម្ងាត់នេះមែនទេ? តើអ្នកជាអ្នកដើរីទេ? បងប្រុស និយាយ—ធមី។ ក្នុងលួយនៅក្បែរអ្នក ទាប ហើយនៅថ្ងៃការងារធ្វើបែស់អ្នក។ តើ អ្នកដើរីព្រះជាម្នាស់នឹងប្រទានមកអ្នក និងជាអ្នកបំពើបែស់ទ្រង់ទេ?

¹⁴⁶ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែនេះប្រហែលជាតានធ្វើការនឹងយកតែអស់ជាប្រើនចោរ។ មកទីនេះ សម្រាប់គោលបំណងអ្នូមយដល់ត្រូវធ្វើ។ សូមខ្សោចបំណងនៃដួងចិត្ត បស់គាត់ ព្រះវិបីតាមអើយ ដូចដែលខ្ញុំបានអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ី ដែលទ្រង់នឹងសញ្ញព្រះទីយោ អាម៉ែន។

¹⁴⁷ កំសង្ឃែយ។ ដីដែនលូននឹងបញ្ចប់អ្នកមិនឱ្យយើនទៅទៅនោះ ហើយអ្នកមិនអីទេ។ សូមព្រះប្រទានវារ៉ា?...

¹⁴⁸ បង្ក្រើម្នាក់និយាយថា “យើក្បាលនិងបំពង់កែបស់ខ្ញុំ។ យើដឹងជាំនីភពលខ្លះ តុក។ ខ្ញុំមិនអាចចេញចារទេ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្នីទាំងអស់។ ខ្ញុំ?...ហើយខ្ញុំមិនអាចគេងប្រើនទេ។ សូមវិភ័យធ្វើអ្នកដោយ។”—ឃើញ។ អ្នកតើជាអ្នករឿំមែនទេ? ខ្ញុំជីថា តីអ្នករឿំ។ ខ្ញុំបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន។ អ្នកតើជាអ្នករឿំ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះមានសំគាល់នៅខាងក្រោម។ អ្នកតើជា—អ្នកតើជាអ្នកស្មួចមរកចំពោះពេជយ ទាំងអស់នេះ។ ខ្ញុំដឹង។ ហើយខ្ញុំរឿំ។ ខ្ញុំរឿំបែកអធិស្ឋានបស់អ្នក បងប្រស ប្រាណហំ។ ខ្ញុំរឿំថាប្រះនឹងព្យាបាលខ្ញុំ។ ខ្ញុំរឿំថាថ្រេងផ្លូវបការអធិស្ឋានបស់អ្នក។ សូមអរគុណ។

¹⁴⁹ បិតាមើយ ទូលបង្គំនាំកនេះ បួនស្រីបស់ទូលបង្គំ ចូលទៅក្នុងខ្សោយក្នុងដែលស្ថិតនៅចំណែកណាលគោលដៅ។ ហើយនំនាងត្រឡប់មករកចេងវិញ ពីនៅបស់សញ្ញា នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីត្រីស្បោ។ អាម៉ែន។

¹⁵⁰ នោះជាឯើដឹងដែលវានឹងកើតឡើង។

¹⁵¹ បង្ក្រើម្នាក់និយាយថា “...?...ខ្ញុំមានសុគតំពុងស្សាប់ ហើយម្នាងទៀតបានស្សាប់។”—ឃើញ។ វេកាត់សុគតំ

¹⁵² ឯព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចជាប្រសិទ្ធភាពអ្នកនៃបានយកនៅទីនេះ នៅក្នុងការកិលុតបាស់នៃយុវជននៅឡើយទេ ទូលបង្គំបានអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ ហើយសុគានដែលនឹងត្រូវយកចេញ ហើយនាងនឹងរាក់អន់បិតុ អស់ម្នាយជីវិត បស់នាង។ ទ្រង់គឺជាប្រះវិបីតារបស់យើង ហើយទូលបង្គំបំបែវទៅលើរឿំដឹងនៃការអធិស្ឋានសម្រាប់នាង ព្រះអម្ចាស់អើយ ឆ្លាត់ទៅក្នុងសុគតំនោះ។ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីត្រីស្បោ សូមឱ្យរាជៈក្នុងសុគតំនោះហើយ ព្យាបាលវា នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីត្រីស្បោ ទូលបង្គំសូមការនេះ។ អាម៉ែន។

¹⁵³ អ្នកតីជាបងស្រី..[បងស្រីនិយាយថា “បងស្រីហើយ”—អើយ] បងស្រីហើយ [នៅខាងស្តាំភ្នាល់ ហើយមានការណើចាប់អំពីវាទា] យ៉ាងពិតប្រាកដ។ ភ្នាល់បស់អ្នកគ្រឹះបានដកចេញពីខ្ញុំ។ អ្នកតីជាអ្នកធ្វើនិងជាអ្នកទទួលបានកកចំពោះព្រះពេទាគំងអស់បស់ព្រះ គឺបងស្រីហើយ។

¹⁵⁴ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនាំនានមករកទ្រង់ដោយបើឯខ្សោចម្ចាយដែលទ្រង់ឲ្យទូលបង្គំ ដូចដែលទ្រង់បានរោងដីខ្លួនខ្លួនដួងអ្នក ដើម្បីមើលថ្មីមកបស់ខិត្តក តាត់។ ហើយបើសក្តូរចូលមករកចាប់ថ្មី តាត់មិនខ្សោចឡើយ តាត់បានចាប់ខ្សោ ដួងអ្នកពីក្នុងនោះហើយទៅប្រយុទ្ធដាម្មាយតាមហើយ—តាត់ក៏តាំថ្មីមកវិញ។ នេះ គឺជាការអធិស្ឋានដោយជំនួយ។ ទ្រង់បានប្រាប់ទូលបង្គំបសិនបើទូលបង្គំនឹង វើ ឱ្យប្រជាជនធ្វើនិងស្វោះគ្រង់។ ទូលបង្គំនាំបងស្រីហើយពីក្នុងនោះ ឬ ទូលបង្គំចាប់នានពីដែសក្តូរ។ នានជាថ្មីមកបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំបាននាំនាន ត្រឡប់ទៅក្រាលបស់ព្រះបិតា នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ អាម៉ែន។

¹⁵⁵ [បងស្រីម្នាក់និយាយថា “បងស្រីទូរូប”—អើយ] បងស្រីទូរូប។ [ខ្ញុំមាន សម្ងាត់បានម្ខាមខ្លួន។] សម្ងាត់បានម្ខាមខ្លួន។ ហើយអ្នកតីជាអ្នកធ្វើម្នាក់ បងស្រីទូរូប? អ្នកសុងមកកទំងអស់។

¹⁵⁶ បន្ទាប់មក ព្រះវិកាតារាប្រះ ទូលបង្គំមានគោលបំណងអធិស្ឋាននៅឱយប់ នេះ ដូចជាកំខ្មែងអ្នកបស់ព្រះសម្រាប់សម្ងាត់បានម្ខាមខ្លួនបស់បងស្រីទូរូប។ ហើយពេលក្រាយយុគទេឡូនីងពិនិត្យសម្ងាត់បានម្ខាម សូមឱ្យតាត់មើលនានហើយ និយាយថា “តុទូរវាងមួយគារ៖” នាននឹងដឹងថាបានធ្វើអី។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ទូលបង្គំបានផ្តល់ឱ្យនាន។ អាម៉ែន។

¹⁵⁷ [បងប្រុសម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណហាំ—អើយ] មែនហើយ។ ខ្ញុំ សង្ឃឹមថាខ្ញុំមានខិត្តកបស់ខ្ញុំនៅឯីនេះនៅឱយប់នេះ ខ្ញុំអាចអធិស្ឋានសម្រាប់តាត់ តុទូរនេះ។ ខ្ញុំនឹងសម្រាប់អ្នកដែរ។ ខ្ញុំយល់។

¹⁵⁸ ព្រះវិកាន់ស្ថានសុត់ បុរសដែលបានជូលក្រោងប្រុសនេះ ចាត់នៅឯី ដែនដឹងនៅឯីរៀប់នេះដោយសារតែតាត់។ ក្នុងប្រុសបានតាត់ចង់ទ្រួមឱ្យខិត្តកបស់តាត់ ត្រឡប់មកវិញ។ នៅឆ្នាយពីពិភពនៅអំពីបាប គ្រឿងស្រីនឹង។ ឱ្យព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានដោយសេចក្តីជំនួយនិងក្មោះ ហើយជាម្មាយនឹងអ្វីដែល ទូលបង្គំអាចបានវាទា ត្រូសតូចនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ទូលបង្គំ

កំពុងទេសកំផ្លួចរវាក្សាគេលជាក់សំនោះ។ ហើយសូមឱ្យរាជការចេញ។ ហើយសូមឱ្យគាត់មកក្រាលដោយសុត្ថិភាព តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា អាណ៉ែន។

¹⁵⁹ បង្កួលឈ្មោះកំណើយចាយថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បង្កួលប្រាការហំ ដើម្បី ឱ្យមានព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធ។ ខ្ញុំចង់ទទួលបានព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធ។ ខ្ញុំត្រូវតែមាន។ ខ្ញុំមានបំណងប្រាង។ ខ្ញុំត្រូវតែទទួលបានព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធ។” អ្នកមានបំណង ចង់ទទួលរាយ។ អ្នកចង់ចូលមកទីកដើសន្យាគារអស់។ [បូឌីងហើយ។]

¹⁶⁰ ហើយគេត្រូវនេះ: ព្រះអម្ចាស់អើយ ត្រូវប្រើសនេះគឺគ្រាន់ពេកផ្លូវទេ ពោះជំរឿន ម្នាច់ឡើត ហើយទន្លេយើរដានកំពុងតែឡើង។ ហើយគ្មានផ្លូវណារដែលគាត់អាច ផ្លូវបានឡើយបើកកំណើងតែទ្រង់ធ្វើដូចចេងដានធ្វើចំពោះយើស្សនិងអូក្រាលរបាយ។ ហើយឱ្យព្រះវិបីតាអើយ ទូលបង់សូមឡ្វេងជាអ្នកបំផើបស់ច្រេង សូមឡ្វេបងប្រើស ជាទីស្រុករាងរំបស់ទូលបង់ច្រេង ឱ្យព្រះអង្គអើយ សូមឱ្យគាត់ចូលរោគត្រូវដើម្បី សន្យានេះ: ការសន្យានេះ។ នៅម្នាច់ឡើត ដូចជាទូលបង់ត្រូវបានកំណាំនៅរួយប់ ឡើងឡើត សូមឱ្យទូលបង់មានជកសិទ្ធិចាប់គាត់ ហើយពោះដឹកូលបង់លើគាត់ នៅក្នុងទីកដើរដើរឡើត ដោយឯធម៌យើង បង្កួលឈ្មោះបំផើបស់ខ្ញុំ។ ផ្តល់ឱ្យរាជ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមឱ្យគាត់ទទួលបានការសន្យាបស់ព្រះ: គីជាប្រាងវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធ។ អាណ៉ែន។

¹⁶¹ ឱ្យព្រះអម្ចាស់អើយ ចំពោះការនេះ: បង្កួលជាទីស្រុករាងរំបស់ខ្ញុំ។ ដែនេះ: បានធ្វើឱ្យចំពោះខ្ញុំ ហើយបានធ្វើឱ្យសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលមិនអាចឯធម៌យើងបាន។ គាត់រីនិងមានជំនួយ។ ហើយត្រូវនេះសត្វុខ្ល័តែព្យាយាមចាប់យកមិត្តបស់ខ្ញុំ: ស្អារ។ ហើយគាត់គិតថាគាត់—គាត់អាចចាប់ត្រូវប្រើសនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកតាម គាត់។ ខ្ញុំនឹងនាំយកមកវិញ នូវកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលកំពុងនៅបើច្យេះ នេះដោយសេចក្តីជំនួយ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូទូលបង់បន្ទាសជំដើរ ទីកន្លែងម៉ែនអាមេរិកអាមេរិក។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿសូទូលបង់បន្ទាសជំដើរ ទីកន្លែងម៉ែនអាមេរិកអាមេរិក។ សូមនាំយ៉ែមច្បាល់ខ្លួនបែស់ ត្រូវដែលកិច្ចឡើងឡើងវិញ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ។ អាណ៉ែន។

[បង្កួលឈ្មោះបំផើបស់ខ្ញុំ និងបង្កួលឈ្មោះបំផើបស់ខ្ញុំ]

¹⁶² ឱ្យព្រះអម្ចាស់អើយ បុន្តែស្រើបស់យើងដើរដើរលើសម្បន់នេះ: ដូចម្ខោះត្រូវឡើយ និយាយថា គីជាបីដែលសម្រាប់អ្នក។ “បាននីមួយៗ លើសម្បន់ ចំណាយពេល មួយឆ្នាំ” យោងទៅកាមប្រពិទិនិជានាក់ប់ង។ ហើយនាងចង់រស់នៅដោយគោរព

និងសរសើរដល់ព្រះ។ ហើយត្រានត្រូវទោរណាអាចធ្វើបែបនេះបានទៅ ព្រះវិហិតា ដើម្បី វាត្រូវកំណែនក្នុង—នៅក្នុងព្រះហាល្សូទ័រដៃ។ ហើយបង្ក្រើ ដំលាបាន ស្មោះគ្រង់ណាស់។ ហើយនាងមានចិត្តលូនិងចេះពិចារណាក្នុងការសាកល្បង និងផ្តល់ការតាំង នាងបានផ្តល់ការតាំងការសាកល្បងជ្រាវជាទ្រឹម។ ទូលបង្គំមក សម្រាប់នាងនៅយ៉ាងទៀត៖ ព្រះអម្ចាស់ដើម្បី ទូលបង្គំមកជូនបង្គំសម្រាប់នាងទៀត៖ ទូលបង្គំមានគោលបំណងជាមួយភាពព្រឹមត្រូវទាំងអស់ដែលទូលបង្គំអាចមាន ជាមួយ។ នៅក្នុងព្រះនាយ៉ែនព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សទូលបង្គំបានយកត្រូសជូនបង្គំនៃសេចក្តី ដំឡើកប់បែបត្រូវបស់នាង។ សូមអាយាភាគខ្ញុំខ្ញុំ ហើយរកថចេញពីនាង ហើយនាងនឹងអាចវិលត្រឡប់ទៅកាលស្អាប់បែកដែននិងដឹក តាមរយៈ ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ អាម៉ែន។

វានឹងជាបង្ក្រើប់បែល។ កំសង្ឃែរ។

¹⁶³ បង្ក្រើស្អានស្អីរ។ បង្ក្រើស្អានស្អីរិនិយាយថា “បង្ក្រុសបង ប្រុសបី ល ខ្ញុំស្រឡាត្រូវព្រះអម្ចាស់ជាផាណកណែប៉ូនីខ្ញុំស្អីរោនៅ។ ហើយខ្ញុំបានមកទីនេះៗ០ន្តាំ នៅក្នុងកន្លែងនេះ។” ហើយខ្ញុំបានជាសេស្តីយេស៊ូវកំណែងទាំងអស់ដែលមាន បញ្ហាបាមួយខ្ញុំ។ អ្នកចងចាំរាយទាំងអស់ហើយ...?...” — អីខី។ ខ្ញុំពិតជាដើរបាន បង្ក្រើ...?... [“ហើយទ្រួចបានប្រទានពាណិជ្ជកម្មខ្ញុំយ៉ាងខ្ពស់។ ហើយខ្ញុំស្រឡាត្រូវចេង ជាផាណកល់ចូរ នៃជីវិកបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមានជីវិកដីអស្សារោនក្នុងព្រះអម្ចាស់។”] ខ្ញុំធ្វើថាបង្ក្រើស្អានស្អីរ។ [ខ្ញុំសប្តាយចិត្ត។ ខ្ញុំសប្តាយចិត្ត។] ប្រសិនបើនេះ មិនមែនជាប្រពេះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធដែលខ្ញុំបានទទួល ខ្ញុំ—ខ្ញុំនៅបែនអាសន់សម្រាប់អ្នក គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រួចបានទទួលសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនឹងស្អាប់នៅបែនអាសន់។ អាម៉ែន។ [នោះគឺជាអ្នកដែលខ្ញុំចងចាំរួចរាល់ដើម្បី ហើយខ្ញុំបានស្អាប់នៅបែនអាសន់ ជាមួយព្រះយេស៊ូវ។] អាម៉ែន។ សូមព្រះប្រទានពេ?... អាម៉ែន។ [ហើយខ្ញុំនឹង ប្រាប់អ្នកពីអ្នកដែលខ្ញុំចងចាំរួចរាល់ដើម្បី។ អ្នកដឹងទេ ណាយអាបានយកត្រូសារទាំងមូល របស់គាំទាត់មកជាមួយ ហើយខ្ញុំចងចាំបានត្រូសាររបស់ខ្ញុំទាំងមូល។ អ្នកដឹងថាខ្ញុំ ចងចាំខ្សោយនស្សារិស្រឡាត្រូវបែលខ្ញុំបានសង្ឃឹមៗ។ ខ្ញុំយល់។ ក្នុងរបស់អ្នក។ ព្រឹមត្រូវហើយ។ [...?...ក្នុងរបស់ខ្ញុំ។] មែនហើយ មែន។ [និងបីរបស់ខ្ញុំ។] បាន លោក ខ្ញុំ...[ដូចដែលអ្នកបានដឹងទាំងអស់អ្នករាយ។] មែន។ [អ្នកបាន អធិស្តានសម្រាប់យើង។]

¹⁶⁴ យើងទាំងអស់ត្នាត្នាល់បង្រី ស្ថានសុីវិ និងដឹងរបៀបដែលនាងនិងបង្រុសធែលានយករីស្ថានភាពលំបាតកនៅ៖ ប៉ុន្តែជាកំនើងដែលមកដល់តាមរយៈព្រះវិហារនៅថ្ងៃនេះ។ នៅពេលដែលខ្សោដឡាយម្ខាងទៀត ពួកគេនឹងមិនមានទម្ងាប់ដើរបែបនេះទេ។ ពួកគេនឹងនៅក្នុង។ អូ! បង្រុសធែលប្រសិនបីខ្លួនទំនើ? អ្នកដឹងហើយ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកទាំងអស់ត្នាត្នាល់ពីរបៀបគ្រាន់តែ—នៅទីទាំងគូច...? ...នៅត្រង់នេះ អ្នកត្រឡប់ទៅការក្នុងប្រីដើរក្នុងប្រសិនបី។ ព្រះនានសន្យានឹងអ្នក។

¹⁶⁵ តុល្យវនេះ មិនទៅ។ ខ្ញុំចង់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការបរឡើនក្នុងជំង់បន្ទិច ដោយអ្នកគឺជាអ្នកចុងក្រាយនៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំចង់ផ្តល់ឱ្យ។

¹⁶⁶ ក្រោះ ខ្ញុំដឹងថានេះគឺជាក្នុងប្រសិនបីបំផុតបំផុតអ្នក ឈ្មោះនាមី។ អ្នកចង់ឱ្យវាគ្រៀះបានអធិស្ឋានឱ្យ? [បង្រុសនានី និយាយថា “ក្រោរហើយ។”—អើយ។]

¹⁶⁷ ខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយនេះ។ តើអ្នកចូលបានអាណាននៅក្នុងបចេត្តិកនៃដែលព្រះគម្ពីរបានចំងារអំពីរឿងនេះទេ? បូលបានប្រាប់មេទៅម្ខាង។

តើអ្នកអាចលើខ្ញុំបានទេ? [ក្រោមជំនួយនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អើយ។]

¹⁶⁸ បានប្រាប់ជនជាតិខ្លួនបំផុត នៅពេលដែលគាត់ទាញជាហិរញ្ញវត្ថុគំរូ ដើរបែកសំគាប់ខ្លួនគាត់ ឡើងទៅកើតពាណិជ្ជកម្មគុក។ ហើយការរាយបានធ្វើឱ្យដោះរដ្ឋូរ។ គាត់បាននិយាយថា “ដើរបៀប្រោះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឹសុី ហើយអ្នកជួរបែកសំអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ។” តើអ្នកចូលបំពុទេ? “និងអ្នកជួរបែកសំអ្នក។” តុល្យវនេះ យើងបានសម្រេចបានដំឡើងប្រុមសម្រាប់ការសរុប្បាងៗសម្រាប់ខ្លួនអ្នក តើអ្នកអាចបានដំឡើកប្រើប្រាស់អ្នកជួរបែកសំអ្នកទេ? តាមរបៀបណាមួយព្រះនឹងធ្វើវា។

¹⁶⁹ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង់អធិស្ឋានសម្រាប់បង្រីស្ថានសុីវិនិងបង្រុស ស្ថានសុីវនៅរបៀបនេះ ដែលបានក្រុងក្រុងរបស់ពួកគេទាំងអស់ នឹងរស់នៅក្នុងទីកិច្ចដើរឯង វិកាយនៅថ្ងៃនោះ ដែលនឹងមិនមានជីប្រាកានអាយុចាស់ជាង ត្រានទុក្ខូយប្រាកខេចិត្ត ហើយនឹកជីកិច្ចចុចចំនុងអស់នៅថ្ងៃនេះ នឹងរលាយបាត់ទៅក្នុងសបិនអាក្រកដែលបានកន្លែងដុតទៅ។ សូមឱ្យពួកគេទទួលបានហើយសុមិនុក្រុនរបស់នាងនិងជីរបស់នាងនិងមនុស្សជាឌីស្របញ្ចប់

បស់នាងទាំងអស់ ហើយអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់នាងនិងអ្នកទាំងអស់ដែលនាងស្រឡាញ់អាជីវន៍ទៅនៅជាមួយនាង តុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា អាម៉ែន។

¹⁷⁰ [បង្ក្រើស្អួលសិរីនិយាយថា “អាម៉ែន។ សូមអរគុណ។”—នឹងខ្លួនព្រះប្រទានពន្លឺការ។ ខ្លួននឹងមានអាយុប៉ុចសិបីពីឆ្នាំ នាប់ចំនះ។] អាយុ ៨៩ឆ្នាំ។ [“...?... បុំនុំពុកគេនឹងត្រូវបាក់បែក នៅខាយុនោះ។ បុំនុំខ្សោះពីពួរឲ្យបុប្ផប់ បាក់គត់ និងអូតខោអវរ និងសំរាកតធ្វើទាំងអស់។] ដូចជាពិភពលោកកំពុងពេជ្យលូរលំ បង្ក្រើស្អួលសិរីវា [ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំហាត់ណាស់ គ្រប់ពេល។ តុកគេទទួលបានវា... ខ្ញុំបានសូម្រាយរបស់ខ្ញុំ ដែលជាមួយចុងរបស់ខ្ញុំ ដែលមានអាយុការសិបឆ្នាំ តើអ្នកមានអាមូណាយ៉ាងណានៅពេលអ្នកចាស់ ជាយូរយាលាភាស់មកហើយ។ នាងបាននិយាយថា វីស ប្រៀបាលជាអ្នកនឹងអស់កំហែងគ្រប់ពេលរោហ។ ខ្ញុំហាត់។] មែនហើយ អ្នកទីប៉ែកព្រៃំមួនដើម្បីកសិរាណ អ្នកបានយើង្ហាគហើយ។ [ខ្ញុំហាត់ណាស់គ្រប់ពេល។ ខ្ញុំត្រូវការសេច្ចាកោ ខ្ញុំត្រូវការវា។] ត្រូវហើយ ម៉ាម៉ា។ [ហើយខ្ញុំចង់សម្រាកនៅតុងព្រះអម្ចាស់ សូមលុកដួងដួងចុះ។ រាល់អ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំត្រូវការ។] មែន។ សូមរក្សាសេចក្តីជានីស់បែងប៉ុកលើច្រោង តីបង្ក្រើស្អួលសិរីហើយអ្នកនឹងផ្ទាល់កាត់។ [ខ្ញុំចង់ស្អាប់នៅលើអាសននៅតុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា នោះគឺជាអ្នកដែលខ្ញុំបានអ្នកនឹងផ្ទាល់យ៉ើច្បាប់ ហូគិជលិចជានៅពេបន្ទូអំពេនវា។] ហើយច្រោងមានបន្ទូល...[ខ្ញុំចង់បានអ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលច្រោងមានសម្រាប់ខ្ញុំ។] ហើយប្រាកដជួងខ្ញុំយកនៅនេះជាមួយអ្នកយប់នេះ បង្ក្រើស្អួលសិរី ដោយព្រះគុណរបស់ច្រោងខ្ញុំនឹងយើង្ហាគអ្នកនឹងផែផ្ទាល់កាត់ព្រំដែនដែលនៅតុងហើយមានសុខភាពល្អ។ អ្នកទាំងអស់ត្រូវនឹងរៀបការកាត់ចុះទ្វីដៃ។ “បងប្រុសខ្ញុំអើយ! បងប្រុសខ្ញុំអើយ!” ខ្ញុំនឹងជួបអ្នក។

ការកែរបស់នាង។

¹⁷¹ ឯព្រះរិបិតាអើយ ត្រូវសិរីនោះមានការបែកចាក់ ហើយច្ញំមិនអាចជួយនាងបានទេ។ មានពេតានាងទេ ដែលវារំង។ បុំនុំទូលបេងឱ្យករណានៅយោប់នេះ។ ទូលបេងឱ្យករណីច្រោងព្រះរិបិតាអើយ។ ទូលបេងឱ្យកសុំដោយជ្រាប់ដែលទូលបង់ត្រូវពេតាង ដោយក្នុង។ សូមឱ្យត្រូវបានភ្លាយជាសុន្យយ៉ាងច្បាស់សក់ត្រូវនៅខាងក្រោមរបស់គាត់។ សូមអាយការអធិស្ឋាននេះ នៅតុងព្រះនាម

នៃព្រះយេស៊ីវគ្គិស្ស កំហកវាទោដាប់ណែក នាំយកចៀងមនៃវាលស្វ័របស់ព្រះត្រឡប់មកវិញ។ អាម៉ែន។

វាត្រូវកំណា សម្ងាត់។

¹⁷² [បង្ក្រើម្នាក់និយាយថា “គ្រាន់នៅជិស្សនា ខ្ពស់មានក្នុង ៦ នាក់ដែលខ្ពស់ប៉ុណ្ណោះជួយព្យាបាលនិងសង្គ្រោះ។” —អីឡូ]

¹⁷³ ព្រះនៃបានសូត្រ សូមផ្តល់វំណែរយនោះ ក្នុងទាំងប្រាំមួយបេស់នាង ដែលនាងប្រាថ្ញាចង់បានសង្គ្រោះ។ នាងបានរួមឱ្យបន្ទាល់នោះពីបង្ក្រួចបុសជុលគន ក្នុងស្រីដឹកធម្មាប្រឈរបស់គាត់។ នាងចង់ឱ្យក្នុងប្រាំមួយនាក់ ព្រះបិតា។ សូម ឱ្យនាងមានពួកគោ។ សូមរាយពួកគោជូនបាននៅទីកន្លែងដែលគ្មានពេលយប់ ការពារនិងរកទីជំរាបដោយព្រះលោកបិតបេស់ព្រះយេស៊ីវគ្គិស្ស។ អាម៉ែន។

សូមឱ្យអ្នកមានពួកគោ បង្ក្រួចឱ្យបានបេស់ខ្ពស់។

បង្ក្រើម្នាក់និយាយទៅកាន់បង្ក្រួចបុសប្រាណបារាំ—អីឡូ។

¹⁷⁴ ខ្ពស់ដើរ ត្រានីដី ដែលពីបាក អាចធ្វើយិនបានទេ។ ពួកគោផ្តល់ឱ្យគោ នូវក្នុងក្នុងប្រាប់មួយដែលមិនទៅទៅ អូ អាស់តាមីន៍។ ពួកគោហៅវាបាតាគាម កម្លែង ក្រហម។ ចា ស្រីវិត ដែលសម្ងាត់ប៉ុក។ វាគ្មោះរាយឈាមបុកដោរីដៃ។ បីនៅ សូមម៉ឺន។ សូមម៉ឺន ដីដែកសន្យាក់គឺជូនបានសត្វគោដែលបាប់ចៀង ហើយកោត់ចោញ។ ឥឡូវកោត់កិលនីងដើរីដី? អូ ខ្ពស់ឱយ! មានគាត្របីម ត្របិមនិង ក្នុងចៀង។ ហើយគាត់ស្រឡាប្អែកចៀង។ ដូច្នេះគាត់កំពើទៅជាមួយក្នុងចៀង ដែរ។ បីនៅដាក់ខាងយកខ្សោយដឹងដឹងកំពើគាមគាត់។ យើងទេ? ឥឡូវម៉ឺន។ គាត់មានដីបីនៅ ប្រាំតី ជំនួយ ខ្ពស់នេះ។ ខ្សោយដឹងកំបស់គាត់តីនៅក្នុងដែន៖ ព្រះយេស៊ី។ ទេដែរអ្នកបាប់ស្ថាប់។ មានអូមួយកំពើទៅទៀតដើរីដី។ សូមទៅបន្ទាប់ពី ការរលាកសន្យាក់ នៅយប់នេះ៖ ដោយការរាយឈាមនេះ។ សូមព្រះជាមាត្រាសំប្រទាន វំណែរយដែលបុក។

¹⁷⁵ [បង្ក្រើនិយាយទៅកាន់បង្ក្រួចបុសប្រាណបារាំ—អីឡូ។] នាងចង់ទទួលបុណ្យ ព្រះមួចទីកន្លែងនៅក្នុងព្រះនាម? [ទេ។ អត់ទេ នាងមិនបាននិយាយជួយព្យាបោះទេ។] អ្នកចង់ឱ្យនាងទទួលបុណ្យព្រះមួចទីក។ [ខ្ពស់ចង់យើងទទួលបុណ្យ ព្រះមួចទីក។] សូមអគគុណ បង្ក្រួច។ មិនមែនដោយសារកំពើនោះជាកិដៃនោះទេ។ តី

ពីព្រោះ...តម្លៃរនេះ ប្រសិនបើនោះគឺនៅក្បាច់ព្រោះគម្ពីជា ដឹក ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុគ្គលិក និងព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធប៍ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធើចា ខ្ញុំនឹងនោដាប់រា បងប្រើ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ខុសត្រាទោ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បានដូចត្រាទោ ខ្ញុំមិនអនុញ្ញាតទេ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងទទួលខុសត្រាវ ចំពោះជើងនោះ អ្នកយើងច្បាប់ ហើយខ្ញុំត្រូវតែនិយាយវាតាមវិធីដែលនិយាយវា។ មិនមែនខ្សោះខុសត្រាទោ តែត្រូវស្មោះក្នុង។

¹⁷⁶ តម្លៃរនេះ ព្រះវិហិតាដឹក យើងមករកមនុស្សជាថីស្របឡាត្រូវបែងសំនាន ដែលមានដំដីរោភកសន្នាក់ ហើយនោវីនេះនានាបងបង់អាយនានានេទទួលបុណ្យ ដ្រមុជទីកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដឹកនោះគឺជាផ្ទុរោចូល។ នោះគឺជាប្រកប្បាហ៍បំបាត់ នោះគឺជាប្រកប្បាហ៍ដែលយូរក្រោយបានបើកដូចមួយដែលផ្តល់នូវការកាត់ទីកដីសន្យា។ មិនមានកំន្លែងពីប្រើបីបានបើកទេ មានតែមួយប៉ុំដូរៗ។

¹⁷⁷ ពេទ្យសនោវីចិបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលព្រះវិហិតាបានបើកសម្បានដំបូងគេបានបើកដូចមួយបាននិយាយថា “ប្រចិត្តអ្នករាល់ត្រាបើយទទួលបុណ្យដ្រមុជទីកនៅក្បាច់ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគីតិស្ស។” ពួកគេមិនដែលជាតាស់បុរីពីផ្ទុរោចូលយុទ្ធផលបានឡើង ពួកគេម្នាក់ចាបានផ្តល់នូវការបំបាត់ខ្លួន។

¹⁷⁸ ពួកគេខ្សោះបានព្យាយាមផ្តល់ ផ្លូវមួយដូចរោងនៅទីកន្លែង ហើយប៉ូលបាននិយាយនៅកាន់តាត់ថា “តើអ្នកបានទទួលបុណ្យដ្រមុជទីកក្នុងអ្វី? កំន្លែងណាតែងជាមួយព្យាយាមផ្តល់នូវការតែ?”

ហើយពួកគេបាននិយាយថា “នោវីនេះជាកំន្លែងដែលយូរក្រោមបានមែល។”

¹⁷⁹ តាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ យូរក្រោមបង្គាស្រាវពេលជែរ និងទីកកំន្លែង។” ហើយនោពេលដែលពួកគេបានព្យាករនេះ ពួកគេបានទទួលបុណ្យ ដ្រមុជទីកនៅវិកនៅកកំន្លែងដីមីម្រោប់។ ហើយពួកគេបានផ្តល់នូវការកាត់ ហើយទទួលបានដើមទំរង់បាយផ្សេវដីបិសុទ្ធប៍។

¹⁸⁰ ផ្លូវការទៅខ្សោះបុរីបស់យើងនិងមនុស្សជាថីស្របឡាត្រូវបែងសំនាន នៅក្បាច់ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគីតិស្ស។ អាម៉ែន។

¹⁸¹ បងប្រុសលីលី។ បងប្រុសលីលីនិយាយថា “ខ្ញុំធើចាអ្នកគឺជាប្រជាន់ព្រះគ្រួសគីបងប្រុសប្រាណាបារាំ—អីខី។” អី។ បងប្រុស [បានដើរឡើង...?] អ្នកចាំចាប់ប្រសិនបើមាននៅក្បាច់កីសុបិន្ន មានគីមួយកើតឡើង...?] ប្រសិនបើ

អ្នកសិរាយពីសុបិននោះ មិនអើទេ។ នោះជាស្តីដែលខ្ញុមាន។ កំនែងណា អ្នកតែង
តែសុបិនុណ្ឌ!...?...】 ត្រូវហើយ។ នោះគឺជាពេលម្មួយ។ [ត្រូវហើយ។] មែន។
ខ្ញុករាយ...?...សូមព្រះប្រទានពារ។ អ្នកកំពុងធ្វើដំណើរោចកិច្ចដីដែលបានសន្យា
តម្លៃនេះ! ប្រែលជាប្រឈមិនិយាយពីរ។

¹⁸² តើមានបងប្លុនប័ន្ទាននាក់នៅថ្ងៃបានមុនពេលដែលព័ន្ធកិច្ចនេះបានបញ្ជាក់
ដល់ខ្ញុ ហើយខ្ញុកំពុងនេសាទជាមួយបុរសម្ងាត់នៅថ្ងៃម្មួយ នៅថ្ងៃទេ បីងម្មួយ?
ហើយ ខ្ញុបានបាប់ត្រីតុចម្រេះ ហើយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឌិតតែឯី
ខ្ញុ។ មាន...បុរសនេះជាសុប័ន្ទាល់ព្រះយេហ៊ុវិម្ងាក់។ បុន្មបុសបស់គាត់នៅ
ទីនេះកំនែងណាម្មួយ គឺដើរដឹង។ គាត់នៅទីនេះនៅកំនែងណាម្មួយ ដែលជាអ្នកជិតខាងខ្ញុ។

¹⁸³ នេះគឺជាលីលី។ ហើយមនុស្សទាំងនេះគឺជាសុប័ន្ទាល់ព្រះយេហ៊ុវិម្ងាក់។ ហើយ
ពួកគេបាននិយាយថា ថ្ងៃម្មួយនៅពេលដែលយើងកំពុងនេសាទនៅទីនោះ
បន្ទាប់ពីគេងប្រុសនេះបានបែបិតុផ្តើ ខ្ញុបានបាប់គាត់ចាមានធ្វើម្មួយនៅក្នុងជីវិត
របសគាត់ ហើយតើមានអ្នី—អ្នីដែលបានកែទៅឡើងនិងអំពីរ។ ដែលគាត់ឡើប់គំ
បានបាប់ខ្ញុ ហើយគាត់ឡើប់គេបានចេញពីជីវិតបស់គាត់ ដែលជាស្តីដោយ។ វា
ពីតុកត្រីម្រោវា ឱពុករបស់គាត់គឺជាម្ងាក់—អ្នកអាន។ តើតានៅទីនេះយ៉ាប់នេះ
ទេបីលី? មានគេនិយាយថា “មិនដឹងទេ”—អើខី។ ហើយគាត់និងកិរាបស់
គាត់ ទាំងពីនោះ បានទទួលបុណ្យព្រមដើរ ដើរកិរាបស់ជាសក្សីនៅក្នុងព្រះនាមនៃ
ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស នៅទីនេះក្នុងអាងទីក។ ហើយនៅថ្ងៃម្មួយបុរសនេះកំពុងតែអង្គួយ
នៅ ក្រោរខ្ញុ។

¹⁸⁴ ដើង តើអ្នកនៅនេះណា? តើគាត់នៅទីនេះយ៉ាប់នេះទេ? មានគេនិយាយ
ថា “នៅខាងស្តាំនៅព្រឹងខាងក្រោយនៅទីនោះ។”—អើខី។ នៅកាត់ព្រឹង។
ត្រូវហើយ។

¹⁸⁵ ហើយយើងបាននេសាទ។ ហើយ បងប្រុស កុនប្រុសកូចបេស់ខ្ញុបាន
សម្ងាត់...ខ្ញុតិតចាត់បានសម្ងាត់ក្នុងឆ្នាក់ហើយថ្ងៃថ្ងៃម្មួល។ មេឆ្នាតាស់កូចនោះ
មានកុនកូចម្មួយក្រុម ហើយគាត់កិច្ចិសកា ហើយទំនាក់រាយបាល។ ខ្ញុតិត...ខ្ញុបាន
និយាយថា “ព្រះរម្ងាស់នឹងធ្វើឱ្យឯធនិតិកូចនោះសែនីទេដឹង” ថ្ងៃម្មួល។ ត្រូវទេ លីលី?
បងប្រុសលីលីហើយ។ ព្រះហើយ។”—អើខី។ គារកំឡើងក្នុងក្រុមឯធនិតិ។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺជាប្រាប់បន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់” ហើយយើងបាននេសាទេពេញមួយយើង ហើយមិនបានចាប់ផ្តើមទាំងអស់។

១៨៦ នោះព្រៃកបន្ទាប់ យើងបាននេសាទេត្រី ហើយគ្រូប់មករកសិវិញ្ញុ នោះគឺជាប្រើគុច។ ហើយបងប្រុសលីកិច្ចនាមរាងដំមួយ ហើយគាត់បានអាយក្រឹមឱ្យបាបយ៉ាល់បារាំបន្ទិច ដែលធានាចំណែងដែលគាត់មាន ហុត ដល់ពេលដែលគាត់ទាញរាយចេញ ខ្សោយគ្រូប់មួយនៅជាប់នឹងពេទេ៖ គុច។ ហើយនោះពេលដែលគាត់ទាញរាយចេញ គាត់គ្រាន់តែគ្រូទាញរាយដំឡើកខាងក្រុងនិងអ្នីធម៌ដែរដោយគ្រូប់គ្រឹមឱ្យបាបយ៉ា ដើម្បីទទួលបានវា។ ហើយគ្រាន់តែទាញរាយចេញទាំងអស់ ពីព្រាប់បុរាណគឺដំបានជាប់ក្នុងពារៈត្រី។ ហើយនោះពេលដែលគាត់បានធ្វើ គាត់បានបារាំងដែលបានរាយការ លើទីក្រុង ហើយគាត់គ្រាន់តែដើរដើម បួនប្រាប់ដែល ហើយនោះគីរ ដោយសារតែ ប្រមាក់របស់គាត់និងព្រឹកចេញពីមាក់របស់គាត់។ ហើយគាត់អំណុភាពនៅជីវិត ទីនោះប្រែបលកន្លែងម៉ោង អំណុភាពនៅក្នុងគុម្ភភាព។

១៨៧ ហើយខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ នេសាទេ ហើយភ្លាមៗនោះ ព្រវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានមកមានបន្ទូលបាន “និយាយទៅការនៃព្រៃនោះ”

១៨៨ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រៃគុចអើយ ព្រះយេស៊ូវព្រៃស្ថិតិលំខ្លួនរឿនិភ័បស់អ្នកមួងទៀត។” ហើយព្រៃគុចនោះ បានងាប់នៅលីទីក ហើយបែរទៅក្នុងទៀត ហើយគាត់កំហែលចូលទៅក្នុងទីក លើវិនាមដែលគាត់អាចទៅបាន។

១៨៩ បងប្រុសលីលើនិងបងប្រុសរួមដំបូងមានវគ្គមាន។ បងប្រុសលីលើបាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហំ មាននីយចាសប្រាប់ខ្ញុំ ព្រាប់ខ្ញុំបាននិយាយទៅការនៃអ្នកគុច...”

១៩០ យើប់នេះ ខ្ញុំអាចប្រាប់ពួកគេពីអីដែលអ្នកបាននិយាយ? [បងប្រុសលីលើដិលិយាយថា “អ្នកប្រាកដជាអារម្មាន មិនអីទេ បងប្រុសប្រាណហំ”—អីខ្ញុំ]

១៩១ គាត់បាននិយាយថា នោះពេលគាត់ទាញរាយដំឡើកខាងក្រុងចេញពីគាត់ គាត់បានបារាំងទៅខាងក្រោម ហើយនិយាយថា “អ្នកបានបានទាញរាយខ្លួន ចុងក្រាយបស់អ្នក មិត្តគុចអើយ” ដូចនោះ។ បារាំងចេញ។

គាត់បាននិយាយថា “វា—វាមាននីយចាសខ្ញុំ”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ បងប្រុសលីលើ។ នោះមិនមែនទេ។”

¹⁹² បងប្បស់បើដែនទៅទីនោះ បាននិយាយថា “តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅ ណែនកិត្តិកពេលនេះ របៀបនៅនាក់ដែលចូលចិត្តឈរនៅក្នុងដែលយើងកំពុង ឈរនៅពេលនេះ យើងប្រឆាំងភាពរបស់ព្រះបុះមកធ្វើឱ្យដូចនោះ!” និយាយ ម្មានឡើតគាត់ចូលចិត្ត...

¹⁹³ ខ្ញុំធ្វើថាយើងទាំងអស់គ្មានអាមេណុកដូចពេត្តគ្រឺស៊ាដៃ “ជាការប្រសើរដែល បានមកទីនោះ។ សូមសាងសង់ពាងខោសមចចំនួន ៣ ។” យើងព្យី? ត្រីមព្យី ហើយ។

¹⁹⁴ ឥឡូវនេះ បងប្បសលីលី អ្នកបានចាក់ប្រឈងកាំងដោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ តិច្ឆូវនេះ។ អ្នកបានចាកចេញពីប្រទេសរហូត្យូប។ ដើម្បីបងនិភាពកម្មករណ៍ ពិភាកេតាក្រុងបានទុកចោល។ ឥឡូវនេះអ្នកកំពុងតែឈរនៅលើច្រៀងទន្លេយើរ ជាន់គ្រាន់ពេផ្តុងគាត់ក្នុងមួយប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះវាបាននឹងនាំអ្នកឡើ លីលី។

¹⁹⁵ ព្រះដែលមហិళិប្បញ្ញិនេះ គឺជាពានរៀងរែស់អ្នក។ គាត់បានកុំពិនិត្យនៅ ក្នុងស្ថានភាពអារក្រកម្មយ បុំន្ទូលបែងចុះបានឡើកគាត់។ ការអធិស្ឋាន របស់យើងខើបទៅនាមបានបានកម្មបាន។ ហើយពីរដូចនេះគាត់កំពុងឡើដើរ ឡើកាន់ទន្លេយើរជាន់។ យកគាត់ទៅទីកើតដីសន្យា ព្រះអម្ចាស់។ ហើយចាប់រា គាត់កូងចំណោមប្រជាជន។ នោះនេះថ្លែងដឹងដឹងដែលយើងនឹងដូចនោះគ្រែងកំនែង ឡើងឡើត ខ្ញុំវាបានអាមេណុកខិបក្រសោហ៍ដែរស់គាត់ ក្លិបកាតា “បងប្បស ជាទីស្រឡាយព្យីរបស់ខ្ញុំ!” “ខ្ញុំស្អាតប់គាត់។” នាំយកកំបើងមួយជាមួយគាត់ ព្រះអម្ចាស់ ដើរ តើបានទេ? បានបាននិងម៉ាកកំងងិងពួកគេទាំងអស់ បងប្បស និងគ្រោសារដែរស្អាយ ទាំងអស់ សូមឱ្យយើងទាំងអស់គ្មានជូននៅនោះព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេគ្រប់គ្នា នឹងបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ។ ខ្ញុំអធិស្ឋាននៅកូងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ។ អាម៉ែន។

អ្នកនឹងទទួលបានវា បងប្បស។ សូមព្រះប្រទានណា បងប្បសលីលី។

¹⁹⁶ [មានគឺនិយាយថា “បងប្បស?”—ឯមី។] បាន បងប្បស។ [មានការ អំពារនាផីចម្ងាយ និងការស្វាប់ កំពុងដែងចាំ។]

¹⁹⁷ មាននរណាម្ភាក់ដិតស្វាប់ នៅលើពេលនោះ។ ហើយខ្ញុំនឹងបងដូរកម្មិជី ទៅបងប្បស នៅលើពេលនោះ។

¹⁹⁸ ប្រធានបទ និយាយថា “ថ្វីដើម្បីអស្សាយនិងសម្រេចនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់! សញ្ញាបែននេះព្រះបានធ្វើដើម្បីអស្សាយសម្រាប់យើង។ ការវិភ័យទុកបស់ខ្លួនបានបំពេញយ៉ាងពេញលេញ—អីដឹង?”

[“ថ្វីយើងក្រោកណូរឡើង ជាមួយគ្នា។”]

¹⁹⁹ “[ចាំកម្មិតិបន្ទាប់មក នៅយប់ថ្វីទុក។ ក្រុងអធិស្តានប្រើន។ អស់អ្នកដែលមិនសូបចិត្ត និងចិត្តដែលមិនប្រាកដប្រជាមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ។ ពេលដែលតីជិតដែលហើយ។ ឥឡូវនេះដល់ពេលហើយ។ ថ្វីនេះជាដោថ្វីនៃសេចក្តីសង្គម។”]

²⁰⁰ “[សូមព្រះប្រទានពាណិជ្ជកាល់ត្រូវដែលជាក្រោះ អ្នកមានពីចម្ងាយ។ ការអធិស្តានរបស់យើងគឺមានចំណេះចំណេះដែលជាយករាជក្រឹមត្រូវក្នុងស្ថាក់នៅរបស់អ្នកវិញ។ វិកាយដែលបានធ្លាប់អ្នកជាមួយយើង។ ហើយសូមអធិស្តានធមានយើងពេលដែលអ្នកទៅនោះព្រះអម្ចាស់និងប្រទានពន្ល់ទីនេះដោយ។”]

²⁰¹ “[ព្រះវិបិតាន់ស្ថាក់របស់យើង ទូលបង្កើដែលជាអ្នកបំផើរបស់ទ្រដែលបានមកនៅយប់នេះ៖ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការរបៀបនិងព្យាករីរបស់ទ្រដែល ដោយឈរនៅថ្ងៃនេះ គម្ពាត ហើយជាបេដដាករពារោ មករកយើងដោយក្នុងផ្ទះផ្ទះដែលបានធ្លាប់អ្នកបំផើព្រះអង្គបានទទួលបានបុណ្យរបស់មួយដោយព្រះវិបិត្តណាបិសុទ្ធ ហើយបានធ្លាប់មុខងារជាបោក ឲ្យនិយាយទៅកាន់មនុស្សទាំងនេះ។ ជួយរួចយើងនៅថ្វីនេះនិងយប់នេះ ដើម្បីទទួលបានសារដែលមករកយើង ព្រះអម្ចាស់ ការដាក់ត្រូវឱ្យក្រោមខ្លួន។”]

²⁰² “[សូមធ្លើពាមួកទាំងអស់ត្រូវដែលបំពេញពីទូទាត់នៃអាជារនៃនៅយប់នេះ។ សូម ឱ្យដើរដែលមានមកលើយើងដែលយើងមិនដឹង សូមរកយកពាន់និងព្រះបេស្តា របស់ព្រះអង្គការពារនិងព្យាបាលយើងនិងនិងការពារយើង រហូតដល់ពេលនោះ នៅពេលដែលអ្នកត្រូមខ្លួនធ្លើយើងទៅក្រើយម្នាក់។ សូមប្រសិទ្ធភាពដល់អស់អ្នក ដែលធ្លាក់ទីកិច្ចនិត្តនិងខកចិត្ត អ្នកដែលគ្មាយយឆ្លាច និងអ្នកដែលខ្សោយ។”]

²⁰³ “[ព្រះអង្គ យើងអធិស្តាននៅយប់នេះសម្រាប់ការមកលើពីសេស គឺ ព្រះវិបិត្តណាបិសុទ្ធដែលតួនាទីនៅប៉ូអ្នក ធ្វើដោយតាមផ្ទះនិមួយ។ អ្នកធ្វើធម្មយាង្រា មនុស្សចំឡើងកត្តានៅក្នុងទ្វាយបស់យើង។ អ្នកដែលបំពេញទៅក្រោទ្រាយយប់នេះ សូមរកយកវា ត្រូវបានគ្រប់គ្រាន់។ លើឯណីត្រូវការណ៍កាល់វីរិទ្ធបំពេញ ដើម្បីធ្លាក់ការពារយើង។”]

²⁰⁴ [“ព្យាបាលយើងពេលយើងណី។ ក្រោយើងដោយព្រះចេស្តាឌីខ្មៅក្រារបស់ត្រង់។ ចាក់ប្រែងតាំងយើង សម្រាប់កម្ពិជា។ ចូរយើងដើរដោយសេចក្តីស្រឡាត្រៀង់ នៅថ្ងៃពេលទេសចរណ៍ កណ្តាលថ្វីនៃជីវិតរបស់យើង។ ហើយយើងនឹងសាន់ដែលត្រង់ចំពោះការនេះ ពីព្រោះយើងទូលសូមដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សិនិងដោយព្រោះត្រង់។ អាម៉ែន។”]

²⁰⁵ [“ហើយព្រះប្រទានពាណដល់អ្នក។ ហើយយើងវិករាយដែលមានអ្នក។ ចាប់ដែលត្រូវពិនិត្យចំពោះអ្នកទាំងអស់ដែលអ្នកបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ ការតិន្នន័យ...?... បានលាក់។ ពិនិត្យចំពោះអ្នកទាំងអស់...?...”]

²⁰⁶ ពិនិត្យចំពោះអ្នកទាំងអស់ដែលអ្នកបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ ការតិន្នន័យ...?... បានលាក់។ ពិនិត្យចំពោះអ្នកទាំងអស់...?...

²⁰⁷ ផ្ទៃច្បែះយើងបានធ្វើច្បែះនៅដំឡើ...?... មានបុរសម្ងាត់មកពីជុំវិញ...?... ផ្ទៃច្បែះខ្ញុំ បានអធិស្តានឱ្យគាត់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សិនិង បានជាក់នៅទីនោះ រយៈពេលមួយម៉ោង មិនមានជីថាបរដិតជាផ្ទើម មិនមានធ្វើទាំងអស់។ ត្រានដើម្បីម ត្រានដីពង បុរិចកដជ្នើមមិនមានធ្វើទាំងអស់។ ត្រូវបានជាក់នៅក្នុងក្រាលបេស់គាត់ បានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងផ្ទិក។ បង្រួម នីសិល និយាយថា “នាងគ្រាន់តែទុកគាត់ឱ្យនៅទីនោះហើយតិន្នន័យបេស់គាត់។”

²⁰⁸ នេះនៅតែបើក? បង្រួមនីសិល និយាយថា “បានវានៅតែបើក”—អីដឹង។

²⁰⁹ តើខ្ញុំការចិត្តលូលបានការយកចិត្តទុកដាក់បស់អ្នកទេ? វិនិំដែល ជាថ្មី ជូនយដំណឹងលួរឲយក្នុង អធិប្រាយ នៅទីនោះនៅក្នុងដួនតណ្ហាអាណាពាណ ត្រូវបានគេងពួរជាយថា បានស្ថាប់នៅលើផិទិការ គឺប្រែកលម្អិយម៉ោងមន្ត្រ។ ឧណា: ពេលដែលគាត់កំពុងអធិប្រាយ បានធ្លាក់ចុះ ហើយបានស្ថាប់នៅក្នុងគុមារអធិប្រាយ ដែលជាអ្នកជូនយដំណឹងលួរឲដែលគេបានស្ថាប់ម្នាក់កំពុងអធិប្រាយនៅទីនោះនៅរដ្ឋ តណ្ហាអាណាពាណ។ ត្រូវគ្មាល់ឡើងពេកហើយបានទូសំពូមកខ្ញុំ។ គាត់បានស្ថាប់នៅពេលកំពុងអធិប្រាយនៅក្រោមគាត់ប្រែងតាំងនៃព្រះវិញណា បានធ្លាក់ចុះ ត្រូវបែកចាត់ បានកំណត់ការដិតជ្នើមបានចាកចេញពីគាត់។ គាត់បានប្រកាសថាបានស្ថាប់ហើយ បានដែកលក់អស់រយៈពេលមួយម៉ោង។ ហើយអ្នកជូនយបានប្រាប់ពួកគេឱ្យហេក្រមជំនួយហើយឱ្យខ្ញុំអធិស្តាន។ ផ្ទៃច្បែះខ្ញុំបានអធិស្តានឲ្យគាត់ត្រឡប់មកវិញ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះអ្នកសំយេស៊ូវគ្រឹស្សិនិង សូមឱ្យ

អ្នកចូលរួមជាមួយខ្ញុំដោយជាំនើំ ថារានីងមិនខកខានគោលដៅទេ ធ្វើឱ្យគាត់ស្រស់ហើយនាំគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ សូមអរគុណ។

²¹⁰ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នក រហូតដល់ខ្ញុំយើងអ្នកនៅយេប់ថ្ងៃពុធ។ អ្នកមកពីចប់ហ្មាន និងនៅផ្ទំវិញ លាថើយ។ ព្រះគង់ជាមួយអ្នក។

²¹¹ បងប្រុសជាតិ...?...

ក្រុងចិត្តីម ៩ KHM60-0515E

(Adoption ១)

ដំករណចិត្តីម

សារដៃលើឡើងដោយបងប្រឈរ William Marion Branham នឹង ត្រូវបានចែកចាយ នៅរូបថត ថ្ងៃអាខិត្យ ថ្ងៃទី 15 ខែកញ្ញា 1960 នៅ ឃងខេត្តសំប្បុណ្ណោះ នៅ ដំបូរីសានីស តណ្ហាអាណាព. U.S.A របស់គារិកទំនួរបានឡើងដោយការព្យូងឆ្នាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្រាប់បង្ហាញ ភាគចំនួន ៣៧៨ និង ពោះពុម្ពដោយក្រុងថ្មីរបស់គ្មាន ការបក ក្នុងពាកាលរបស់ខ្លួន គឺត្រឹមត្រូវបានឡើងដោយការព្យូងឆ្នាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ និង ចែកចាយដោយ សម្រាប់ជាម្នាស់ដែលបានចំនួន។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG